

med et par bemærkninger.

Forbrugerrådet har i høringsssvaret forslået, at § 5, stk. 2. 2. pkt. ændres til at formand eller næstformand som udgangspunkt skal være højesteretsdommer eller landsdommer. At Forbrugerrådet kræver, at det enten skal være en landsdommer eller en højesteretsdommer, der skal være formand for et privat anke- eller klagenævn kan kun tages som udttryk for, at Forbrugerrådet lider af - ja undskyld udtrykket - "størhedsvanvid", navnlig når man tænker på størrelsen af mange af de private anke- eller klagenævne.

I henhold til den senest domstolsreform starter alle civile sager ved byretten med mulighed for anke til landsretten. Det er kun sager af særlig principiel karakter, der med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, kan indbringes for Højesteret.

Ved byretterne bliver sager med en værdi op til 50.000 kr. som hovedregel behandlet af dommerfuldmægtige eller assessorer, og kun såfremt sagen ikke kan forliges, vil en byretsdommer træffe afgørelse i sagen. Jeg vil tro at mange af de sager, der verserer i de private anke- eller klagenævne svarer til de sager, der i byretterne bliver behandlet som småsager, jf. retsplejelovens kap. 39. Jeg kan næppe forestille mig, at der verserer særligt mange sager i private anke- eller klagenævne, der er så principielle, at det af hensyn til retssikkerheden vil være nødvendigt, at det er en landsdommer eller en højesteretsdommer, der træffer afgørelse i sagen.

Hertil kommer, at den faglige interesse for at blive udpeget som formand og næstformand for et af de små private anke eller klagenævne vel næppe kan være særlig stor hos landsdommere og højesteretsdommere.

Forbrugerrådets ændringsforslag må endvidere forudsætte, at honorarerne til formanden og næstformanden skal forhøjes væsentligt i forhold til i dag, hvilket kan udgøre en stor økonomisk belastning for små private anke- eller klagenævne

Jeg er bekendt, at høringsfristen er udløbet, men jeg håber alligevel, at man i Forbrugerstyrelsen vil se positivt på min indstilling om, at Forbrugerstyrelsen ikke foretager ændringer i lovforslagets § 5, stk. 2, 2. pkt. som foreslået af Forbrugerrådet.

Med venlig hilsen

Dommer Kirsten Mathiesen
Retten i Odense
Tlf. 65 44 02 10
e-mail : kirm@domstol.dk

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S
Att.: specialkonsulent Tina Madsen

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 3. marts 2009
J.NR.: 04-014102-09-0186
REF.: rmm-hfe

fs@fs.dk

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager –
sagsnr.: 08/07485/57**

Ved e-mail af 6. februar 2009 har Forbrugerstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Styrelsen har anmodet om Advokatrådets bemærkninger inden den 20. februar 2009. Denne frist har beklageligvis ikke kunnet overholdes, idet sagen på grund af dens principielle rækkevidde har måttet behandles på et rådsmøde.

Hovedsigtet med lovudkastet er at gøre afgørelser fra såvel det offentligretlige organ Forbrugerklagenævnet som afgørelser fra en række godkendte private klagenævn eksigible. Dette udtrykkes i lovudkastet, ved at der tillægges afgørelserne "retskraft", uagtet dette begreb ikke har et entydigt indhold og derfor normalt ikke anvendes i lovgivning.

Hvis lovudkastet gennemføres, vil det effektivt underminere domstolens funktion som det centrale tvistløsningsforum for almindelige borgeres og mindre erhvervsdrivendes tvister. Dette forekommer paradoksalt, idet lovgiver for kort tid siden har gennemført nye regler om en forenklet inkassoproses og en forenklet småsagsproces, som ikke – for den forbruger der fremsætter et berettiget krav - omkostningsmæssigt adskiller sig fra nævnsprocessen og som opfylder de grundlæggende krav til en fagligt forsvarlig og uafhængig proces. De afgørelser, der i disse procesformer træffes af domstolen, er umiddelbart eksigible. Det bør derfor analyseres, om ikke indførelsen af den forenkledede inkassoproses og småsagsprocessen i virkeligheden overflødiggør klagesagsbehandlingen i Forbrugerklagenævnet og de af Forbrugerstyrelsen godkendte klagenævn. Hvis dette er tilfældet, ville det såvel retssikkerhedsmæssigt som økonomisk være en fordel at nedlægge disse nævn og bruge ressourcerne til at styrke domstolsbehandlingen af tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende.

Til disse helt grundlæggende betænkeligheder føjer sig en række andre tungtvejende retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Retsplejerådet har tidligere behandlet spørgsmålet om at gøre nævnsafgørelser eksigible meget grundigt i bet. 1401/2001 side 143 f. Retsplejerådet har anført en lang række principielle betænkeligheder ved at gennemføre sådanne regler. Advokatrådet er stadig helt enig med Retsplejerådet i disse betragtninger. Advokatrådet kan hertil føje, at den juridiske kvalitet af de afgørelser, der udgår fra Forbrugerklagenævnet og de allerede godkendte private klagenævn, ikke på nogen måde lader sig sammenligne med kvaliteten af domstolsafgørelser. Det vil derfor være retssikkerhedsmæssigt særdeles betænkeligt at lade retsudviklingen og fortolkningen af centrale formue- og forbrugerretlige problemstillinger bero på en praksisdannelse i Forbrugerklagenævnet og godkendte private klagenævn.

Advokatrådet skal endvidere pege på, at Forbrugerklagenævnet sekretariatsbetjenes af Forbrugerstyrelsen. Grundlaget for Forbrugerstyrelsens virksomhed er ifølge styrelsens hjemmeside "Regeringens forbrugerpolitik", "Ny Forbrugerpolitik" og vækststrategien "Vækst med vilje". Forbrugerklagenævnets sekretariat er derfor en politisk styret enhed, og det kan efter Advokatrådets opfattelse ikke udelukkes, at de politiske mål, styrelsen i øvrigt forfølger, kommer til at præge den sagsbehandling, der ligger forud for nævnets afgørelser og sekretariatets oplæg til Forbrugerklagenævnets afgørelser. Der er derfor en nærliggende risiko for, at Forbrugerklagenævnets afgørelser ikke alene vil være båret af gældende ret, men også af forbrugerpolitiske hensyn.

For så vidt angår de private, godkendte klagenævn må det konstateres, at disse ikke er forvaltningsmyndigheder. Den beskyttelse af borgeres og virksomheders rettigheder, som er indeholdt i den forvaltningsretlige lovgivning, gælder derfor ikke for sagsbehandlingen i disse klagenævns sekretariater. Det afhjælper ikke de væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at gøre private klagenævns afgørelser eksigible, at det foreskrives, at formanden for et sådant klagenævn altid skal være dommer, idet det ikke vil være dommeren, der leder sekretariatet og kvalitetssikrer dets sagsbehandling. Hertil kommer den meget væsentlige forskel mellem private klagenævn og offentlige organer, at domstolens prøvelsesret efter grundlovens § 63 ikke omfatter de private klagenævn.

Det angives i lovudkastets bemærkninger, at forslaget især er motiveret af, at de tiltag, der har været iværksat for at sikre en frivillig efterlevelse af Forbrugerklagenævnets og de private klagenævns afgørelser, ikke har været tilstrækkeligt effektive. Der foreligger tilsyneladende ingen tal for efterlevelsen af de private klagenævns afgørelser, men det anføres – uden dokumentation eller kildeangivelse – at 10 til 20 % af Forbrugerklagenævnets afgørelser ikke efterleves af de erhvervsdrivende. Det angives heller ikke, hvor mange af de afgørelser, der ikke frivilligt efterleves, der senere indbringes for domstolene, eller hvad resultatet af domstolsbehandlingen er. Efter Advokatrådets opfattelse kan det ikke udelukkes, at en del af problemerne med manglende efterlevelse af Forbrugerklagenævnets afgørelser kan henføres til, at disse ganske enkelt ikke er rigtige. Lægges det til grund, at dette blot i et vist omfang er rigtigt, er det retssikkerhedsmæssigt særdeles betænkeligt, når lovudkastet forudsæt-

ter, at en erhvervsdrivende for at beskytte sig mod tvangsfuldbyrdelse af helt uberettigede krav, tvinges til at anlægge en retssag.

Samlet set finder Advokatrådet, at det empiriske grundlag for at gennemføre så vidtgående ændringer som de, der er indeholdt i lovudkastet, har karakter af postulater, og derfor er aldeles utilstrækkelige til at danne grundlag for lovgivning.

Som et minimum bør der foreligge præcise oplysninger om, hvor mange afgørelser fra henholdsvis Forbrugerklagenævnet og de private klagenævn, der ikke efterleves. Årsagerne hertil bør søges belyst. Der bør tilvejebringes præcise oplysninger om, hvor mange nævnsafgørelser, der indbringes for domstolene, og om udfaldet af domstolsbehandlingen.

Spørgsmålet om at gøre afgørelser fra offentlige myndigheder – herunder nævn – eksigible har altid tidligere være behandlet ud fra nogle helt overordnede retssikkerhedsmæssige hensyn, som har ført til, at myndighedsafgørelser kun i meget begrænset omfang er gjort eksigible.

Åbnes der nu for at afgørelser fra Forbrugerklagenævnet og private godkendte klagenævn skal kunne fuldbyrdes efter reglerne for fuldbyrdelse af domme, må Advokatrådet nære alvorlig frygt for, at der hermed igangsættes en udvikling, hvis konsekvenser det vil være svært at overskue. Der vil formentlig ikke gå lang tid, før også andre ministerier og styrelser ville kunne se fordele ved at afskære en domstolsbehandling som betingelse for tvangsfuldbyrdelse af et bestridt krav. Dette, sammenholdt med den kendsgerning, at der for kort tid siden er gennemført helt nye regler om forenklet behandling af inkassosager og mindre civile sager, gør det efter Advokatrådets opfattelse påkrævet, at retsplejerådet inddrages i de videre overvejelser om lovudkastets forslag.

For denne løsning taler også, at lovudkastets gengivelse af reglerne om fogedrettens prøvelsesret bygger på en urigtig forståelse af reglerne, at der ikke foreligger forslag til udformning af en ny formulering af retsplejelovens § 478, stk.1, nr.1, og at der mangler overvejelser om behovet for ændring i retsplejelovens §§ 327, stk. 1, nr. 3, litra c og d, 361, 406, stk. 1, og 501. Advokatrådet bemærker, at den sidstnævnte bestemmelse – hvis lovudkastets forslag gennemføres - bør sikre fogedretten fuld prøvelsesret af såvel formelle som materielle spørgsmål i forbindelse med fuldbyrdelsen af en nævnskendelse.

Advokatrådet finder det særdeles betænkeligt, at lovudkastet ikke belyser væsentlige retsplejemæssige spørgsmål. Som et yderligere eksempel på de kvalitetsmangler forslaget i denne henseende lider af kan det påpeges, at det må henstå som uvist, hvorledes den part der ikke vil bindes af en nævnsafgørelse skal formulere sin påstand, og mod hvem et søgsmål skal rettes.

Lovudkastet angiver, at der ikke er administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige i lovforslaget. Efter Advokatrådets opfattelse mangler der en analyse af

konsekvenserne og de praktiske problemer i forbindelse med forslaget om, at alle kendelser skal forkyndes. Der mangler endvidere en retsøkonomisk analyse af forslaget om, at en part, der ikke ønsker at være bundet af en nævnsafgørelse, skal anlægge retssag inden 6 uger efter forkyndelsen. Forslaget beskæftiger sig i denne forbindelse ikke med de omkostningsmæssige konsekvenser for parterne og det offentlige af den efterfølgende retssagsbehandling. Disse konsekvenser bør belyses.

Samlet set er det Advokatrådets opfattelse, at kvaliteten af det foreliggende lovudkast gør det uegnet til at danne grundlag for et egentligt lovforslag. De juridiske og retsøkonomiske analyser er utilstrækkelige og delvist urigtige, og det må henstå som meget usikkert, om den politiske begrundelse for forslaget overhovedet er bæredygtig.

Advokatrådet har sendt kopi af dette høringssvar til Justitsministeriet, Domstolsstyrelsen, Retsplejerådet samt præsidenterne for Højesteret, Østre Landsret og Vestre Landsret til orientering.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Islands Brygge 26
Postbox 1990
2300 København S
tlf. 33 93 20 00
fax 33 32 01 74
hvr@hvr.dk
hvr.dk

Sendt via mail til fs@fs.dk

20. januar 2009

Vedr. høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Håndværksrådet takker for det fremsendte høringsmateriale og skal fremkomme med følgende bemærkninger til det fremsatte lovforslag, hvorved det påtænkes at gøre afgørelser afsagt af Forbrugerklagenævnet og godkendte private ankenævn eksigible.

Håndværksrådet anerkender formålet med det fremsatte forslag: at dæmme op for de virksomheder, der ignorerer klagenævnsafgørelser, der giver forbrugerne medhold.

Håndværksrådet er dog betænkelig ved det fremsatte lovforslag, der rejser en række retssikkerhedsmæssige og omkostningsmæssige spørgsmål.

Forbrugerklagenævnet og private godkendte ankenævn handler ikke under de samme retsgarantier som domstolene. Sagerne afgøres på skriftligt grundlag og der er ikke adgang til at føre vidner under strafansvar. Desuden er det Håndværksrådets opfattelse, at klagenævnenes sekretariater ikke organisatorisk er indrettet til at træffe endelige eksigible afgørelser. Man ville i givet fald skulle efterse organisering, sagsgange og procedureregler for at sikre retssikkerhedsmæssige korrekte afgørelser med øgede omkostninger og øgede sagsbehandlingstider til følge.

Klagenævnene kan i dag afvise sager, der ikke findes bevismæssigt egnede til at blive behandlet i et klagenævn. Denne adgang udnyttes dog i mange klagenævn ikke i et omfang, som den måske burde og klagenævnene behandler i dag sager, der efter en streng juridisk vurdering bevismæssigt ikke er fuldstændig belyst. Såfremt klagenævnenes afgørelser gøres eksigible må det forventes, at klagenævnene i langt højere grad vil afvise sager som bevisuegnede. Dermed vil en lang række sager blive skubbet over i domstolssystemet, i stedet for at blive behandlet i et mere uformelt og smidigt klagenævnsystem. En øget grad af henvisning af sager til behandling ved domstolene vil modvirke lovforslagets formål, da det ikke vil forbedre forbrugernes retsstilling – tværtimod.

Desuden rejser eksigibilitet af afgørelser fra private godkendte klagenævn et problem i forhold til klager over ikke-organiserede virksomheder. I dag kan et klagenævn afvise en sag mod en virksomhed, der ikke er medlem, hvis virksomheden på forhånd tilkendegiver ikke at ville følge klagenævnets afgørelse.

Såfremt klagenævnet måtte finde sagen egnet til behandling ved klagenævnet, er nævnet dog ikke udelukket fra at behandle en sådan klage. I disse tilfælde ville klagenævnet således komme til at behandle en sag mod en virksomhed, der ikke anerkender nævnets kompetence til at træffe afgørelse i sagen. Det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, såfremt en sådan afgørelse var eksigibel, når virksomheden måske ydermere heller ikke har medvirket til oplysning af sagen.

Dette rejser spørgsmålene om et privat klagenævn kan afsige "udeblivelsesdomme" og om virksomheden er sikret en fair behandling, når virksomheden ikke er organiseret og ikke deltager i betalingen til klagenævnet?

I lovforslagets § 1 foreslås, at afgørelsen kan fuldbyrdes 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne. Det fremgår dog ikke af forslaget, hvem der skal forestå forkyndelsen. Såfremt det påtænkes, at det er klagenævnene, der skal sørge for, at afgørelserne bliver forkyndt for parterne, vil dette betyde, at klagenævnene bliver pålagt en ikke ubetydelig ekstra omkostning og arbejdsbyrde i den forbindelse.

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses, at ca. 10-20 % af afgørelserne ved Forbrugerklagenævnet ikke følges. Der er ikke oplyst noget tal for de private klagenævn. Det vides ikke om baggrunden herfor skyldes, at et sådan tal ikke foreligger eller fordi alle afgørelser fra private klagenævn følges. De fleste virksomheder, der er omfattet af private klagenævn er dog vedtægtsmæssigt forpligtede til at efterleve afgørelse fra de klagenævn, de er tilknyttede. Det skal dertil anføres, at organisationerne bag de private klagenævn udfolder store bestræbelser på, at virksomhederne også rent faktisk efterlever klagenævnenes afgørelser.

Det må således formodes at være en lille del af det samlede antal afgørelser fra ankenævn, der er målet for det fremsatte lovforslag.

De retssikkerhedsmæssige problemer og de ekstra omkostninger og arbejde som forslaget medfører, står efter Håndværksrådets opfattelse ikke i forhold til det relativt lille antal sager, man ønsker at ramme.

Bemærkningerne til lovforslaget anfører, at Retsplejerådet i 2003 ikke var af den opfattelse, at det var hensigtsmæssigt at gøre klagenævnsafgørelser eksigible blandt andet under henvisning til overvejelserne om at indføre en forenklet inkassoproces og småsagsprocesordningen. Begge disse procesformer er for nyligt blevet indført, hvorfor

forbrugerne i dag har lettere, billigere og hurtigere adgang til at få indbragt sager for domstolssystemet.

Håndværksrådet skal opfordre til, at Retsplejerådet for mulighed for på ny at udtale sig om behovet for at gøre klagenævnskendelser eksigible.

Håndværksrådet foreslår derfor, at man giver disse to nye procesformer tid til at opnå en større udbredelse, der efter Håndværksrådets opfattelse kan imødegå de skitserede problemer med manglende efterlevelse af afgørelser, men uden at rejse de samme retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

For at hjælpe forbrugere i sager, hvor den erhvervsdrivende ikke følger en nævnsafgørelse kunne man formalisere en fremgangsmåde, som bistår disse forbrugere, uden at man ændrer på gældende regler om eksigibilitet.

Forbrugeren skal i disse sager kunne sende ankenævnsafgørelsen til den lokale byrets sekretariat, som herefter på forbrugerenes vegne udfærdiger et betalingspåkrav, som forkyndes for den erhvervsdrivende, der ikke har fulgt ankenævnsafgørelsen.

Kommer der ikke indsigelser fra den erhvervsdrivende under denne forenklede inkasoprocess, afsiger fogedafdelingen dom og går direkte over til inddrivelse af tilgodehavendet.

Har virksomheden indsigelser til kravet, tvinges virksomheden til at tage stilling og fremkomme med disse, hvorefter sagen automatisk oversendes til og fortsætter ved de almindelige domstole – typisk som en småsagsproces. Her er forbrugeren gennem fri proces eller retshjælpsdækning sikret økonomi og bistand til at gennemføre sagen.

På denne måde sikrer man forbrugeren uden at ændre på de retssikkerhedsgarantier der knytter sig til gældende regler om eksigibilitet, og uden at indføre fremgangsmåder som belaster hele klagenævnsystemet.

Såfremt man fra politisk side yderligere ønsker at lette adgangen til effektivering gennem domstolene, kan forbrugeres indbringelse af disse sager for domstolene være gratis for forbrugeren eller forbundet med en begrænset betaling.

Desuden skal Håndværksrådet erindre om, at Forbrugerstyrelsen i dag har en række muligheder og beføjelser til at hjælpe forbrugere med at få indbragt deres sager for domstolene.

Man bør derfor koncentrere sig om at hjælpe de få forbrugere, der konkret har problemer med at en virksomhed ikke efterlever en klagenævnsafgørelse i stedet for at iværksætte en reform, der rammer bredt.

Med venlig hilsen

Jeppe Rosenmejer

Forbrugerstyrelsen
Att.: Tina Madsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Udkast til forslag til lov om ændring af forbrugerklager - bemærkninger fra Forsikring & Pension
forslag til lov om ændring af forbrugerklager – bemærkninger fra Forsikring & Pension

Forsikring & Pension har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af forbrugerklager i høring. Udkastet giver anledning til følgende bemærkninger:

Forsikring & Pension støtter lovudkastets intention om at styrke forbrugerens retsstilling. Forsikring & Pension finder det vanskeligt at forklare, at en forbruger, som efter en proces har fået medhold ved Forbrugerklagenævnet eller et privat klage- eller ankenævn (herefter ankenævnene) med deltagelse af bl.a. en dommer på højt niveau og partsrepræsentanter, selv skal tage initiativ til sagsanlæg med brug af advokat osv.

Forsikring & Pension er imidlertid betænkelig ved den udformning, som lovudkastet i øvrigt har fået og konsekvenserne heraf for ankenævnene. For at gøre ankenævnenes kendelser gennemtvungelige (eksigible) indføres der en formalisering af sagsbehandlingen i ankenævnene. Konsekvenserne af en sådan formalisering bekymrer Forsikring & Pension. I den forbindelse henvises der til det afgivne høringssvar fra Ankenævnet for Forsikring, som peger på en række uheldige konsekvenser for forbrugeren bl.a. i form af længere sagsbehandlingstider. Dertil kommer, at kendelser fra Ankenævnet for Forsikring, der falder ud til forbrugerens fordel, som hovedregel er anerkendelsesafgørelser uden erstatningsfastsættelse, dvs. kendelser som ikke kan tvangsfuldbyrdes ved fogedretten. Forsikring & Pension ser endvidere en risiko for, at Ankenævnet for Forsikring i langt højere grad end i dag vil skulle afvise sager bl.a. p.g.a. bevistvivl som følge af manglende processuelle værktøjer til at få sagernes omstændigheder belyst. Forbrugeren vil i den forbindelse være henvist til at føre sagen ved en mere omkostningsfuld og tidskrævende proces ved de almindelige domstole.

Konsekvenserne af den foreslåede model forekommer særligt uhensigtsmæssige i forhold til driften af de velfungerende ankenævne på det finansielle område. På forsikringsområdet er der således – i modsætning til Forbrugerklagenævnet – tale om et relativt lille antal anfægtelsessager (10-20 om året, som er ca. 5 pct. af de sager, hvor forbrugeren har fået helt eller delvist medhold i Ankenævnet for Forsikring). Prisen for en løsning på problemet for disse sager synes høj i

25.02.2009

Forsikring & Pension
Amaliegade 10
1256 København K
Tlf. 33 43 55 00
Fax 33 43 55 01
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Claus Tønnesen
Vicedirektør
Dir. 33 43 55 80
ct@forsikringogpension.dk

Vores ref. CT/jgs
Sagsnr. GES-2008-05577

Erhvervsorganisation
for forsikrings- og pensionskasser

forhold til de negative konsekvenser for den ellers smidige sagsgang i Ankenævnet for Forsikring.

Forsikring & Pension

På den baggrund finder Forsikring & Pension, at der er behov for at se nærmere på de i lovforslaget ubelyste konsekvenser for ankenævnene samt til at undersøge nærmere, hvilket instrument der er det rette til at sikre, at ankenævnenes kendelser efterleves af de finansielle virksomheder. Det foreslås på den baggrund, at lovudkastet i første omgang begrænses til Forbrugerklagenævnet, og at der igangsættes en analyse af mulige alternativer for at opnå det ønskede resultat.

Vores ref. CT/jgs

Sagsnr. GES-2008-05577

Forsikring & Pension skal i den forbindelse henvise til, at man i Norge har været igennem en lignende proces som den aktuelle, hvor det blev foreslået at gøre ankenævnenes afgørelser bindende på bl.a. forsikringsområdet. I stedet for fandt forsikringsbranchen sammen med de norske forbrugermyndigheder en anden løsning i form af indførelsen af en branchenorm. Herefter har det enkelte forsikringsselskab på forhånd forpligtet sig til at dække forbrugers sagsomkostninger i første retsinstans i det tilfælde, hvor selskabet ikke ønsker at følge en kendelse. Denne løsningsmodel kan kombineres med, at den erhvervsdrivende endvidere forpligter sig til at anlægge sagen. I den sammenhæng finder Forsikring & Pension det væsentligt, at Forbrugerstyrelsen fortsætter med at yde bistand til forbrugerne i sådanne sager.

Generelt om dækning af forbrugernes sagsomkostninger ved domstolene skal Forsikring & Pension gøre opmærksom på, at de fleste forbrugere vil være dækket af en retshjælpsforsikring, hvis de vinder en sag ved Forbrugerklagenævnet eller ved ankenævnene. De højst 5 pct. af forbrugerne, som ikke vil være dækket af en retshjælpsforsikring, vil kunne søge om fri proces. For den restgruppe, som ikke er dækket af nogen af delene, kan man overveje den "norske" løsning, hvorefter den enkelte erhvervsdrivende, som anfægter afgørelsen, skal betale omkostningerne ved forbrugers sagsanlæg.

Forsikring & Pension deltager gerne i en drøftelse om ovennævnte eller alternative modeller, herunder om eventuel lovregulering, som sikrer forbrugers stilling i sager, hvor den erhvervsdrivende ikke ønsker at følge en ankenævnsafgørelse.

Med venlig hilsen

Claus Tønnesen

Forbrugerstyrelsen
fs@fs.dk

St. Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

BHC10031/Sagsbeh. BHC
J.nr. 4104-2009-11.2
Vedr. 08/07485-57

24. februar 2009

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Ved brev af 6. februar 2009 har Forbrugerstyrelsen anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse vedrørende et udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager.

Det foreslås i udkastet, at en forbruger, som har fået medhold i Forbrugerklagenævnet eller i et af de af Forbrugerstyrelsen 18 godkendte private anke- eller klagenævne, kan få tvangsfuldbyrdet nævnets afgørelse i fogedretten 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne, medmindre den erhvervsdrivende forinden har indbragt sagen for domstolene eller begæret sagen genoptaget.

Derudover foreslås det, at der indføres et krav om, at formænd og næstformænd i de førnævnte private klagenævne skal være dommere og kan være dommere fra de overordnede retter.

Domstolsstyrelsen skal indledningsvist bemærke, at Retsplejerådet – som det er anført i lovforslaget – tidligere har behandlet en række spørgsmål om opgavefordelingen mellem klage- og ankenævne og domstolene. Retsplejerådet har i den forbindelse udtalt sig imod en ordning, hvor afgørelser truffet af et administrativt nævn eller et af de godkendte private anke- eller klagenævne kan tvangsfuldbyrdes ved domstolene, jf. betænkning 1401/2001 om reform af den civile retspleje.

Domstolsstyrelsen er af den opfattelse, at domstolene fortsat bør være det centrale tvistløsningsorgan, og deler Retsplejerådets betænkeligheder ved at tillade tvangsfuldbyrdelse af en anke- eller klagenævnsafgørelse, der ikke er truffet under tilsvarende retsgarantier som ved domstolene. Der ses ikke på nuværende tidspunkt - heller ikke i lovforslaget - at være belæg for at se bort fra de hidtidige betænkeligheder, som Retsplejerådet har haft vedrørende tvangsfuldbyrdelse af nævnsafgørelser.

Spørgsmålet om tvangsfuldbyrdelse af anke- eller klagenævnsafgørelser er senest overvejet af regeringen i forbindelse med gennemførelsen af domstolsreformen ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreformen). I de almindelige bemærkninger til lovforslaget udtalte Justitsministeriet sig således imod en adgang til tvangsfuldbyrdelse af afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet, jf. afsnit III, pkt. 7.2.3. Som baggrund herfor anførte Justitsministeriet, at der foruden de eksisterende muligheder for at få lettet forbrugerens gennemførelse af en retssag om et krav, som vedkommende har fået medhold i ved en nævnsafgørelse, ville blive indført en ny forenklet procesform for krav under 50.000 kr. (den såkaldte småsagsproces) fra den 1. januar 2008. Justitsministeriet fandt derfor, at forbrugerne med de dagældende og med lovforslaget foreslåede domstolsordninger ville have tilstrækkeligt gode og effektive midler til at få gennemtvunget en afgørelse fra et administrativt nævn eller et godkendt privat klage- eller ankenævn.

Den nye forenkledte procesform (den såkaldte småsagsproces) er indført for ganske kort tid siden, og der foreligger ikke en nærmere undersøgelse af, hvordan procesformen har virket i praksis. Styrelsen vil derfor anbefale, at en ændring af adgangen til at få tvangsfuldbyrdet nævnsafgørelser ikke gennemføres, før en sådan nærmere undersøgelse er gennemført.

Styrelsen er i øvrigt bekendt med høringssvarene fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret og kan fuldt ud tilslutte sig disse.

Styrelsen vil samlet set anbefale, at det pågældende lovforslag ikke fremmes, og at de mange principielle og praktiske spørgsmål, som lovforslaget rejser, overvejes nærmere.

På denne baggrund har styrelsen ikke foretaget en nærmere vurdering af, hvilke administrative og økonomiske konsekvenser lovforslaget vil have for domstolene, hvis det gennemføres i den nuværende udformning.

Domstolsstyrelsen forventer dog, at en gennemførelse af lovforslaget i dets nuværende udformning vil medføre en stigning i antallet af både civile sager og fogedsager. Navnlig stigningen i antallet af fogedsager vil medføre en merbelastning af domstolene. Det skyldes som anført i bemærkningerne til lovforslaget, at forbrugere, der har brug for fogedrettens bistand til at få tvangsfuldbyrdet et krav, i langt højere grad vil have behov for vejledning fra fogedretten end erhvervsdrivende, der sædvanligvis er repræsenteret ved advokat.

Justitsministeriet modtager kopi af dette høringssvar til orientering.

Med venlig hilsen

Adam Wolf

**PRÆSIDENTEN
FOR
HØJESTERET**

Den 24. februar 2009
J.nr. HR-2009-01-32
Init tha

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Forbrugerstyrelsen har den 16. februar 2009 (sagsnr. 08/07485-57) anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven (tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser).

På grund af den korte høringsfrist har jeg ikke haft mulighed for at drøfte lovudkastet på et møde med alle rettens dommere.

Jeg er bekendt med høringssvar af 20. og 23.ds. fra præsidenterne for hhv. Østre og Vestre Landsret. Som anført af landsretspræsidenterne griber lovudkastet ind i retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse på en måde, der er i direkte strid med tidligere overvejelser i Retsplejerådet og med forudsætningerne i det lovforslag, der ligger til grund for den nyligt gennemførte domstolsreform, og som da også er omtalt i Forbrugerstyrelsens lovudkast. I lovforslaget vedrørende domstolsreformen anføres således i pkt. 7.2.3.1 bl.a.:

” Efter Retsplejerådets opfattelse bør afgørelser i privatretlige tvister, der er truffet af et administrativt nævn, herunder Forbrugerklagenævnet, eller af et af de godkendte private klage- og ankenævn, ikke kunne tvangsfuldbyrdes. Retsplejerådet anfører som begrundelse herfor, at de administrative nævn og de godkendte private klage- og ankenævn ikke træffer afgørelse under tilsvarende retsgarantier som domstolene. I nogle nævn medvirker slet ingen jurister. Der kan ikke for nævnene afgives mundtlig forklaring under strafansvar, og det bør der efter Retsplejerådets opfattelse heller ikke være mulighed for, idet dette forudsætter, at atter andre retssikkerhedsgarantier er etableret. Retsplejerådet anfører endvidere, at domstolene er samfundets grundigste og forfatningsmæssigt centrale tvistløsningsorgan. Endvidere er det domstolenes centrale funktion at afgøre retstvister endeligt. Domstolene er derfor omgærdet af en række retssikkerhedsgarantier med hensyn til at sikre

uafhængighed og upartiskhed og betryggende sagsbehandling. Disse retssikkerhedsgarantier fremgår til dels af grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og er i øvrigt fastsat ved lov”.

Justitsministeriet tilsluttede sig udtrykkeligt Retsplejerådets synspunkter vedrørende den grundlæggende "arbejdsdeling" mellem klagenævn og domstole med hensyn til privatretlige tvister, jf. lovforslagets bemærkninger pkt. 7.2.3.4.

I overensstemmelse hermed finder jeg, at lovudkastet giver anledning til væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Jeg finder, at jeg ikke herudover bør udtale mig om lovudkastet.

Brevet er sendt til Forbrugerstyrelsen pr. mail og med almindelig post. Jeg har endvidere sendt en kopi til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

Torben Melchior

Fra: Alex Elisiussen [mailto:AEL@domstol.dk]

Sendt: 24. februar 2009 17:40

Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse

Cc: Niels Juhl

Emne: SV: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Forbrugerstyrelsen har ved mail af 16. februar 2009 (sagsnr. 08/07485-57) anmodet om at modtage eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændringer af forbrugerklager.

Jeg skal i den anledning i det hele tilslutte mig det af Præsidenten for Østre Landsret i brev af 20. februar 2009 anførte.

Denne mail sendes tillige til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Alex Elisiussen
Retspræsident
Telefon 99 68 52 10
Mobiltelefon 25 10 79 07
ael@domstol.dk

Retten i Næstved

Gardehusarvej 5
4700 Næstved
Tlf. 99 68 52 00
Fax 99 68 52 01

Forbrugerstyrelsen udsendte mandag den 16. februar 2009 en høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser) til byretterne og landsretterne. Fristen for besvarelse af høringen var fastsat til fredag den 20. februar 2009.

Efter anmodning fra os har Forbrugerstyrelsen indvilliget i at forlænge fristen, således at Forbrugerstyrelsen nu senest den 24. februar 2009 skal have modtaget jeres eventuelle bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Som med andre høringer må I gerne sende kopi af jeres eventuelle høringssvar til os.

Høringen kan ses på [høringsportalen](#) (jf. ovenstående link), men er også vedlagt til orientering.

Med venlig hilsen

Niels Juhl
Souschef
Direkte + 45 33 92 95 83
Mobil: + 45 41 23 17 20
nij@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen

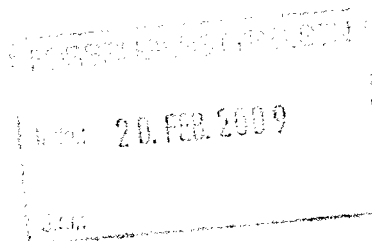
Rets-, Kvalitets- og Udviklingscentret
St. Kongensgade 1-3

Pengeinstitutankenævnet

Østerbrogade 62, 4. · Postboks 2690 · 2100 København Ø
www.fanke.dk · Tlf. (+45) 3543 6333 · Fax (+45) 3543 7104

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Den 18. februar 2009

PB/IP

(Bedes anført ved henvendelse)

Vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager (sag 08/07485-54)

Ved skrivelse af 6. februar 2009 har Forbrugerstyrelsen anmodet Pengeinstitutankenævnet om eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag. Dettets væsentligste formål er at indføre en ordning, hvorefter afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet eller et godkendt privat klage- eller ankenævn skal være bindende (have retskraft) i forhold til begge parter og skal kunne tvangsfuldbyrdes i forhold til den erhvervsdrivende, med mindre sagen inden 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt, indbringes for domstolene (eller genoptages af nævnet), jf. i udkastet til ny affattelse af § 4, stk. 1 og 2, i lov om forbrugerklager.

De følgende bemærkninger er afgivet af undertegnede højesteretsdommer Peter Blok som formand for Pengeinstitutankenævnet.

Rets- og eksekutionskraft i forhold til den erhvervsdrivende

Som nævnt i udkastet til almindelige bemærkninger udtalte Retsplejerådet sig i Betænkning 1401/2001, Reform af den civile retspleje I, imod at gøre afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet eller et af de godkendte klage- og ankenævn eksigible, idet rådet bl.a. henviste til, at nævnene ikke træffer afgørelse under samme retsgarantier som domstolene (betænkningen s. 152 f).

Jeg kan overordnet tilslutte mig denne vurdering, men vil pege på, at de involverede hensyn og behov kan gøre sig gældende med varierende styrke for de forskellige klagenævn. For så vidt angår Pengeinstitutankenævnet forholder det sig efter min opfattelse således, at en ændring, hvorefter nævnets afgørelser gøres bindende og eksigible i forhold til pengeinstituttet, kan få uheldige afledte konsekvenser også set ud fra klagerens synsvinkel samtidig med, at der ikke er noget væsentligt behov for en sådan ændring.

Navnlig fordi Pengeinstitutankenævnets afgørelser udelukkende træffes på skriftligt grundlag, og der således ikke som i sager for domstolene afgives parts- og vidneforklaringer, vil det kunne forekomme, at nævnet helt eller delvis giver klageren medhold på et grundlag, som under en efterfølgende retssag viser sig ikke at have været fyldestgørende. Hvis afgørelserne gøres bindende og eksigible i forhold til pengeinstituttet, tvinges dette i en sådan situation til at anlægge retssag mod klageren. Denne vil i almindelighed kun kunne få fri proces, hvis de økonomiske betingelser herfor er opfyldt, og vil således risikere at blive pålagt sagsomkostninger.

Denne risiko for, at en afgørelse, der helt eller delvis giver klageren medhold, reelt kan blive til skade for klageren, hvis den viser sig at være truffet på et ufyldstgørende grundlag, vil formentlig kunne føre til, at nævnet bliver mere tilbageholdende end hidtil med at træffe afgørelse i sager, som frembyder bevistvivi. Ud fra en generel betragtning vil en sådan konsekvens være uheldig set ud fra forbrugernes synsvinkel.

En lignende uheldig konsekvens vil kunne opstå i sager, som for klageren kun angår et lille beløb, men som for pengeinstituttet er principiel og betydningsfuld, eksempelvis sager om validering eller om størrelsen af et gebyr. Den juridiske vurdering af disse sager vil ofte give anledning til tvivl. Hvis Ankenævnet – eventuelt med en flertalsafgørelse – giver klageren medhold, risikerer denne at blive sagsøgt i en retssag, som den pågældende aldrig selv ville have anlagt, og som kan påføre vedkommende betydelige omkostninger. Også i sager af denne type vil konsekvensen kunne blive, at nævnet bliver mere tilbageholdende end hidtil med at træffe afgørelse.

Efter § 11 i Pengeinstitutankenævnets vedtægter kan et pengeinstitut "tilslutte sig" nævnet med den konsekvens, at en afgørelse, som helt eller delvis giver klageren medhold, bliver bindende for pengeinstituttet, med mindre dette inden for en vis frist har meddelt, at det ikke ønsker at være bundet af afgørelsen. Denne ordning, som samtlige pengeinstitutter har tilsluttet sig, fungerer efter min opfattelse tilfredsstillende. Blandt de afgørelser, som helt eller delvis giver klageren medhold, er det kun en lille del, hvor pengeinstituttet afgiver erklæring om ikke at ville være bundet. Dette hænger bl.a. sammen med, at Finansrådet har henstillet til sine medlemmer, at enstemmige afgørelser fra Ankenævnet følges af pengeinstitutterne.

Efter min opfattelse er der derfor inden for Pengeinstitutankenævnets område ikke noget væsentligt behov for at gøre nævnets afgørelser bindende og eksigible.

Mere generelt, dvs. gældende for alle klagenævn, er det min opfattelse, at ønsket om at styrke klagernes retsstilling i tilfælde, hvor en afgørelse ikke efterleves af den erhvervsdrivende, i vidt omfang – og uden risiko for afledte negative virkninger af den beskrevne karakter – vil kunne tilgodeses ved en ændring af reglerne om fri proces. Ændringen skulle bestå i, at en klager, som helt eller delvis har fået medhold ved nævnets afgørelse, automatisk eller i hvert fald som udgangspunkt har ret til fri proces til anlæggelse af retssag til opfyldelse af afgørelsen, selv om den pågældende

ikke opfylder de almindelige økonomiske betingelser for fri proces. Efter gældende ret er det sidste en betingelse, jf. retsplejelovens § 327, stk. 1, nr. 3, litra d.

Retskraft i forhold til klageren

Det følger af forslaget til § 4, stk. 1 og 2, og bemærkningerne til disse bestemmelser, at det er tanken, at nævnens afgørelser ikke alene skal have retskraft og kunne tvangsfuldbyrdes i forhold til den erhvervsdrivende, men også skal have retskraft i forhold til klageren, med mindre denne anlægger retssag inden 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for ham.

Det fremhæves i bemærkningerne, at der ikke kan opstå spørgsmål om tvangsfuldbyrdelse i forhold til klageren, idet denne ikke ved afgørelsen vil kunne pålægges en forpligtelse, der kan tvangsfuldbyrdes. Dette er rigtigt, men også en ordning, hvorefter afgørelserne alene får retskraft, dvs. bliver bindende, for klageren, med mindre denne anlægger retssag, vil få vidtgående og efter min opfattelse meget betænkelige konsekvenser. Dette gælder i relation til alle klagenævn.

Det forhold, at nævnets afgørelse undertiden træffes på et bevisgrundlag, som viser sig ikke at have været fyldestgørende, gør sig selvsagt også gældende i relation til afgørelser, ved hvilke klagen ikke eller kun delvis tages til følge. Der kan også være tale om, at klageren, der i almindelighed ikke har sagkyndig bistand, har undladt at henvise til visse oplysninger i den tro, at de ikke var relevante. Der vil bl.a. af disse grunde uundgåeligt blive afsagt afgørelser, hvor klageren med urette ikke har fået medhold eller kun har fået delvis medhold. En ordning, hvorefter klageren afskæres fra at få rettet op herpå under en efterfølgende retssag, med mindre han anlægger sagen inden for 6 uger, har ikke tidligere været på tale og er efter min opfattelse uacceptabel set ud fra forbrugernes synsvinkel.

Betænkelighederne gør sig gældende i alle tilfælde, hvor klageren ikke får fuldstændig medhold i sin påstand. Inden for Pengeinstitutankenævnets område drejer det sig endvidere ikke alene om tilfælde, hvor klagerens påstand går ud på, at pengeinstituttet skal betale et beløb, men også om tilfælde, hvor klagerens påstand går ud på, at et af pengeinstituttet fremsat krav er uberettiget. Som eksempel på det sidste kan nævnes en påstand om, at klageren ikke hæfter i henhold til en afgivet kautionserklæring. Hvis klageren ikke får medhold i denne påstand, vil klageren, hvis han eller hun ikke selv anlægger sag mod pengeinstituttet inden for 6 uger, under en senere retssag anlagt af pengeinstituttet være afskåret fra at anfægte kautionserklæringen.

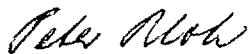
Konklusion

Det er min opfattelse, at spørgsmålet om at tillægge afgørelser fra Forbrugerklagenævnet og de godkendte private anke- og klagenævn rets- og eksekutionskraft er så betydningsfuldt og involverer så mange krydsende hensyn, at et lovforslag herom ikke bør fremsættes på det foreliggende grundlag, idet spørgsmålet bør undergives en

grundig udvalgsbehandling, før beslutning træffes. I dette arbejde bør indgå, om løsningen nødvendigvis bør være den samme for alle nævn, og om en mere smidig og – også for forbrugerne – bedre løsning eventuelt kan opnås gennem en ændring af reglerne om fri proces.

Det er endvidere min opfattelse, at lovforslaget under alle omstændigheder bør omarbejdes, således at det alene angår rets- og eksekutionskraft i forhold til den erhvervsdrivende, ikke retskraft i forhold til klageren.

Med venlig hilsen

Peter Blok
Ankenævnets formand

Vestre Landsret
Præsidenten

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S.

J.nr. 40A-VL-9-09
Den 23. februar 2009

Forbrugerstyrelsen har den 16. februar 2009 anmodet om eventuelle bemærkninger til et forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser).

Lovforslaget griber efter sit indhold ind i retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse på en måde, der er i direkte strid dels med tidligere overvejelser i Retsplejerådet, dels med forudsætningerne i regeringens egen lovgivning om politi- og domstolsreformen. Forbrugerstyrelsens svarfrist fastsat til den 20. februar 2009, senere forlænget til den 24. februar 2009, giver – også på den baggrund – ikke praktisk mulighed for en normal behandling af en sådan høringssag med afgivelse af et høringssvar på grundlag af en behørigt forberedt drøftelse med landsrettens dommere.

Som nævnt - også i bemærkningerne til det foreliggende udkast til lovforslag - er spørgsmålet om tvangsfuldbyrdelse af nævnsafgørelser behandlet tidligere både i Retsplejerådet og i lovforslaget om domstolsreformen. Spørgsmålet har – som det tidligere er understreget – sammenhæng både med det forhold, at nævnsafgørelser ikke træffes under tilsvarende retsgarantier som domstolsafgørelser, og at anvendelse af statens tvangsfuldbyrdelsessystem mod en borger nødvendigvis må kræve et sikkert grundlag, og med de nyligt indførte muligheder for en noget lettere adgang til domstolene gennem regler om betalingspåkrav og småsagsbehandling.

Sammenkædningen med de nye småsagsregler havde vel det sigte, at man skulle se nærmere på, om ikke disse nye regler – i sammenhæng med forskellige andre tiltag om adgangen til domstolene - ville give den fornødne lettelse for de forbrugere, der måtte gå til domstolene med deres sag. Småsagsreglerne trådte som bekendt i kraft den 1. januar 2008, og det er

naturligvis en politisk vurdering, om der allerede foreligger sådanne erfaringer med denne procesform, at der – uanset spørgsmålet om forskellen i retsgarantier ved en nævnsbehandling og en domstolsbehandling - er anledning til nu at indføre lovregler om tvangsfuldbyrdelse af nævnsafgørelser.

Lovforslaget indebærer – i modsætning til udfaldet af tidligere overvejelser herom – at klagenævnsafgørelse skal kunne tvangsfuldbyrdes. Dette skal efter forslaget kunne ske, hvis sagen ikke er indbragt for domstolene inden for en frist på 6 uger. Det fremgår af forslaget, at sigtet hermed er at sikre forbrugeren et velfungerende og effektivt klagenævnsystem samtidig med, at den erhvervsdrivendes retssikkerhed sikres i form af en efterfølgende mulighed for domstolsprøvelse inden en vis frist.

For den erhvervsdrivende synes forslaget at indebære, at vedkommende må anlægge sag ved domstolene for at beskytte sig mod et krav, der er rejst af en forbruger. Dette gælder ikke blot i de sager, hvor den erhvervsdrivende ved at anlægge sagen kan træne fuldbyrdelsen af et velbegrundet krav, men også i de sager, hvor det for den erhvervsdrivende synes nærliggende, at en domstolsbehandling med de bevismuligheder og den grundige sagsbehandling, der er knyttet til en sådan, vil kunne føre til, at forbrugeren ikke får medhold. Det er en principiel nydannelse, at det i sådanne tilfælde skal være op til den, der mødes med et muligt uberettiget krav, selv at anlægge sag ved domstolene for at få fastslået kravets manglende berettigelse og dermed undgå tvangsfuldbyrdelse. Det bør i den forbindelse tydeliggøres, om der forudsættes at gælde særlige bevisbyrderegler i en sådan sag anlagt af den erhvervsdrivende.

Det er i lovforslagets bemærkninger forudsat, at branchemæssige særordninger om den erhvervsdrivendes pligt til at efterleve nævnsafgørelser skal gælde fortsat. En sådan forudsætning, der ikke stemmer med lovteksten i udkastet, bør formentlig fremgå af selve lovteksten.

Efter den foreslåede lovtekst og bemærkningerne til forslaget indebærer forslaget endvidere, at der også for en forbruger, som ikke har fået (fuldt) medhold i klagenævnet, vil være tale om en retskraftig nævnsafgørelse, hvis ikke sagen inden fristen på 6 uger er indbragt for domstolene af forbrugeren. Det anføres således i bemærkningerne, at "... en afgørelse, hvor

forbrugeren ikke får medhold ... efter bestemmelsen (vil) få retskraft, og parterne vil efter fristens udløb være afskåret fra at anlægge sag om samme spørgsmål ved domstolene.” En sådan regel vil indebære en væsentlig forringelse af forbrugers retsstilling.

Det bør i givet fald overvejes at præcisere, at den foreslåede regel i § 4, stk. 3, der efter sin ordlyd alene bestemmer, at en begæring om genoptagelse indgivet inden udløbet af 6 ugers fristen, har opsættende virkning, også forudsættes at indebære, at en sag i det hele taget ikke kan begæres genoptaget af nævnet efter udløbet af fristen. Samtidig bør man tydeliggøre sammenhængen og samspillet mellem denne bestemmelse og retstilstand med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 1, hvorefter retten kan tillade, at sagen indbringes for domstolene efter udløbet af 6 ugers fristen.

Der sker i dag formentlig ikke forkyndelse af nævnsafgørelser. Vælger man at indføre en ordning med forkyndelse af nævnsafgørelser, bør det fremgå af lovtæksten, at det er det enkelte nævn, der har ansvaret for og derfor også bærer udgifterne ved den foreslåede forkyndelse, jf. retsplejelovens § 165, stk. 2.

Det foreslås, at nævnsformænd skal være dommere og kan være dommer fra de overordnede retter. Sigtet med denne ordning synes bl.a. at være, at man med bestemmelsen herefter opfylder kravet i retsplejelovens § 47 a, stk. 2, om, at hverv som medlem af et offentligt eller privat råd kun må varetages af dommere fra de overordnede retter, hvis dette (bl.a.) er bestemt ved lov. Som også nævnt i bemærkningerne til forslaget må spørgsmålet ses i sammenhæng med de nyligt indførte regler i retsplejeloven om dommers bibeskæftigelse. Såfremt man ønsker den foreslåede ordning, bør det udtrykkeligt fremgå af lovtæksten eller i al fald i lovforslagets bemærkninger, at det herefter antages at være bestemt ved lov, at hvervet kan varetages af en dommer fra en overordnet ret, og at der derfor ikke skal indhentes godkendelse fra Bibeskæftigelsesnævnet, hvis hvervgiver ønsker, at en sådan dommer skal være formand eller næstformand for vedkommende nævn, og dette ønske imødekommes af vedkommende retspræsident, jf. retsplejelovens § 47 a, stk. 3.

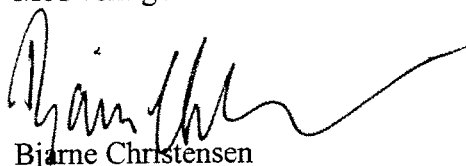
De pågældende klagenævnsafgørelser forudsættes fuldbyrdet efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme og kendelser. Såfremt man vil indføre mulighed for

tvangsfuldbyrdelse af nævnsafgørelser, bør det overvejes nærmere, om dette skal have som konsekvens, at fogedrettens prøvelsesret over for klagenævnsafgørelser skal afgrænses på samme måde som prøvelsesretten over for afgørelser, der er afsagt af de almindelige og særlige domstole. I disse overvejelser må bl.a. indgå, at en del af de nævn, der forudsættes omfattet af forslaget, er private anke- eller klagenævn, hvis sammensætning og sagsbehandling ikke er fastlagt ved lov, men godkendt administrativt af økonomi- og erhvervsministeren. Det udsendte lovforslag indeholder i øvrigt ikke noget forslag til udformningen af lovtekst eller bemærkninger til den forudsatte konsekvensændring af retsplejeloven.

Det tilføjes, at en række af de problemer og spørgsmål, som den foreslåede ordning rejser, formentlig kunne undgås ved en model, hvorefter den erhvervsdrivende – således som det efter bemærkningerne allerede kendes fra en række nævn - inden en bestemt frist skal meddele nævnet, hvis vedkommende ikke ønsker at være bundet af nævnets afgørelse. Meddeles dette, må forbrugeren indbringe sagen for domstolene. Hvis den erhvervsdrivende derimod ikke inden fristens udløb meddeler nævnet, at vedkommende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, kunne der i denne situation gives forbrugeren adgang til tvangsfuldbyrdelse. Dette kunne ske ved, at man i retsplejelovens § 478, stk. 1, som et særligt nummer indsætter en bestemmelse, der godkender nævnets afgørelse bilagt en udtalelse fra nævnet om, at den erhvervsdrivende ikke rettidigt har meddelt, at vedkommende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, som grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Som anført ovenfor har den korte høringsfrist betydet, at der ikke har været mulighed for en sædvanlig behandling af en sag som den foreliggende. De anførte bemærkninger er derfor ikke udtryk for nogen udtømmende gennemgang af forslaget, men har alene karakter af en angivelse af nogle temaer til brug for de videre overvejelser, som der efter landsrettens opfattelse er behov for.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Sendt pr. e-mail. fs@fs.dk

20. februar 2009
IMT/SUP

Høring – forslag til lov om ændring af forbrugerklageloven

Telekommunikationsindustrien, TI, har modtaget Forbrugerstyrelsens høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager.

TI har en enkelt bemærkning til forslaget i relation til benyttelsen af ordet ”forkyndt” i den foreslåede § 4, stk. 2.

Årsagen er, at det fremstår uklart i både lovtekst og bemærkninger, hvad der ligger i ordet og fremgangsmåden ”forkyndelse”.

Ligeledes fremstår det uklart, hvem der er subjekt i forhold til at forkynde.

TI skal derfor foreslå, at loven gøres mere præcis på dette område, herunder i hvilket omfang ordet ”forkynde” kan erstattes af ordet ”meddele”.

TI har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Ib M. Tolstrup
Direktør

Forbrugerstyrelsen
fs@fs
Amagerfælledvej 56
2300 København S

JUSTITS

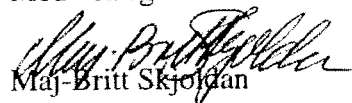
Retsplejerådet

Dato: 20. februar 2009
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Maj-Britt Skjoldan
Petersen
Sagsnr.: 2005-740-0003
Dok.: MSP40620

Ved brev af 6. februar 2009 har Forbrugerstyrelsen sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser) i høring til bl.a. Retsplejerådet.

Jeg kan efter aftale med rådets formand meddele, at Retsplejerådet allerede af tidsmæssige grunde ikke har mulighed for at afgive høringssvar.

Med venlig hilsen

Maj-Britt Skjoldan

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Forbrugerstyrelsen
Att. Specialkonsulent Tine Madsen
Amagerfælledvej 58
2300 København S

DSB's svar på Forbrugerstyrelsens udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Forbrugerstyrelsen har ved breve af 6. februar 2009 anmodet DSB om eventuelle bemærkninger til Forbrugerstyrelsens udkast til lov om ændring af lov om forbrugerklager.

DSB har ingen bemærkninger til det af Forbrugerstyrelsen fremsendte udkast til forslag til ændringslov.

Med venlig hilsen

Vibeke Richter

**Koncern-
sekretariat & Jura**

20. februar 2009

DSB
Koncernsekretariat & Jura
Sølvgade 40
DK-1349 København K

Telefon 33 54 49 30
Lokal 44930
Mobil 24 68 49 30
www.dsb.dk

Afsender Vibeke Richter
Deres dato 06.02.2009
Journalnr. Ab 900

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S
Att.: Tina Madsen

18. februar 2009
Sagsnr.: 291027

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Hermed bekræftes modtagelsen af ovennævnte udkast til hvilket Dansk Byggeri skal gøre følgende bemærkninger.

Om sagsbehandlingen ved Byggeriets Ankenævn

Byggeriets Ankenævn kan både behandle klager over virksomheder, der er medlem af Dansk Byggeri¹ og virksomheder, der ikke er. Virksomheder, der er medlem af Dansk Byggeri er for arbejdet aftalt i deres medlemsperiode, foreningsretligt forpligtet til at efterleve ankenævnets afgørelser indenfor den af nævnet fastsatte frist. Lever virksomheden ikke op til denne forpligtelse, kan forbrugeren anmelde sit krav i BYG GARANTIORDNING, der herefter vil dække forbrugers tab som følge af fejl og mangler. Dansk Byggeri vil herefter i det omfang det er muligt inddrive beløbet hos virksomheden. Således er forbrugerne allerede på nuværende tidspunkt sikret, når de har indgået aftale med et medlem af Dansk Byggeri.

Forslaget vil derfor i realiteten alene få virkning for de 25 - 30 % af klagerne, der vedrører en virksomhed, der ikke er medlem af Dansk Byggeri, og som dermed heller ikke bidrager økonomisk til ankenævnets drift. Disse virksomheder er i dag ikke forpligtede til at efterleve ankenævnets afgørelser.

Det skal bemærkes, at langt de fleste af klagerne mod disse virksomheder i dag afvises fra behandling i Byggeriets Ankenævn jf. vedtægter for Byggeriets Ankenævn § 1, stk. 7, der lyder "Ankenævnet kan udover de i stk. 5 og 6 nævnte sager afvise klager som uegnet til behandling under forudsætning af, at:

- 1) indklagede ikke er tilsluttet nævnet og ikke skriftligt har accepteret sagens behandling, herunder at ville efterleve nævnets omkostningsafgørelse, jf. § 8, stk. 3 og 5, og
- 2) klager i særskilt erklæring har angivet at være indforstået med, at sagen afvises, såfremt forudsætningerne i nr. 1 er til stede."

Årsagen til at denne afvisningsmulighed foreligger, er, at det ved landsretten er fastslået, at syns- og skønserklæringerne, der indhentes i alle sager, der realtidsbehandles i Byggeriets Ankenævn, ikke lever op til Retsplejelovens regler vedrørende indhentelse af sagkyndige erklæringer.

¹ Foreningerne Køkken Anke Foreningen, VinduesIndustrien og Gulvbranchen har via samarbejdsaftaler med Dansk Byggeri tilknyttet sig Byggeriets Ankenævn. Virksomheder, der er medlem af en af disse foreninger er i et vist omfang forpligtede af ankenævnets afgørelser.

Skal sagerne realitetsbehandlet i Byggeriets Ankenævn vil de forbrugere, der får medhold i deres klage, stå med en afgørelse, herunder en syns- og skønserklæring, de ikke ville kunne anvende som bevis i en efterfølgende retssag. Indbringer virksomhederne derfor sagen for domstolene indenfor fristen, vil sagen skulle gå helt om. Herunder skal der indhentes endnu en syns- og skønserklæring. I den forbindelse er tidsfaktoren ikke uvæsentlig. De arbejder, der klages over til Byggeriets Ankenævn er udført i forbrugernes hjem. I den periode sagen verserer enten ved Byggeriets Ankenævn eller efterfølgende ved domstolene, kan manglerne ikke udbedres, da forbrugernes bevis derved vil blive ødelagt. Forbrugerne må derfor tåle, at leve med utætte tage, uanvendelige badeværelser og køkkener samt tilhørende dårligt fungerende varmesystemer indtil sagen er afsluttet med en eksigibel afgørelse.

Sager, hvori forbrugerne får medhold, har en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 6 måneder. Er sagerne komplicerede og/eller omfangsrige er det dog ikke unormalt med en sagsbehandlingstid på 8-9 måneder.

Den periode hvor forbrugerne må tåle at leve og bo med manglerne ved deres bolig vil i mange tilfælde blive unødigt lang, såfremt klager over virksomheder, der ikke er medlem af Dansk Byggeri, behandles både ved ankenævn og domstolene.

Hertil skal det yderligere bemærkes, at statens nuværende udgifter til domstolsbehandling af ovennævnte sager ikke kan forventes reduceret mærkbart. Tværtimod må det antages, at virksomheder, der ikke er medlem af Dansk Byggeri, og som taber sager ved ankenævnet i vid udstrækning vil ønske sagerne prøvet ved domstolene.

Dansk Byggeri vil derved blive økonomisk belastet af sager, der reelt ikke vil finde deres afslutning ved ankenævnsbehandlingen. Det forekommer urimeligt, særligt under hensyn til, at udgifterne relaterer sig til virksomheder, som Dansk Byggeri på ingen måde har indflydelse på.

Da det ikke er ubetydelige omkostninger, der er forbundet med driften af Byggeriets Ankenævn, vil yderligere omkostninger aktualisere overvejelser om Dansk Byggeri skal drive et godkendt ankenævn eller ej.

Om afgørelserne fra Byggeriets Ankenævn

Afgørelser afsagt af Byggeriets Ankenævn hvori en forbruger får medhold i sin klage over et håndværksarbejde, pålægger i hovedreglen virksomheden inden en nærmere angivet frist at udbedre de konstaterede mangler ved arbejdet, eller alternativt betale forbrugeren de skønnede udbedringsomkostninger. Kun i sjældne tilfælde fratager nævnet virksomhedens mulighed for udbedring.

Fristen for udbedring fastsættes i hovedreglen til 45 dage, men hovedreglen afviges jævnligt under hensyn til arbejdets art og omfang. Eksempelvis er visse byggearbejder afhængige af varmere vejr og vil kun kunne udføres i perioden 1. maj til 1. oktober. Træffes der afgørelse i en sådan sag i december vil fristen for virksomhedens udbedring af mangler blive fastsat til 1. maj året efter. Ligeledes kan udbedringsarbejderne være så omfattende, at det må antages, at det vil tage mere end 45 dage at udføre. Også i disse tilfælde forlænges fristen for udbedring efter et konkret skøn.

Det skal dertil bemærkes, at den overvejende del af de virksomheder, der er tilknyttet ankenævnet og som taber sager ved Byggeriets Ankenævn vælger at udbedre de konstaterede mangler.

Dansk Byggeri skal derfor foreslå, at såfremt forslaget om eksigibilitet fastholdes, gøres fristen for, hvornår en afgørelse fra Byggeriets Ankenævn bliver eksigibel mere fleksibel og afhængig af den af nævnet fastsatte frist.

Herudover sker det ofte, at Byggeriets Ankenævn ikke tager stilling til alle spørgsmål i klagesagerne. Typisk kan et klagepunkt ikke dokumenteres skriftligt af parterne, hvorefter nævnet vælger at afvise punktet som bevismæssig uegnet jf. vedtægternes § 1, stk. 5, mens den resterende del af sagen behandles.

Det fremgår af udkastet til lovforslaget, at ankenævnenes afgørelser skal have retskraft, såfremt sagen ikke er indbragt for retten inden en nærmere angivet tidsfrist. Overskrides fristen vil forbrugerne være afskåret fra at få de af ankenævnet afviste klagepunkter behandlet ved retten, hvilket er en betydelig forringelse af forbrugernes retsstilling i forhold til i dag, hvor der ikke er en sådan tidsfrist.

Der er desuden ofte et økonomisk mellemværende mellem parterne, som det ikke er muligt for ankenævnet at træffe afgørelse om. Det sker derfor ofte, at nævnet udtaler, at udbedringsomkostningerne "...indgår i parternes uafsluttede økonomiske mellemværende". En sådan afgørelse kan ikke anses for at være eksigibel i fogedretten på trods af at forbrugeren har fået medhold i sin klage over mangler ved et udført håndværksarbejde.

Om forkyndelse af afgørelserne

Det er nævnt i udkastet til lovforslaget, at forkyndelse af afgørelserne skal ske i henhold til Retsplejelovens regler, men forslaget er herudover ikke nærmere uddybet. Det fremgår således ikke hvilken instans, der skal foretage forkyndelsen. Hvis det er tanken, at det er de enkelte ankenævne, der skal varetage denne opgave, skal der anvendes betydelige økonomiske og administrative ressourcer på en opgave, der i dag kan klares med almindelig post.

Set i forhold til at forkyndelsen i realiteten alene vil få betydning i sager, hvor der klages over virksomheder, der ikke er tilknyttet nævnet, og som i vidt omfang må antages efterfølgende at blive behandlet i retssystemet, står midlerne, der skal tages i anvendelse ikke i forhold til målet.

Det foreslås derfor, at Parterne i forbindelse med henholdsvis indbringelse af sagerne og deres afgivelse af svar i sagerne, får mulighed for at acceptere, at forkyndelse sker ved at afgørelsen fremsendes med almindelig post og således at fristen regnes fra afsendelse af brevet.

Om retskraft

I henhold til forslagets § 4, stk. 2, får ankenævnets afgørelser retskraft 6 uger efter forkyndelsen både for forbrugere og virksomheder. De færreste forbrugere benytter sig af advokatbistand i sagerne, og forslaget synes derfor meget vidtrækkende. Fristen synes meget kort særligt henset til at forbrugerne både skal kunne gennemskue forslagets virkning og dets økonomiske konsekvenser.

Det skal desuden bemærkes, at forslaget vil gøre det endog meget vanskeligt for forbrugerne at få behandlet yderligere klagepunkter, såfremt der i forbindelse med en udbedring, der strækker sig udover de 6 uger, viser sig at være yderligere mangler, hvilket ikke er usædvanligt.

Endelig skal opmærksomheden henledes på, at der kun for så vidt angår nybyggeri er en øvre økonomisk grænse for hvilke klager, der kan indbringes for Byg-

geriets Ankenævn. Det er således almindeligt at forbrugerne klager over arbejder, der udgør en del af en renovering, ombygning eller tilbygning til en samlet pris af mere end 250.000, og jævnligt klages der over arbejder, der udgør en del af en renovering til en sum af mere end 1,5 mio. kr.

At tillægge ankenævnets afgørelse retskraft indenfor så kort en tidsfrist kan derfor have endog særdeles vidtrækkende økonomiske konsekvenser for både forbrugere og virksomheder.

Det må antages at forslagens formål er at stille forbrugerne bedre, men formålet bliver ikke opfyldt med forslagens indhold. Samlet set må Dansk Byggeri anbefale, at forslaget alene får virkning for Forbrugerklagenævnet og ikke umiddelbart for de godkendte ankenævn, idet de godkendte ankenævns sagsbehandling og afgørelsesudformning adskiller sig markant fra Forbrugerklagenævnets.

Såfremt forslaget også skal have virkning for de godkendte ankenævn må lovforslaget baseres på en analyse af, i hvilket omfang de enkelte godkendte ankenævns afgørelser overhovedet egner sig til tvangsfuldbyrdelse.

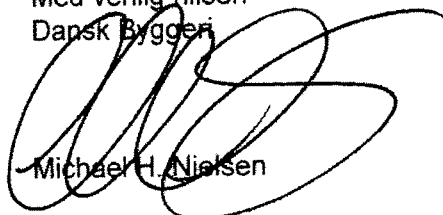
Det foreslås derfor, at der, forinden lovforslaget fremsættes, nedsættes en arbejdsgruppe, der kan foretage denne analyse. Arbejdsgruppen bør bestå af repræsentanter for de enkelte nævn, domstolene, fogedretterne samt ministeriet.

Om de økonomiske konsekvenser

For de private godkendte ankenævn medfører udkastet til forslag til ændring af lov om forbrugerklager en række ekstra omkostninger, der primært relaterer sig til behandling af klager over uorganiserede virksomheder. For Dansk Byggeri kan disse omkostninger antage et omfang, der medfører overvejelser om hvorvidt det er muligt at opretholde Byggeriets ankenævn som et godkendt ankenævn. I det videre arbejde med lovforslaget skal Dansk Byggeri anmode om, at der gennemføres analyser af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, både for det offentlige og for de private godkendte ankenævn.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at der, henset til udkastets vidtrækkende konsekvenser og det forhold, at det blev udsendt i en ferieperiode, er givet en urimeligt kort svarfrist, hvilket har vanskeliggjort et fuldstændig uddybende svar. Dansk Byggeris yderligere bemærkninger forbeholdes derfor.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Michael H. Nielsen

Tina Madsen (FS)

Fra: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse
Sendt: 21. februar 2009 08:21
Til: Tina Madsen (FS)
Emne: Fødevareministeriet - ingen bem
Prioritet: Høj
Vedhæftede filer: Høringsliste.pdf; Høringsbrev.pdf; Lovforslag.pdf

Fra: Postkasse, 1AFD_4KT (DEP) [mailto:1afd4kt@fvm.dk]
Sendt: 20. februar 2009 15:04
Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse
Cc: Plantedirektoratet; Fiskeridirektoratet(FD); FERV (FødevareErhverv); FVST; Postkasse, 2AFD_2KT (DEP); Postkasse, 2AFD_3KT (DEP); Postkasse, 3AFD_1KT (DEP); Postkasse, 3AFD_2KT (DEP)
Emne: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager
Prioritet: Høj

Til Forbrugerstyrelsen

Fødevareministeriet har ikke bemærkninger til den fremsendte høring over udkast til lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven.

Med venlig hilsen

Charlotte Arp
 Specialkonsulent/souchef
 Fødevareministeriet
 Juridisk Kontor, 1.afd.4.kt.
 Slotsholmsgade 12
 1216 København K
 Telefon: 33 92 42 85
 E-mail: carp@fvm.dk

Fra: fvm
Sendt: 9. februar 2009 08:30
Til: Postkasse, 1AFD_4KT (DEP)
Emne: VS: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Fra: Jonna Tøiberg Linnét (FS) [mailto:JT@fs.dk]
Sendt: 6. februar 2009 16:53
Til: samfund@advokatsamfundet.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; Amtsrådsforeningen; ah@fbr.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; mail@abtm.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; info@fondsmægler-foreningen.dk; kontakt@hrt-ankenaevn.dk; info@husanke.dk; anke@el-vvs-anke.dk; post@energianke.dk; ae@aeraadet.dk; info@arriva.dk; ark@ark-ada.dk; post@bat.dk; info@begravelsedanmark.dk; info@bfbe.dk; bfe@bfe.dk; info@byggerietsankenaevn.dk; cad@cad.dk; daf@daf.dk; Aktiveforbrugere(daf); dff@fotobranchen.dk; do@optikerforeningen.dk; drf@travelassoc.dk;

Forbrugerstyrelsen
Att.: Tina Madsen
Sendt til: fs@fs.dk

Finansrådets høringsvar vedrørende ændring af forbrugerklageloven

Finansrådet har modtaget udkast til forslag til ændring af lov om forbrugerklager i høring.

Det foreslås, at en forbruger, som har fået medhold i en afgørelse truffet af Forbrugerklagenævnet eller et af de godkendte, private ankenævn, kan få tvangsfuldbyrdet afgørelsen ved fogedretten 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne, medmindre den erhvervsdrivende forinden har indbragt sagen for domstolene eller begæret sagen genoptaget.

Overordnet deler Finansrådet Retsplejerådets betænkeligheder ved at give adgang til, at afgørelser truffet af godkendte private klage- og ankenævn skal kunne tvangsfuldbyrdes. En væsentlig forskel mellem klage- og ankenævn og domstolene er, at der hos de private nævn ikke afgives mundtlig forklaring af parter og vidner under straffeansvar. Det er Retsplejerådets opfattelse, at tvangsfuldbyrdelse af afgørelser af privatretlige tvister som udgangspunkt alene bør ske, hvis afgørelsen er truffet af domstolene.

Såfremt de erhvervsdrivende pålægges en pligt til at indbringe afgørelser, de ikke ønsker at følge, for domstolene, bør forbrugerne sikres en ret til tilkendegive, at forbrugeren ikke ønsker en domstolsbehandling. En forbruger, der har indbragt en klage for et ankenævn, ønsker ikke nødvendigvis at blive part i en retssag med deraf følgende risiko for at blive pålagt sagsomkostninger, hvis forbrugeren taber sagen ved domstolene. Der kan ligeledes være andre end økonomiske forhold, der bevirker, at forbrugeren ikke ønsker en domstolsprøvelse, uanset at forbrugeren har fået medhold ved klagenævnet.

Et af Økonomi- og Erhvervsministeriets væsentligste argumenter for ændringsforslaget er, at 10-20 pct. af Forbrugerklagenævnets afgørelser ikke efterleves af de erhvervsdrivende. Finansrådet kan oplyse, at den statistik ikke giver et retvisende billede af private ankenævn. Pengeinstitutankenævnet afsagde i 2008 221 kendelser. Af disse fik forbrugerne medhold eller delvist medhold i 22 sager, og der er kun ét tilfælde, hvor pengeinstituttet ikke fulgte kendelsen. I 2007 blev der afsagt 206 kendelser, hvor forbrugerne i 38 sager fik helt eller delvist medhold. Af disse var der 6 sager, der ikke blev fulgt af pengeinstitutterne.

20. februar 2009

Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journalnr. 467/08
Dok. nr. 213168-v1

Det er pengeinstitutternes erfaring, at pengeinstitutterne i et flertal af de sager, der indbringes for domstolene, får medhold.

Side 2

Det er Finansrådets opfattelse, at kunderne i danske pengeinstitutter er sikret en ordentlig klagebehandling. Lovgiver har sikret, at der i alle pengeinstitutter er etableret en klageansvarlig, der behandler uoverensstemmelser mellem kunden og instituttets medarbejder. Herudover har kunden mulighed for at indbringe sin klage for et velfungerende Pengeinstitutankenævn. Det sikrer, at pengeinstitutternes kunder på en hurtig, effektiv og billig måde kan få afgjort deres klagesager.

Journalnr. 467/08

Dok. nr. 213168-v1

På denne baggrund er det Finansrådets opfattelse, at ændringsforslaget for det første er et brud med den traditionelle opdeling mellem domstolene og de godkendte private klage- og ankenævns arbejdsområder. For det andet vil det ikke få reel betydning for kunder i pengeinstitutter, som ønsker at indgive en klage.

Endelig kan det for god orden skyld oplyses, at kravet om, at formanden samt eventuelt næstformanden skal være en dommer fra en af de overordnede retter, er opfyldt i Pengeinstitutankenævnet.

Finansrådet besvarer gerne eventuelle spørgsmål, som ovenstående måtte give anledning til.

Med venlig hilsen

Jeanne Blyt

Direkte 3370 1062
jeb@finansraadet.dk

Danmarks Rejsebureau Forening

Forbrugerstyrelsen
Amager Fælledvej 56
2300 København S

Falkoner Allé 58 B
2000 Frederiksberg
Telefon + 45 35 35 66 11
Telefax + 45 35 35 88 59

eMail: drf@travelassoc.dk
Web: www.travelassoc.dk

20-02-2008
Christoffer Greenfort
Juridisk konsulent
Telefon 35 35 66 11
christoffer@travelassoc.dk

Frederiksberg den 20. februar 2009

**Vedr.: Høringssvar fra Danmarks Rejsebureau Forening vedr.
Forbrugerstyrelsens udkast til lov om ændring af lov om forbrugerklager.**

Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) vil gerne indledningsvist takke for muligheden for at komme med kommentarer til det fremsendte forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager, som fremsendt af Forbrugerstyrelsen den 06. februar 2009.

Til lovforslaget har DRF følgende kommentarer:

Tvangsfuldbyrdelse af kendelser:

DRF anerkender behovet for en enkel og effektiv adgang for forbrugerne til at indbringe klager over erhvervsdrivende. Dette formål forfølges til en hvis grad, hvis indklagede erhvervsdrivende ikke følger de kendelser der går dem imod.

På nuværende tidspunkt er efterlevelsescraten generelt, jf. bemærkningerne til lovforslaget, på 80-90 %, i Pakkerejseankenævnet dog på ca. 98 %, igennem de konventionelle midler med offentliggørelse af navne på de erhvervsdrivende der ikke efterlever kendelserne, hvilket i sig selv ikke er en dårlig efterlevelsescrater!

DRF er af den overbevisning, at en endnu højere efterlevelsescrater vil kunne opnås igennem de nuværende midler fx gennem en kampagne for større udbredelse af viden om de erhvervsdrivende der ikke efterlever kendelserne (forbrugerblade, aviser, dedikerede netservice eller hjemmesider mv.)

Offentliggørelse af de erhvervsdrivende, der ikke efterlever et ankenævnskendelse har ligeledes en fremadrettet effekt igennem at virke som en opfordring til forbrugerne om at være varsomme overfor at indgå aftaler med disse i fremtiden. På denne måde har man mulighed for at være med til at forhindre eventuelle fremtidige sager.

At gøre kendelserne direkte eksigible vil naturligvis give forbrugeren en nemmere adgang til fyldestgørelse, men en række betænkeligheder melder sig i lyset af den behandling og oplysning en given sag gennemgår.

De fleste ankenævn har et sekretariat, der besvarer henvendelser fra potentielle klager, og rådgiver både disse før og efter en eventuel klage er blevet indgivet. Denne rådgivning kan befrygtes at give klager indtryk af at have en bedre eller værre sag end denne i realiteten har.

Ligeledes vil enhver form for forhåndstilsagn, eller indikationer på en sags mulige udfald give grund til at vurdere ankenævnets habilitet i sagens forberedelse og/eller afgørelse, da der er personsammenfald mellem det personale der rådgiver og oplyser kunderne og dem der forestår den faktiske sags forberedelse og forelæggelse for nævnet til dettes afgørelse.

Samtidigt er der ikke mulighed for afgivelse af partsforklaringer og afhøringer af vidner. DRF finder, i lighed med hvad Retsplejerådet kom frem til i deres betænkning nr. 1401/2001, at disse muligheder er fundamentale for sikre alle parter i en sag den til tvangsfuldbyrdelse fornødne retssikkerhed.

Processen i ankenævnene:

Det overordnede mål med opretholdelsen af de private godkendte ankenævn er, at give forbrugerne en hurtig, nem og kosteffektiv adgang til at indklage en erhvervsdrivende.

DRF frygter, at indførelse af direkte eksigibilitet for ankenævnenes kendelser vil medføre en stor administrativ byrde og unødigt bureaukratisering af processerne i de enkelte nævn, da parterne i højere grad vil søge partsrepræsentation i deres sager.

Forbrugerne vil have udsigt til en kendelse, der kan tjene som en direkte vej til retslig inddrivelse af deres tilgodehavende, hvorfor de sandsynligvis i højere grad vil lade sig repræsentere af advokater.

Den erhvervsdrivende, da ankenævnets kendelse vil være endelige for disse med mindre de tager afgørelsen videre til en, ofte kostbar, retssag, hvorfor denne allerede ved ankenævnsbehandlingen vil lade sig repræsentere af advokat.

En sådan stigende anvendelse af advokater vil være medvirkende til en forlængelse af ankenævnsbehandlingen.

Ligeledes kan det forventes, at parterne vil bruge mere tid på deres korrespondancer med hinanden og nævnet, hvilket også vil medføre flere høringsrunder for ankenævnene, da begge parter vil være sikre på at have svaret på og kommenteret alle påstande og anbringender den anden har indgivet til sagens belysning.

Såfremt de private ankenævn fortsat skal have en værdi for forbrugerne er det vigtigt, at de ikke forvandles til "mini-domstole", der både er tids- og penge krævende processer at gå igennem.

En lang række ankenævn, herunder Pakkerejseankenævnet, har indenfor de sidste par år gennemgået en effektivisering/lean proces, for at bringe omkostningsniveauerne ned, samt formindske den faktiske og forventelige sagsbehandlingstid.

Som eksempel er Forbrugerklagenævnet gået fra en, maksimal, sagsbehandlingstid på op mod 3 år til en meget acceptabel 7 måneder på nuværende tidspunkt.

Ethvert tiltag der potentielt kan influere eller vende denne udvikling må derfor vurderes meget nøje, og tilpasses så de negative følgevirkninger begrænses.

Afslutningsvist skal det siges, at det ikke, efter DRF's overbevisning, er hensigtsmæssigt at lade de, forholdsvis få, erhvervsdrivende der ikke efterlever kendelserne være udslagsgivende for indførelse af en række tiltag, der vil sætte den samlede effektivitet af de private ankenævn i fare.

Af Bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at der på nuværende tidspunkt er ca. 10-20 % ikke efterlevelse set over alle ankenævn.

For Pakkerejseankenævnets vedkommende er denne procentdel på under 2 % årligt (2008: 291 - 5 ikke efterlevelser = 1,7 %), hvilket må betegnes som noget nær fuldstændig efterlevelse.

Det er derfor DRF's opfattelse, at de ønskede tiltage med direkte eksigibilitet af kendelser kun i meget begrænset omfang vil komme den enkelte klager til gavn, men på den anden side kan befrygtes at have store administrative og økonomiske konsekvenser for selve sagsprocessen og -behandlingen. Til gene for alle implicerede parter.

Forbrugerens vej til domstolene:

DRF er af den overbevisning, at den nuværende ordning, hvor en forbruger kan ansøge Forbrugerstyrelsen om at viderebringe en ankenævns afgørelse til domstolen fungerer hensigtsmæssigt.

Når det samtidigt erindres, at mange forbrugere faktisk er i besiddelse af en retshjælpsforsikring igennem fx deres indboforsikring, eller opfylder kravene til at få bevilliget fri proces, vil de fleste have en nem og ikke omkostningskrævende adgang til domstolene.

Afslutningsvist skal det pointeres, at det ikke bør være ankenævnenes formål at overtage rollen som den dømmende magt på bekostning af den almindelige domstolsbehandling, men alene være en hurtig og effektiv adgang til at få behandlet en umiddelbar klage.

Ingen tvangsfuldbyrdelse overfor en forbruger:

Af lovforslaget som helhed fremgår det, at man ønsker at effektivisere ankenævnene, samt gøre dem til en nem og faktisk alternativ til den gængse, og til tider længere varende, domstolsbehandling, gennem adgang til direkte tvangsfuldbyrdelse af kendelser.

DRF finder det derfor meget overraskende, at selvom der ønskes indført en direkte adgang til tvangsfuldbyrdelse for ankenævnskendelser, så begrænser denne ret sig til de sager, der "vindes" af en forbruger.

En erhvervsdrivende, der findes at have handlet korrekt, og måske endda står med et berettiget og, af det pågældende ankenævn, anerkendt krav mod forbrugeren er henvist til at tage sagen til de danske domstole som hidtil.

Når Økonomi- og Erhvervsministeriet ikke finder nogen retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at lade kendelser mod erhvervsdrivende blive direkte tvangsfuldbyrdet, kan det undre meget, hvorfor de samme overvejelser ikke gør sig gældende for de kendelser der går en forbruger imod! Sagerne belyses og vurderes alle ens, hvorfor der ikke bør skelnes mellem hvilken part der faktisk findes at have et retskraftigt krav mod den anden!!

Ex 1 - En kunde findes **ikke at være** bundet af en aftale med en erhvervsdrivende, og findes derfor at have krav på tilbagebetaling af de af ham erlagte beløb - Kunden kan tvangsfuldbyrde denne kendelse efter fredningsperioden løber ud.

Ex 2 - En kunde findes **at være** bundet af en aftale med en erhvervsdrivende, og findes derfor at skulle betale de af den erhvervsdrivende krævede beløb - Den erhvervsdrivende kan ikke få tvangsfuldbyrdet denne kendelse.

DRF finder ikke at denne forskelsbehandling er rationelt begrundet, set i forhold til de erklærede mål med lovændringen, som skitseret ovenfor - i.e. effektivisering af klagenævnsystemet.

DRF foreslår derfor, at der indføres tvangsfuldbyrdelsesmulighed overfor forbrugere på samme vilkår som der måtte gælde for tvangsfuldbyrdelse overfor en erhvervsdrivende.

Formand:

Det fremgår af ændringsforslagets § 5, stk. 2 (ny) nr. 2, at det for fremtiden kun skal være muligt at besætte hvervet som ankenævns formand, eller næstformand, såfremt man er dommer.

I Bemærkningerne til lovforslagets side 2-2 under overskriften "2. Gældende ret" betoner vigtigheden af at en sag afgøres efter, at der har været en reel mulighed for en meningsudveksling mellem personer med juridisk viden, såvel som forbruger- og brancheviden.

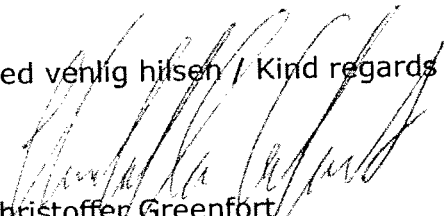
DRF erklærer sig enig i, at dette er med til at sikre en ordentlig behandling af klagesagerne, men kan samtidigt ikke se, hvorfor den ønskede juridiske viden udelukkende kan bibringes af en dommer!

Af Bemærkningernes side 9 fremgår det, at de fleste nævn faktisk har en dommer som formand, samt at sagernes karakter berettiger dette.

DRF mener ikke, at hverken sagernes karakter eller afgørelses procedurene, uden parts- eller vidneafhøringer, kræver tilstedeværelsen af en dommer. Formandsfunktionen kan betryggende varetages af en erfaren jurist eller advokat, der i lighed med dommere kan afholde og lede ankenævnsmøderne og forestå afgørelserne dvs. på samme vilkår som der i dag gælder for de private ankenævn. Yderligere skal det anføres, at det vil være muligt, og hensigtsmæssigt, at udnævne en jurist eller advokat, der er specialist indenfor netop det retsområde det pågældende ankenævn beskæftiger sig med. En sådan erfaring og specialviden vil i høj grad være med til at sikre en høj standard i afgørelserne og dermed en stor tiltro til ankenævnenes daglige virke.

DRF kan ikke støtte at der tildes dommerstanden et monopol på at beklæde embedet som formand eller næst formand i de private godkendte ankenævn.

Med venlig hilsen / Kind regards

Christoffer Greenfort
Juridisk konsulent / Legal advisor
Cand.Jur / LLM

Danmarks Rejsebureau Forening
(Association of Danish Travel Agents and Tour Operators)
Falkoner Allé 58 B
2000 Frederiksberg, Denmark
E-mail: christoffer@travelassoc.dk
Phone.: (+45) 35 30 12 56
Telefax.: (+45) 35 35 88 59
www.travelassoc.dk

Direktør

20. februar 2009

ira/tda

Forbrugerstyrelsen
Att.: Tina Madsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Dansk Erhvervs svar på høring om udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Dansk Erhverv har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv repræsenterer den del af erhvervslivet, der har direkte kontakt med forbrugere og tager aktivt medansvar for gode forbrugerforhold. En effektiv og fair klagebehandling er en vigtig del af gode forbrugerforhold.

Der skal indledningsvis henvises til Dansk Erhvervs tidligere fremsatte ønsker og synspunkter i svar på høring om lovovervågning af lov om forbrugerklager af 13. april 2007, Dansk Erhvervs 4 bud på en bedre klagebehandling af 3. april 2008 samt fælles henvendelse med Forbrugerrådet af 7. november 2008.

Hovedsigtet med lovforslaget er at gøre afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet og andre godkendte ankenævn eksigible.

I dag er afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet og de private ankenævn ikke bindende. Forbrugerklagenævnet kan kræve, at en virksomhed betaler sagsomkostningerne for en tabt sag, men nævnet kan ikke kræve, at virksomheden følger afgørelsen. 9 ud af 10 virksomheder retter sig efter Forbrugerklagenævnets afgørelser, men en lille gruppe useriøse virksomheder udnytter muligheden til at undlade, og det stiller forbrugeren i en urimelig situation, ligesom det er skadeligt for det store flertal af seriøse virksomheder.

Dansk Erhverv er derfor positiv overfor forslaget om at gøre afgørelser fra Forbrugerklagenævnet og andre godkendte ankenævn bindende.

Det er dog vigtigt at holde fast i, at en afgørelse i Forbrugerklagenævnet eller et godkendt privat ankenævn ikke er det samme som en domstolsafgørelse.

Dansk Erhverv har støttet, at afgørelserne blev bindende under forudsætning af, at virksomhederne sikres en rimelig frist til at anke afgørelsen til domstolene. Det er helt essentielt, at virksomhederne sikres mulighed for at anke afgørelser, som de ikke er enige i. Med forslaget om en 6 ugers ankefrist er dette ønske imødekommet.

Lovforslaget lægger op til at fratage Forbrugerklagenævnet den eksisterende mulighed for at bemyndige sekretariatet til at træffe afgørelser i juridisk enkle sager, hvor der foreligger en fast praksis. I lyset af, at afgørelserne fremover vil være bindende kan dette retssikkerhedsmæssigt være betænkeligt. Sekretariatet skal derfor ikke fortsat have denne mulighed. Det er dog helt afgørende, at forslaget ikke fører til tungere sagsgang med en ny sagspukkel, længere sagsbehandlingstid og øgede sagsomkostninger til følge. Der skal derfor fastlægges procedurer, som sikrer en fortsat smidig afvikling af disse juridisk lettere sager.

Af lovforslagets bemærkninger fremgår det, at "en væsentlig del af regeringens politik på forbrugerområdet er oprettelse af godkendte private ankenævne". Dansk Erhverv har gentagne gange påpeget, at etablering af private ankenævne ikke skal være et mål i sig selv. Målet må og skal være gode og effektive klageforhold.

Private ankenævne kan være relevante på afgrænsede områder, hvor der eksisterer et særligt lovgrundlag og en samlet og velorganiseret branche, der kan drive og finansiere et nævn. Private ankenævne er meget dyre at drive, og de sikrer ikke forbrugerne bedre sagsbehandling end Forbrugerklagenævnet. De høje omkostninger opstår, fordi et relativt lille antal klager skal finansiere driften af et helt ankenævn. Der skal betales udgift til bl.a. sekretariat, husleje, dommer, forbrugerrepræsentation, telefon og hjemmeside. Desuden kan afgørelserne være svære at håndhæve over for uorganiserede virksomheder. På området for vareklager, som er omfattet af købeloven og i dag hovedsageligt behandles af Forbrugerklagenævnet, vil flere forskellige vareklagenævne betyde, at forskellige nævne skal fortolke købeloven. Det kan medføre uensartet retspraksis, hvilket vil skabe usikkerhed om retstilstanden for både forbrugere og erhvervsdrivende.

Som påpeget i Dansk Erhvervs fælles brev med Forbrugerrådet af 7. november 2008 kan det være økonomisk tungt for en forbruger at føre en sag ved domstolene. Dette hensyn kan imødekommes ved, at forbrugeren sikres fri proces uden at skulle opfylde de økonomiske betingelser, der følger af retsplejelovens bestemmelser.

Specifikke bemærkninger

Bemærkninger til § 1, nr. 1

Af hensyn til retssikkerheden er det helt essentielt, at virksomhederne sikres mulighed for at anke afgørelser, som de ikke er enige i uden at blive hængt ud på Firmatjek. Med forslaget om en 6 ugers ankefrist er dette ønske imødekommet.

Indførelsen af eksigibilitet stiller høje krav til afgørelsernes kvalitet. Derfor skal der fremadrettet vil være øget fokus på kvaliteten af såvel afgørelserne samt bagvedliggende sagkyndigerklæringer og øvrigt materiale, hvilket kræver, at nævnet er kritisk overfor indholdet af beviserne, navnlig de sagkyndige udtalelser.

Det skal ligeledes sikres, at indførelsen af eksigibilitet i de private ankenævn ikke medfører administrative byrder og bureaukratisering af processerne i de enkelte nævn.

Bemærkninger § 1, nr. 2.

Ifølge udkastet til lovforslag skal nævnets afgørelser forkyndes. Det skal overvejes om nødvendigheden af forkyndelse står mål med omkostningerne forbundet hermed, eller om det vil være tilstrækkeligt, at virksomheder, som har medvirket til sagens oplysning og afgørelse, kvitterer for modtagelsen af afgørelsen evt. per e-mail eller fax.

Bemærkninger § 1, stk. 4

Som en følge af at Forbrugerklagenævnets afgørelser gøres eksigible, foreslås det at fratage Nævnet muligheden for at bemyndige sekretariatet til at træffe afgørelse i visse klagesager i overensstemmelse med nævnets praksis samt i andre sager, hvor der ikke er tvivl om sagens udfald.

Det er positivt, at sekretariatets bemyndigelse til at afvise klager, der enten ikke skønnes egnet til behandling, eller hvis det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i en klage, opretholdes.

Ophævelsen af gældende lovs § 14, stk. 4 må ikke medføre en ny sagspukkel og øgede sagsomkostninger med risiko for efterfølgende stigninger i virksomhedernes klagegebyr. Derfor skal der indarbejdes procedurer, som sikrer en fortsat smidig afvikling af disse juridisk lettere sager.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at det vil blive sikret, at sagsbehandlingstiden ikke stiger ved afskaffelsen af sekretariatsafgjorte sager. Det kan bl.a. ske ved at udnytte muligheden for at træffe forhåndsafgørelser i videre omfang. Dansk Erhverv støtter, at forhåndsafgørelser fremadrettet vil blive anvendt i netop den type sager, som § 14, stk. 4 hidtil har reguleret.

Med venlig hilsen
Dansk Erhverv

Kim Munch Lendal
Direktør

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S
fs@fs.dk

Høring - forslag til lov om ændring af forbrugerklageloven

Forbrugerstyrelsen har ved brev af 6. februar 2009 bedt om bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag. Forslaget er også sendt i høring hos Bilbranchen og De Danske Bilimportører, der begge er tilknyttet DI. DI's høringssvar afgives derfor også på vegne af disse høringsparter.

Forslaget vil sikre forbrugeren et velfungerende og effektivt klagenævssystem. Det gøres ved at gøre Forbrugerklagenævnets og godkendte private ankenævns afgørelser eksigible 6 uger efter, at en afgørelse er forkyndt. Endvidere indføres en frist på 6 uger for indbringelse af en nævnsafgørelse for domstolene. Den bagvedliggende tanke synes at være, at når forbrugeren med fogedens hjælp kan få gennemtvunget en nævnsafgørelse, vil det tilskynde den erhvervsdrivende part, der ikke ønsker at følge en nævnsafgørelse, til enten at følge afgørelsen eller indbringe den for domstolene.

DI er enig i de betragtninger fra Retsplejerådet, der er refereret i lovforslagets almindelige bemærkninger. DI er således principielt enig i, at afgørelser i privatretlige tvister, der er truffet af et administrativt nævn, herunder Forbrugerklagenævnet, eller godkendte private ankenævn, ikke bør kunne tvangsfuldbyrdes, idet administrative og private nævn ikke træffer afgørelse under de samme retsgarantier som domstolene. DI er derfor også principielt enig med Retsplejerådet i, at tvangsfuldbyrdelse af afgørelser i privatretlige tvister kun bør kunne ske, hvis der er tale om en domstolsafgørelse.

DI finder det derfor meget væsentligt, at det forhold at nævnsafgørelser bliver eksigible, kommer til at afspejle sig i sagsbehandlingen og de retsgarantier, der gælder i forbindelse hermed, herunder f.eks. om sagens oplysning og høring af sagens parter.

I lovforslagets almindelige bemærkninger nævnes, at der som led i domstolsreformen er gennemført tiltag, der letter forbrugeren mulighed for at gennemtvunge et krav ved domstolene. Det gælder f.eks. den såkaldte småsagsproces. DI havde gerne

set, at man havde afventet resultatet af sådanne allerede gennemførte tiltag, inden man skrider til et nyt indgreb. Endvidere vil DI fremhæve de muligheder, der ligger i fri proces og mange forbrugeres retshjælpsforsikring samt i de nuværende regler om, at Forbrugerstyrelsen kan hjælpe en forbruger med at indbringe en sag for domstolene. Sidstnævnte mulighed afskaffes nu, som konsekvens af, at Forbrugerklagenævnets afgørelser gøres eksigible, idet forbrugers behov for Forbrugerstyrelsens hjælp bliver overflødiggjort som følge af, at procesinitiativet lægges over på den erhvervsdrivende part.

DI bemærker, at mange virksomheder bruger ressourcer på at håndtere klager fra forbrugerne og således arbejder seriøst med at undgå, at en klagesag ved Forbrugerklagenævnet eller andet ankenævn bliver nødvendig eller aktuel. DI konstaterer videre, at det statistiske grundlag for at gennemføre det foreliggende lovforslag viser, at 80-90 pct. af Forbrugerklagenævnets afgørelser efterleves af de erhvervsdrivende.

Der er formentlig erhvervsdrivende blandt de sidste 10-20 pct., som nu, hvor de vil komme til at stå overfor en potentiel sag i fogedretten, vil vælge at følge en nævnsafgørelse, selv om de ikke er enige i den, fordi de af forskellige grunde ikke ønsker at indbringe sagen for domstolene. Der vil også være dem, der ser sig nødsaget til at indbringe sagen for domstolene. Her vil forbrugeren selvsagt blive involveret og kan i sidste ende risikere at blive pålagt sagsomkostninger.

Blandt de sidste 10-20 pct. vil der imidlertid givetvis også være erhvervsdrivende, som vil afvente og se, om forbrugeren benytter sig af muligheden for at gennemtvinge en nævnsafgørelse med fogedens hjælp. Om det med lovforslaget lykkes at få de sidste 10-20 pct. med vil tiden således vise.

DI står selvsagt til rådighed for en uddybning af ovennævnte bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ulla Lyk-Jensen
Konsulent

Ankenævnet for Bus, Tog og Metro

Hørings svar til udkast til lov om ændring af lov om forbrugerklager.

Dato: 20. februar 2009

Ankenævnet for Bus, Tog og Metro har ingen bemærkninger til kravet i lovforslaget om, at formandskabet skal bestå af dommere.

Det er imidlertid nævnets opfattelse, at kravet om, at alle afgørelser skal forkyndes for begge parter, har vidtgående administrative og økonomiske konsekvenser for ankenævnets sekretariat.

En person, der i forvejen må antages at være utilfreds med en afgørelse og som har brugt 160 kr. på en klage, som pågældende ikke har fået medhold i, kan ikke forventes at ville gøre sig den yderligere anstrengelse at returnere en underskrevet afgørelse.

Postforkyndelse kan efter PostDanmarks forretningsbetingelser kun anvendes af retslige instanser. Om ankenævnene er omfattet, kan ikke umiddelbart afgøres. Også postforkyndelse er imidlertid underlagt særlige krav til afsendelsesformen, samt ikke ubetydelige gebyrer.

Det må derfor påregnes, at afgørelserne skal forkyndes via stævningsmand med de dermed forbundne yderligere administrative og økonomiske omkostninger, såfremt lovkravet om forkyndelse skal opfyldes.

I bestemmelsen i Retsplejelovens § 147 d i kapitel 15 b, om Advokatnævnets virke, fremgår, at en afgørelse, der går en advokat i mod, f.eks. hvor nævnet har pålagt advokaten en sanktion enten i form af en irrettesættelse eller en bøde, kan indbringes for retten af advokaten inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Advokatnævnets sekretariat administrerer i praksis udsendelsen af nævnsafgørelser således, at afgørelsen sendes med almindelig post og anses som udgangspunkt for at være kommet frem til advokaten den følgende dag, med mindre særlige forhold gør sig gældende. Salærkendelser, hvor advokaten skal tilbagebetale et salær til klageren, sendes på samme måde med en frist for advokaten på 4 uger til opfyldelse af kendelsen.

§ 147 d. Advokatnævnets afgørelse efter § 147 c, stk. 1 og 2, kan indbringes for retten af advokaten, advokatselskabet eller personen, der i medfør af § 124, stk. 3, nr. 2, ejer aktier eller anparten i et advokatselskab. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Indbringelse skal ske inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Sagsanlæg har opsættende virkning for så vidt angår afgørelser, der er truffet i medfør af § 147 c, stk. 1.

Stk. 3. Afgørelsen indbringes ved, at advokaten, advokatselskabet eller personen, der i medfør af § 124, stk. 3, nr. 2, ejer aktier eller anparten i et advokatselskab, anlægger sag mod Advokatnævnet i den borgerlige retsplejes former. Sagen anlægges ved den ret, i hvis kreds advokaten eller advokatselskabet har kontor.

Stort set alle trafikudbydere af offentlig transport i Danmark står bag stiftelsen af Ankenævnet for Bus, Tog og Metro, og det forekommer derfor utvivlsomt, at trafikalselskabet vil efterleve en afsagt ankenævnskendelse, med mindre der er tale om en meget principiel afgørelse, der vil få vidtrækkende konsekvenser for selskabet. I sådanne tilfælde må det antages, at trafikalselskabet anlægger sag ved domstolene om de spørgsmål, som klagen har vedrørt. I ankenævnets vedtægter er desuden anført, at et trafikalselskab, der ikke efterlever en kendelse og som ikke anlægger sag ved domstolene om spørgsmålet, som klagen har vedrørt, offentliggøres på en særlig liste på ankenævnets hjemmeside.

Ankenævnet for Bus, Tog og Metro foreslår derfor, at kravet om forkyndelse udgår af lovforslaget.

Gammel Køge Landevej 3, 2500 Valby

tlf.: 36 13 18 91

onsdag-fredag kl. 9.00-11.30

e-mail: mail@abtm.dk

www.abtm.dk

Ankenævnet for Bus, Tog og Metro

På ankenævnets vegne

Betina Johansen
Chefkonsulent, cand.jur.

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S.
fs@fs.dk

Den 20. februar 2009

Dok. 74339/ah

Høring om ændring af lov om forbrugerklager (tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser).

Forbrugerrådet har pr. mail af 6. februar 2009 modtaget Forbrugerstyrelsens forslag til Lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven og skal hermed fremkomme med sine bemærkninger. Som initiativtager til Forbrugerklagenævnet og medstifter af de 18 private, godkendte ankenævn har Forbrugerrådet en stor interesse i nærværende høring.

Forbrugerrådet har gennem mange år arbejdet for, at afgørelser i klage- og ankenævn skulle gøres retligt bindende for erhvervsdrivende og støtter derfor denne del af lovforslaget. Vi finder imidlertid,

- at det er stærkt problematisk, at lovforslaget ikke sikrer forbrugeren fri proces,
- at forbrugerne ikke skal begrænses i deres adgang til domstolsprøvelse

Disse punkter uddybes i det følgende.

Forbrugerrådet ønsker bindende afgørelser

Forbrugerrådet støtter forslaget om, at afgørelser i Forbrugerklagenævnet og i de godkendte, private anke- eller klagenævn gøres retligt bindende for de erhvervsdrivende. Det er meget positivt, at forbrugerne for fremtiden kan støtte ret på en vundet sag i et ankenævn. Det forbedrer forbrugernes retssikkerhed betydeligt og samtidig undgås det, at en lang sagsbehandlingstid og mange nævnsressourcer forspildes.

Der er fortsat mange virksomheder, der ikke efterlever afgørelserne i ankenævnene, herunder 10 – 20 % i Forbrugerklagenævnet. De initiativer der er iværksat med henblik på at øge efterlevelsen, som f.eks. ”udhængsskabet” har vist sig ikke at være tilstrækkeligt effektive. Da ankenævnene primært har dommere fra Højesteret og Landsret som formænd, og da virksomhederne fortsat sikres mulighed for at indbringe en tabt nævnsafgørelse for domstolene, finder Forbrugerrådet ikke, at der kan være betænkeligheder ved at gøre nævnsafgørelserne retligt bindende for de erhvervsdrivende.

I øvrigt bemærkes, at staten i dag kan opkræve de udgifter, der er forbundet med sagen ved at pålægge virksomheder sagsomkostninger, hvis de ikke følger en

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

Forbrugerklagenævnsafgørelse. Forbrugeren derimod kan ikke tvinge virksomhederne til at betale, selvom de har tabt sagen.

Forbrugeren skal sikres fri proces

Hvis virksomheden indbringer en afgørelse fra Forbrugerklagenævnet eller et privat, godkendt ankenævn for domstolen, skal forbrugeren sikres fri proces ved lov. Det er nødvendigt for at undgå, at forbrugeren ikke opgiver sagen af frygt for at skulle bære sagsomkostningerne, såfremt virksomheden vinder sagen. Det har været konsekvensen i Norge, hvor et lignende system har medført, at forbrugere har trukket deres (vundne) krav tilbage, hvis virksomheden har indbragt sagen for domstolen. De eksisterende fri proces-regler er ikke baseret på, at nævnsafgørelser er bindende, og vil på grund af det økonomiske loft som udgangspunkt kun beskytte visse forbrugere, hvis nævnsafgørelse indbringes for retten. Det er uvist, hvor mange virksomheder, der vil gå videre til domstolen med tabte nævnsafgørelser, men uden fri proces for alle forbrugere, som har vundet en sag i et nævn, kan hele systemet blive undergravet pga. frygten for sagsomkostninger. Mange forbrugere er dækket af en retshjælpsforsikring, og fri proces vil derfor ikke medføre en særlig stor udgift for statskassen, idet statskassen i disse tilfælde alene vil skulle dække forbrugers selvrisiko. Men retshjælpsforsikring er i sig selv ikke en tilstrækkelig beskyttelse, hvis en nævnsafgørelse indbringes for retten, da retshjælpsforsikringen typisk har et økonomisk loft for dækning af egne og modpartens sagsomkostninger, ligesom det ikke er alle forbrugere, som har en retshjælpsforsikring.

Forbrugeren skal ikke begrænses i sin adgang til domstolsprøvelse

Forbrugerrådet kan ikke støtte, at nævnsafgørelser får retskraft for forbrugeren, således at klageren – på linje med virksomhederne – får 6 ugers frist til at indbringe en tabt sag for domstolen. Formålet med at lade nævnsafgørelser få bindende virkning er alene at løse det nuværende problem med, at en virksomhed, som en forbruger indbringer en klage over - og vinder, ikke skal kunne løbe fra sit ansvar. Der har på intet tidspunkt været diskuteret et behov for, at virksomheder skal beskyttes mod sagsanlæg fra forbrugere. En frist til at anlægge sag ved domstolen er en væsentlig forringelse af forbrugers retstilling i forhold til i dag, hvor forbrugeren alene er begrænset af den almindelige regel om passivitet.

Dommere fra de overordnede retter skal sikres

I dag har Forbrugerklagenævnet og de private ankenævn hovedsageligt højesteretsdommere og landsdommere som formænd, hvilket er med til at sikre den høje kvalitet og anerkendelse, som nævnene har. Af i alt 19 nævn er 6 af formændene højesteretsdommere, 9 landsdommere, 3 byretsdommere og 1 prof.dr.jur.

Da afgørelserne for fremtiden skal være bindende, er det vigtigt at bibeholde den høje kvalitet. Forbrugerrådet skal derfor foreslå, at forslaget i § 5, stk. 2, 2. pkt. om, at "Klage- eller ankenævnets formand og eventuelle næstformand skal være dommere og kan være dommere fra de overordnede retter" ændres til, at formand og eventuelle næstformand som udgangspunkt skal være højesteretsdommere eller landsdommere. Derved sikres kvaliteten og kravene efter bibeskæftigelsesloven opfyldes, således at de nuværende landsdommere kan genudpeges. Samtidig åbnes

der for, at formanden også kan være byretsdommer, eksempelvis i nyoprettede nævn.

Sekretariatsafgørelser skal begrænses uden at sagsbehandlingstiden stiger

Forbrugerrådet er enig i, at bestemmelsen i forbrugerklagelovens § 14, stk. 4 skal ophæves, da det naturligvis ikke er acceptabelt at gøre sekretariatsafgørelser, som ikke forelægges nævnet bindende. Sekretariatet bør derfor ikke længere kunne træffe afgørelser på nævnets vegne i sager, hvor der foreligger en fast praksis. Og det er heller ikke muligt blot at undtage sekretariatsafgørelser fra eksigibilitet, da det i praksis vil betyde, at en forbruger stilles forskelligt (bindende/ikke-bindende afgørelse) afhængig af, om sagen kommer på nævn eller bliver afgjort af sekretariatet.

Imidlertid ligger det Forbrugerrådet meget på sinde, at sagsbehandlingstiden ikke forøges i Forbrugerklagenævnet eller i de private ankenævne. Vi skal derfor foreslå, at der i lovforslaget sikres mulighed for, at nævnene kan finde alternative måder til at effektivisere sagsbehandlingen. Eksempelvis kunne visse særlige typer sager afgøres af dommeren samt 2 nævnsrepræsentanter frem for 4.

Forbrugerrådet støtter, at sekretariatet fortsat kan afvise sager, der ikke er egnet til behandling.

Sekretariatene skal have en udvidet vejledningspligt

Forbrugerrådet støtter forslaget om, at de private, godkendte ankenævne på linje med Forbrugerklagenævnet underlægges en forvaltningsretlig vejledningspligt i sekretariatene. Der er allerede praksis for at rådgive parterne i de fleste nævn. For at sikre at forbrugere og virksomheder ikke behandles forskelligt afhængigt af, for hvilket ankenævn en klage indbringes og for at undgå behov for advokatbistand, er det meget vigtigt at sikre den udvidede vejledningspligt ved lov.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø

Afdelingschef i Forbrugerpolitisk Center

Anette Høyrup

Jurist

Forbrugerstyrelsen
Politisk Enhed
Amagerfælledvej 56
2300 København S

19. februar 2009

H. C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
hhk@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Vedr.: Danske Advokaters hørings svar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser).

1. Forbrugerstyrelsen har den 6. februar 2009 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser) med anmodning om eventuelle bemærkninger senest den 20. februar 2009, kl. 12.00.

Formålet med lovforslaget er at sikre forbrugeren et velfungerende og effektivt klagenævns system samtidig med, at den erhvervsdrivendes retssikkerhed sikres i form af en efterfølgende mulighed for domstolsprøvelse inden for en vis frist.

Lovforslaget går nærmere ud på at indføre adgang til tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser. Det foreslås således, at en forbruger, der har fået medhold i en afgørelse truffet af Forbrugerklagenævnet eller et af de godkendte private klagenævne, kan få tvangsfuldbyrdet afgørelsen ved fogedretten 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne, medmindre den erhvervsdrivende forinden har indbragt sagen for retten eller begæret sagen genoptaget.

Begge parter kan efter lovforslaget indbringe sagen for domstolene, når et klagenævne har truffet afgørelse i sagen. Sagen skal dog indbringes for domstolene senest 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne.

Er sagen indbragt for domstolene, vil der efter forslaget ikke kunne ske tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen.

Den erhvervsdrivende vil efter forslaget således fremover skulle anlægge en retssag for at indgå, at en klagenævnsafgørelse bliver eksigibel. Efter de gældende regler er det forbrugeren, der skal indbringe sagen for domstolene for at få gennemført sit krav.

Som led i forslaget om tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser foreslås det herudover, at alle klage- eller ankenævns formænd og eventuelle næstformænd skal være dommere.

2. I den anledning skal Danske Advokater efter drøftelse med Danske Inkassoadvokater bemærke følgende:

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 1, har spørgsmålet om tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser gennem flere år været genstand for overvejelse, herunder i forbindelse med Retsplejerådets betænkning nr. 1401/2001 og behandlingen af politi- og domstolsreformen (L 168). Hidtil har man dog ikke fundet anledning til at indføre adgang til tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser

Der har i den forbindelse bl.a. været peget på, at de administrative nævn og godkendte private klage- eller ankenævn ikke træffer afgørelse under tilsvarende retsgarantier som domstolene, herunder at der f.eks. ikke for nævnet afgives mundtlig forklaring af parter og vidner under strafansvar. Endvidere er det anført, at domstolene som det centrale tvistløsningsorgan skal afgøre retstvister endeligt. Hertil kommer, at man tidligere har henvist til, at de fleste klagenævnsafgørelser i praksis blev efterlevet.

Danske Advokater skal overordnet bemærke, at man – henset til, at afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet og andre private klage- eller ankenævn ikke er bindende for parterne, og at manglende overholdelse af forbrugerretlig lovgivning er et reelt problem – kan tilslutte sig forslaget om indføre adgang til at tvangsfuldbyrde klagenævnsafgørelser.

I tilknytning hertil skal Danske Advokater bemærke, at de hensyn, som der er peget på i bl.a. Retsplejerådets betænkning nr. 1401/2001, efter Danske Advokaters opfattelse ses tilgodeset i fornødent omfang med forslaget om, at afgørelser først kan tvangsfuldbyrdes 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne, og alene, hvis modparten inden for dette tidsrum ikke har indbragt sagen for domstolene eller begæret sagen genoptaget. Herved fastholdes det grundlæggende udgangspunkt om, at det er domstolenes centrale funktion at fungere som endelig instans for afgørelse af retstvister.

Danske Advokater lægger i den forbindelse endvidere vægt på, at man med lovforslaget samtidig sikrer dommerrepræsentation i de private klagenævn.

Herudover er der i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 3 lagt op til, at loven vil blive evalueret, når den har været i kraft i 3 år.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovudkastets § 1, nr.1 (lovens § 4), at forkyndelse af en klagenævnsafgørelse skal ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom. Henset til, at forkyndelse i overensstemmelse med retsplejelovens regler sker med henblik på at sikre, at parterne kan varetage deres interesser inden for den fastsatte frist, og dermed er helt central for parternes retssikkerhed, kan det eventuelt overvejes i selve lovteksten at henvise til retsplejelovens regler om forkyndelse.

Danske Advokater har hæftet sig ved, at det af de specielle bemærkninger det anførte sted fremgår, at der ved bekendtgørelse vil blive fastsat regler, der sikrer, at det i forbindelse med afgørelsens fremsendelse til parterne vil blive oplyst, at afgørelsen kun kan indbringes for domstolene inden for den angivne frist.

Danske Advokater skal i øvrigt henlede opmærksomheden på behovet for eventuelle konsekvensændringer i retsplejelovens kapitel 31 om retshjælp og fri proces, herunder særligt bestemmelsen i retsplejelovens § 327, stk. 1, nr. 3.

Venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør/retschef

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S.

Den 20/02-2009
J.nr. 40A-ØL-9-09
cr

Forbrugerstyrelsen har ved brev af 16. februar 2009 (sagsnr. 08/07485-57) anmodet om at modtage eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af forbrugerklager.

Jeg skal i den anledning udtale, at den korte høringsfrist ikke har givet landsretten mulighed for en dyberegående analyse og vurdering af lovudkastet. De følgende bemærkninger er derfor ikke udtryk for en endelig vurdering, men begrænses til at have en mere tematisk karakter.

Såvel Retsplejerådet som Justitsministeriet har tidligere mange gange – senest i forbindelse med gennemførelsen af domstolsreformen – efter grundige overvejelser af spørgsmålet udtalt sig imod, at nævnsafgørelser gøres eksigible.

Nævnsafgørelser træffes ikke under de samme retsgarantier som en domstolsafgørelse, idet der blandt andet ikke er de samme muligheder for bevisførelse, herunder afhøring af vidner under strafansvar. At gøre disse afgørelser eksigible kan derfor give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder. Hertil kommer, at der for nylig er gennemført flere initiativer, herunder betalingspåkrav og småsagsproces, der skal lette adgangen til domstolene. Disse initiativer har endnu ikke haft tid til at virke, og det er derfor for tidligt at vurdere, om der er behov for yderligere initiativer for at sikre forbrugerne.

Der er ikke i bemærkningerne til lovudkastet anført tungtvejende grunde for på nuværende tidspunkt at indtage et modsat standpunkt i forhold til hensigtsmæssigheden af at gøre nævnsafgørelser eksigible.

Allerede af den grund forekommer det foreliggende lovudkast ikke overbevisende i sit sigte og heller ikke med hensyn til de foreslåede processuelle regler.

Som anført har den meget korte frist ikke givet mulighed for en grundig gennemgang af forslaget, men en foreløbig gennemgang tyder på, at forslaget vil give anledning til en række problemer, hvoraf landsretten navnlig vil pege på følgende:

Begrebet retskraft

Af forslaget til § 4, stk. 2, fremgår, at en afgørelse får retskraft, hvis den ikke indbringes for domstolene inden for 6 uger fra tidspunktet for forkyndelse. Begrebet "retskraft" anvendes normalt ikke i lovttekster, og det er uklart, hvad det indebærer, at en afgørelse får retskraft, bortset fra, at en sag om det samme spørgsmål herefter skal afvises fra domstolene. Det bør derfor overvejes i stedet blot at skrive, at afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene senere end 6 uger efter tidspunktet for forkyndelsen. Denne formulering svarer til skatteforvaltningslovens § 48, stk. 3.

Forholdet til retsplejelovens § 361

Det følger af retsplejelovens § 361, at hvis en forbruger anmoder om, at en sag, der kan behandles af Forbrugerklagenævnet eller et godkendt klage- eller ankenævn, indbringes for nævnet, skal retten hæve sagen og sende den til nævnet. Dette gælder dog ikke, hvis det må anses for åbenbart, at forbrugeren ikke kan få medhold, eller hvis sagen ikke er egnet til nævnsbehandling.

Uanset denne bestemmelse kan det formentlig ikke udelukkes, at den samme sag behandles både ved et nævn og ved domstolene. Det kan f.eks. tænkes, at en forbruger, der har indbragt en sag for et nævn, bliver dømt som udebleven, fordi den pågældende ikke reagerer på en stævning udtaget af den erhvervsdrivende, og at forbrugeren efterfølgende får medhold ved nævnet, hvor den erhvervsdrivende måske ikke har reageret. Lovforslaget tager ikke stilling til, hvad der gælder i sådanne situationer, men det må formentlig antages, at en nævnsafgørelse ikke kan få retskraft, hvis en sag om det samme spørgsmål allerede er afgjort ved domstolene. Lovforslaget bør tage udtrykkelig stilling hertil.

Det følger af retsplejelovens § 361, stk. 4, at hvis parterne anlægger en ny sag, efter at sagen har været hævet og sendt til et nævn, og nævnet har færdigbehandlet sagen, så anses sagen med hensyn til beregning af procesrente og afbrydelse af frister for anlagt ved det oprindelige sagsanlæg, medmindre den pågældende ikke har fremmet sagen behørigt. Det må antages, at en ny sag også i dette tilfælde, skal anlægges senest 6 uger efter nævnets afgørelser, og der bør derfor foretages en konsekvensændring af § 361, stk. 4.

6 ugers fristen for indbringelse for domstolene

Forslaget indebærer, at afgørelser truffet af et klagenævn skal indbringes for domstolene inden 6 uger fra forkyndelsen. Denne frist gælder for både den erhvervsdrivende og forbrugeren. For den forbruger, der ikke har fået medhold ved nævnet, indebærer forslaget således, at forbrugeren afskæres fra at få sin sag prøvet ved domstolene, hvis forbrugeren ikke indbringer sagen for retten inden 6 uger. På dette punkt indebærer lovforslaget således en forringelse af forbrugers retsstilling. Inden for 6 ugers fristen skal forbrugeren således finde en advokat, ansøge om fri proces og/eller afklare, om der er dækning fra en retshjælpsforsikring, og sagen skal anlægges. Dette må antages at kunne være vanskeligt i praksis. Også for den erhvervsdrivende må fristen antages at kunne være problematisk. Til sammenligning er fristen for at indbringe en landsskatte- retsafgørelse for domstolene 3 måneder, jf. skatteforvaltningslovens § 48, og det må antages at parterne i landsskatteretten oftere end i forbrugerklagesager er repræsenteret ved advokat, og derfor ikke først skal finde en advokat, der vil tage sagen.

6 ugers fristen er særligt problematisk for en erhvervsdrivende, der ønsker en principiel afgørelse på et punkt, hvor den pågældende er uenig i nævnets praksis. Fristen indebærer, at den erhvervsdrivende er nødt til at indbringe samtlige afgørelser om spørgsmålet for at undgå, at de får retskraft. Tilsvarende kan en forbruger, der ikke har fået medhold i nævnet, ikke afvente udfaldet af en tilsvarende sag, der er indbragt for retten af en anden forbruger, men er tvunget til at anlægge sag inden 6 uger. Der er næppe hjemmel til, at forbrugeren og den erhvervsdrivende i sådanne tilfælde indgår aftale om suspension af 6 ugers fristen.

Fristen regnes efter forslaget fra forkyndelsen af afgørelsen for parten, hvilket i en del tilfælde må føre til, at fristen for henholdsvis forbrugeren og den erhvervsdrivende regnes fra forskellige tidspunkter. Lovforslaget tager ikke højde for tilfælde, hvor forbrugeren har fået delvis medhold, og hvor begge parter derfor kan have en interesse i at indbringe sagen for domstolene. Hvis f.eks. den erhvervsdrivende indbringer sagen for domstolene inden for den 6 ugers frist, der gælder for vedkommende, og 6 ugers fristen for forbrugeren er udløbet på dette tidspunkt, er det uklart om forbrugeren er afskåret fra at "kontraanke" og i retten nedlægge påstand om mere, end hvad den pågældende blev tilkendt ved klagenævnet.

Forkyndelse

Det fremgår af forslaget til § 4, stk. 1, at fristen for indbringelse af en sag for domstolene regnes fra afgørelsens forkyndelse for parterne. Det fremgår ikke, hvem der skal foretage forkyndelsen, men det må antages, at det er den pågældende klagenævn. Det må endvidere antages, at forkyn-

delse skal ske efter retsplejelovens almindelige regler herom, jf. rpl. kapitel 17. Det fremgår ikke, om alle nævnenes afgørelser fremover skal forkyndes, men dette synes at være en forudsætning for forslaget. Da forslaget som nævnt ovenfor også fastsætter en frist for forbrugeren i de tilfælde, hvor forbrugeren ikke har fået (fuldt) medhold, må det antages, at også de mange afgørelser, der går forbrugerne imod, skal forkyndes. Også de afgørelser, hvor forbrugeren får medhold, og hvor den erhvervsdrivende i dag frivilligt opfylder afgørelsen, må antages at skulle forkyndes, da det ikke på forhånd kan forudses, hvilke afgørelser der vil blive opfyldt. Dette må medføre et betydeligt ressourceforbrug i nævnene, hvilket stemmer dårligt overens med, at det i lovforslagets bemærkninger er anført, at lovforslaget ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken det offentlige eller erhvervslivet.

Af forslaget til § 4, stk. 3, fremgår, at fristen for indbringelse for domstolene i tilfælde, hvor der er anmodet om genoptagelse, regnes fra afvisningen af anmodningen om genoptagelse eller fra det tidspunkt, hvor der er truffet afgørelse i genoptagelsessagen. Det fremgår ikke af forslaget, om også afgørelser om afvisning af genoptagelse skal forkyndes.

Samspillet mellem 6 ugers fristen og adgangen til genoptagelse

Af forslaget fremgår, at en anmodning om genoptagelse, der indgives til nævnet inden 6 uger fra forkyndelsen, har opsættende virkning. Det fremgår imidlertid ikke, om nævnet er afskåret fra at genoptage sagen – efter anmodning eller ex officio – efter udløbet af 6 ugers fristen. Hvis nævnet også efter dette tidspunkt kan genoptage sagen, vil det være problematisk, da den tidligere afgørelse er blevet tillagt retskraft.

Et andet problem er, at fogedretten ikke nødvendigvis vil være klar over, om en sag er søgt genoptaget i nævnet. Hvis parterne ikke oplyser dette for fogedretten, vil det kunne føre til, at en afgørelse fuldbyrdes, uanset at nævnet har genoptaget sagen.

Forhåndsgodkendte afgørelser

Ved lovforslaget ophæves forbrugerklagelovens § 14, stk. 4, hvorefter nævnet kan bemyndige sekretariatet til at træffe afgørelser i visse sager. Som begrundelse herfor er i bemærkningerne anført, at det ikke er hensigtsmæssigt, at sådanne afgørelser kan tvangsfuldbyrdes. I bemærkningerne anføres det endvidere, at det er hensigten i videre omfang at udnytte muligheden for at træffe forhåndsgodkendte afgørelser. Bemærkningerne beskriver ikke nærmere, hvad forhåndsgodkendte afgørelser er, og det er derfor ikke muligt at vurdere, om der for disse afgørelser gør

sig de samme betænkeligheder med hensyn til tvangsfuldbyrdelse gældende som for sekretariatsafgørelserne.

Fogedrettens prøvelsesadgang

Det fremgår af forslaget til § 4, stk. 2, at nævnsafgørelserne skal tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme. Dette må antages at indebære, at indsigelser mod rigtigheden af afgørelsen ikke kan gøres gældende i fogedretten, jf. retsplejelovens § 501, stk. 2. I bemærkningerne er der imidlertid endvidere redegjort for fogedrettens prøvelsesadgang vedrørende myndighedsafgørelser, der efter lovgivningen kan tvangsfuldbyrdes, og det er usikkert, om det har været hensigten, at denne praksis skal overføres på tvangsfuldbyrdelse af nævnsafgørelser. Det må forudsættes, at retsstillingen vil blive klargjort ved de ændringer af retsplejeloven, der skal foretages som konsekvens af lovforslaget.

Bestemmelsen om, at klagenævnformænd skal være dommere

Ved forslaget til § 5, stk. 2, bestemmes, at private klage- og ankenævns formænd og eventuelle næstformænd skal være dommere. I bemærkningerne anføres, at disse nævns formænd i dag "som hovedregel" er dommere. Det må således antages, at der findes nævnsformænd, der ikke er dommere. Der er ikke i lovforslaget skabt mulighed for, at disse formænd kan fortsætte efter lovens ikrafttræden den 1. oktober 2009. Såfremt der er formænd, der ikke er dommere, og hvis funktionsperiode udløber senere end 1. oktober 2009 må dette antages at indebære et problem.

Det foreslås, at nævnsformænd skal være dommere og kan være dommer fra de overordnede retter. Sigtet med denne ordning synes bl.a. at være, at man med bestemmelsen herefter opfylder kravet i retsplejelovens § 47 a, stk. 2, om, at hverv som medlem af et offentligt eller privat råd kun må varetages af dommere fra de overordnede retter, hvis dette (bl.a.) er bestemt ved lov. Som også nævnt i bemærkningerne til forslaget må spørgsmålet ses i sammenhæng med de nyligt indførte regler i retsplejelovens om dommers bibeskæftigelse. Såfremt man ønsker den foreslåede ordning, bør det udtrykkeligt fremgå af lovteksten eller i al fald i lovforslagets bemærkninger, at det herefter antages at være bestemt ved lov, at hvervet kan varetages af en dommer fra en overordnet ret, og at der derfor ikke skal indhentes godkendelse fra Bibeskæftigelsesnævnet, hvis hvervgiver ønsker, at en sådan dommer skal være formand eller næstformand for vedkommende nævn, og dette ønske imødekommes af vedkommende retspræsident, jf. retsplejelovens § 47 a, stk. 3.

Sammenfattende er det min opfattelse, at lovudkastet med tilhørende bemærkninger giver anledning betydelig tvivl med hensyn til, om det samlet set indebærer en ændring af gældende ret til fordel for forbrugere og/eller erhvervsliv, og om de mange praktiske og retlige tvivlsspørgsmål, som lovudkastet rejser, men ikke besvarer, kan afklares uden en grundig udvalgsbehandling under inddragelse af blandt andre forbrugerorganisationer, erhvervsliv, nævn og domstole.

Jeg kan under alle omstændigheder ikke anbefale, at det foreliggende lovudkast fremmes uden afklaring af ovennævnte forhold.

Kopi af dette brev er til orientering sendt til Domstolsstyrelsen og **Justitsministeriet**.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup
Telefon 4343 6000
Telefax 4343 2103
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

Høring af forslag til ændring af lov om forbrugerklager

20 februar 2009

Forbrugerstyrelsen har ved en skrivelse af den 6. februar 2009 fremsendt et udkast til forslag om ændring af lov om forbrugerklager.

Ref PMS

Formålet med lovforslaget er at sikre forbrugerne et velfungerende og effektivt klagenævnssystem på en ene side, samt at den erhvervsdrivendes retssikkerhed sikres i form af en domstolsprøvelse på den anden side.

pms@teknig.dk

Dir 7741 1567

For det første indebærer lovforslaget, at en forbruger, der har opnået medhold i en afgørelse truffet af Forbrugerklagenævnet eller et privat godkendt klagenævn, kan få tvangsfuldbyrdet afgørelsen.

kry

Side 1/3

TEKNIQ Installatørernes Organisation har etableret et godkendt privat klagenævn med garantiordning, således organisationens medlemsvirksomheder er forpligtet til at efterleve ankenævnets afgørelse, med mindre den indklagede indbringer sagen for domstolene. Det er noteret, at lovforslaget ikke tilsigter at ændre den fortsatte eksistens af denne ordning.

Videre anføres det i forslaget, at ankenævnsafgørelser skal være eksigible, med mindre afgørelsen er indbragt for domstolene.

TEKNIQ Installatørernes Organisation ser ikke, at der kan være problemer forbundet med, at ankenævnsafgørelser bliver eksigible i henhold til Retsplejelovens § 478, hvor forbrugeren har fået helt eller delvis medhold ved ankenævnet.

Imidlertid bør Forbrugerstyrelsen overveje, om ankenævnsafgørelser kan være eksigible for den erhvervsdrivende, i de tilfælde hvor forbrugeren på den ene side enten har fået klagen afvist som grundløs eller ikke opnår medhold i sin klage, og den erhvervsdrivende på den anden side samtidig har et tilgodehavende i form af et ubetalt fakturakrav for samme retsforhold

Forbrugerstyrelsen anfører, at en høj grad af kvalitet i sagsbehandling sikres ved at formand/næstformand for klagenævnet er dommere, hvorfor ankenævnets afgørelser bør være eksigible

Der bør i denne forbindelse være proportionalitet for loven, således den erhvervsdrivende også opnår et fundament til tvangsfuldbyrdelser, når ankenævnetsbehandling har givet den erhvervsdrivende medhold.

- Der er med lovforslaget via ankenævnets sammensætning kvalitet i sagsbehandlingen, hvorfor forbrugeren for det første har fået en juridisk prøvelse af sin påstand.
- Der er for det andet via muligheden for almindelig domstolsprøvelse en retssikkerhed til stede for forbrugeren, da der er en frist for indgivelse af ankenævnsafgørelsen for byretten.
- Videre må det for det tredje tages i erindringen, at den erhvervsdrivende kan være tvunget til at iværksætte sædvanlig retsforfølgning med udtagelse af stævning, når forbrugeren ikke betaler sin skyld efter påkrav. Dette medfører dels unødigt trætte af retten, når forbrugeren allerede har fået afvist sin klage, og dels medfører det unødvendige økonomiske omkostninger for den erhvervsdrivende, fordi den erhvervsdrivende ikke har mulighed for at opnå retshjælpsdækning.
- Endeligt vil en domstolsprøve alt andet lige påføre forbrugeren yderlige sagsomkostninger. Hvis en ankenævnsafgørelse ikke kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, jf. Retsplejelovens § 478, for den erhvervsdrivende, er forbrugeren ikke beskyttet mod unødvendige procesomkostninger.

Endeligt bemærkes det i forslaget, at klagenævnsafgørelser er eksigible seks uger efter en forkyndelse. Det forudsættes i denne forbindelse, at det er det enkelte klagenævn, der suverænt afgør, jf. principperne i Retsplejelovens § 154, stk. 3, at en forkyndelse alene skal ske ved, at der sendes den pågældende et brev med afleveringsattest (postforkyndelse), jf. principperne i Retsplejelovens § 155, nr. 3

20 februar 2009

Ref PMS

pms@teknig.dk

Dir 7741 1567

kry

Side 2/3

I øvrigt giver høringen ikke anledning til øvrige bemærkninger.

Med venlig hilsen

Preben Meinecke-Søes

20 februar 2009

Ref PMS

pms@teknig dk

Dir 7741 1567

kry

Side 3/3

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)
Sendt: 19. marts 2009 10:38
Til: Tina Madsen (FS)
Emne: DMI høringssvar

Fra: Esben Elbrønd-Bek [mailto:eeb@dmi.dk]
Sendt: 20. februar 2009 13:03
Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse
Cc: epost@dmi.dk
Emne: Udkast til forslag om om lov om ændring af lov om forbrugerklager

DMI har ingen bemærkninger til Udkast til forslag om om lov om ændring af lov om forbrugerklager.

Mvh.

Esben Elbrønd-Bek,
Fuldmægtig,
Cand.scient.pol.

Danmarks Meteorologiske Institut

Direktionssekretariatet

Lyngbyvej 100

2100 København Ø, Danmark

Tlf: +45 3915 7502 Fax: +45 3927 1080

Sagnr. 08/07485-57

Hørings svar

På vegne af CAD er vi som autobrancheorganisation yderst betænkelig ved at flytte endelige juridiske afgørelse fra de alm. domstole til diverse nævn, hvor der efter vores opfattelse ikke altid sker en objektiv behandling af sagerne.

Vi ser os derfor nødsaget til at anbefale, at forbrugerbeskyttelsen på dette område sikres på anden vis, end ved at flytte den endelige juridiske kompetence fra domstolene.

Med venlig hilsen
Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark

Erik S. Rasmussen

Til Forbrugerstyrelsen

20. februar 2009

Høring af udkast til lov om ændring af lov om forbrugerklager

BfBE har følgende bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale:

Vi hilser lovforslaget velkommen og er enige i dets formål og udformning. Intentionen om at flytte byrden ved at indbringe en afgørelse i et forbrugerklagenævn til domstolene fra forbrugeren til virksomheden er både rimelig og forståelig.

Dette synspunkt til trods er det ikke et krav for medlemskab af BfBE, at medlemsvirksomhederne efterlever afgørelser i Ankenævnet for Huseftersyn. Dette skyldes systemet med syns- og skønsmænd, som også bekymrer os i forhold til lovforslaget.

Som bekendt behandler Ankenævnet for Huseftersyn sager vedrørende huseftersynsordningen – altså klager over tilstandsrapporter.

En række sager i Ankenævnet for Huseftersyn indebærer et behov for, at der udføres syn og skøn på ejendommene. Behovet for syns- og skønsmænd opstår, fordi modstridende forklaringer fra parterne om skaderne på ejendommen skal afprøves af en uafhængig part, eller fordi en sag undertiden kræver belysning af nogle forhold, som ikke på anden måde kan afklares.

Når Ankenævnet for Huseftersyn skal træffe sine afgørelser, må man i sagens natur læne sig kraftigt op af syns- og skønrapporterne. De er jo nævnets ekspertøjne på stedet.

Dermed er nævnet reelt i en situation, hvor en sag ikke afgøres i en meningsudveksling mellem juridisk kyndige personer og personer, som repræsenterer forbruger- og brancheinteresser. Tværtimod bliver der tale om en afgørelse, som hviler på en ekspertvurdering, der igen afhænger af den pågældende eksperts dagsform.

Dagsformen har for så vidt angår Ankenævnet for Huseftersyn efter BfBEs bedste overbevisning ganske stor betydning for udfaldet af sagen. Der er hverken i loven eller i ankenævnets regler bestemmelser, som sikrer ensartethed i syns- og skønsmandskorpsets vurderinger.

Der er således ikke særlige efteruddannelseskrav eller andre foranstaltninger, der sikrer en fælles tolkning af Huseftersynsordningens mange luftige bestemmelser. Det er vores påstand, at vi allerede ved udmeldingen af syns- og skønsmanden kan forudsige nævnets afgørelse.

Det er for os meget vigtigt, at der i regelfastsættelsen beskrives nogle krav til anvendelse af eksterne eksperter i forbrugerklagenævnene og de private ankenævn. Kravene skal sikre en ensartet oplæring i regler og kutymmer i den pågældende branche. Samtidig skal det være muligt for såvel forbruger som virksomhed at kunne afvise en foreslået ekspert.

Vi ser i dag, at nogle virksomheder bevidst tager sagerne til domstolene, fordi man har erfaring for, at afgørelser hér er i bedre overensstemmelse med mange virksomheders tolkning af huseftersynsordningen. Et krav om tvangsfuldbyrdelse vil derfor medføre, at flere sager kommer for domstolene, hvor vi har erfaring for, at virksomhederne har en god mulighed for at få medhold. Dermed sidder forbrugeren tilbage med omkostninger og tidsforbruget.

Det kan modvirkes med ovennævnte forslag vedrørende brug af syns- og skøns mænd.

Mange venlige hilsener

Torben Kaas
Direktør

FORBRUGERSTYRELSEN

Via mail fs@fs.dk
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Forbrugestyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

20. februar 2009
G 100 - ph

Sag 08/07485-57 - Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Vi har modtaget udkast til forslag om lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser) og har følgende bemærkninger:

Realkreditsektorens forhold

Behovet for at styrke forbrugerens forhold kan vi ikke genkende i forbindelse med Realkreditankenævnets afgørelser.

Realkreditankenævnet er et velfungerende ankenævn, hvor de involverede institutter bidrager aktivt til belysning af sagerne, og hvor nævnsafgørelser, der går institutterne imod, bortset fra enkeltstående tilfælde, følges af institutterne.

Vi forstår da også, at baggrunden for forslaget især skyldes forhold, der vedrører Forbrugerklagenævnet, jf. side 1, afsnit 4 i følgebrevet af 6. februar 2009 fra Forbrugestyrelsen.

Det virker derfor som om, at Realkreditankenævnets velfungerende afgørelser skal underlægges nye og mere indgribende regler som følge af forhold, som udspringer af andre sektorer og nævn. Vi finder ikke denne afledte effekt helt velbegrundet.

Effekten i praksis i Realkreditankenævnets regi

Vi mener, at effekten af lovforslaget kan være uhensigtsmæssig i følgende praktisk forekommende situationer:

- Forslaget vil indføre en uhensigtsmæssig retstilstand i de situationer, hvor forbrugeren klager over et betalingskrav fra den erhvervsdrivende, som forbrugeren ikke har efterkommet.

Forbrugerens påstand er i sådanne sager reelt en anerkendelsespåstand, mens det er den erhvervsdrivendes betalingskrav, der potentielt vil kunne tvangsfuldbyrdes. Selvom den erhvervsdrivende får medhold i en sådan sag, indebærer forslaget, at denne ankenævnsafgørelse ikke kan tvangsfuldbyrdes over for forbrugeren.

Samtidig indebærer forslaget, at ankenævnsafgørelsen har retskraft, hvorfor den erhvervsdrivende efter udløb af 6 ugers fristen vil være afskåret fra at opnå dom for sit krav. Anlægges der ikke retssag inden 6 uger, er den erhvervsdrivende derfor afskåret fra at opnå et udlægsgrundlag, som kravet kan inddrives på grundlag af.

Efterkommer forbrugeren ikke den erhvervsdrivendes krav, vil den erhvervsdrivende være nødt til at anlægge retssag inden 6 uger. For at undgå retstap kan den erhvervsdrivende således se sig nødsaget til at indbringe sagen for domstolene.

- Forslaget kan indebære, at forbrugere mod deres egentlige eller oprindelige ønske kan blive indblandet i retssager om småbeløb. En forbruger kan f. eks. have betalt et gebyr, hvorefter han indbringer sagen for et ankenævn og får medhold. For forbrugeren er der tale om en enkeltstående sag, mens der for den erhvervsdrivende kan være tale om en afgørelse, der påvirker et stort antal sager og som derfor har principiel betydning. Ønsker den erhvervsdrivende ikke at være bundet af afgørelsen, må sagen derfor indbringes for domstolene af den erhvervsdrivende, modsat i dag hvor forbrugeren skal tage initiativet.

Retssikkerhedsmæssige overvejelser

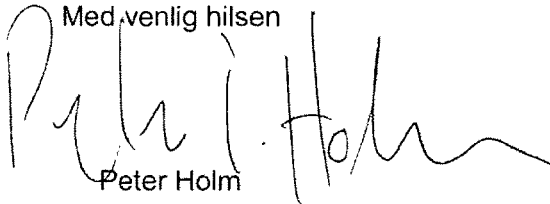
- Den foreslåede lovændring nødvendiggør, at ankenævnenes sagsbehandling sker på grundlag af tydeligt formulerede påstande, som parterne sikres adgang til at kommentere, det vil sige at der må sikres adgang til kontradiktion. At dømme efter praksis formuleres forbrugerens påstand ofte ikke klart under nævnets behandling, hvilket ikke er acceptabelt, hvis nævnets afgørelse efterfølgende skal kunne tvangsfuldbyrdes.

Dette gælder både i tilfælde, hvor forbrugeren kræver betaling af et beløb og hvor forbrugeren kræver den erhvervsdrivendes anerkendelse af, at et betalingskrav er uberettiget.

- Den påtænkte adgang til, at ankenævnsafgørelser tillægges retskraft og kan tvangsfuldbyrdes, gør det nødvendigt at sikre, at ankenævnene ikke skal kunne tilkende uhjemlet kompensation for ikke økonomisk tab, honorarer, salær mv.

Realkreditrådet har nogen forståelse for, at situationen især i Forbrugerklagenævnet kan nødvendiggøre tiltag, som sikrer klagerne bedre. Men det bør nøje overvejes, om der er tilsvarende behov i forhold til andre ankenævne. Dette gælder særligt, når der tages hensyn til, at forslaget indebærer en række u hensigtsmæssigheder og i en række tilfælde kan betyde øgede økonomiske risici og byrder for klagerne.

Vi har således vanskeligt ved at se behovet for de foreslåede ændringer i forhold til Realkreditankenævnet.

Med venlig hilsen

Peter Holm

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

20. februar 2009

Vedrørende høring om udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager - Deres sag 08/07485-57

Dommerfuldmægtigforeningen har den 6. februar 2009 modtaget ovenstående udkast til forslag til lov til høring.

Dommerfuldmægtigforeningens fagedfagudvalg er fremkommet med følgende bemærkninger:

Vedrørende de overordnede overvejelser om ønskeligheden af en ordning som den foreslåede skal foreningen - uden stillingtagen dertil - henvise til Retsplejerådets opfattelse som gengivet i bemærkningerne til lovforslaget, jfr. også Betænkning 1401/2001.

Om det foreliggende forslag skal i øvrigt bemærkes følgende:

1. Det bør præciseres, om der alene er tale om pengekrav, eller om der også er tale om tvangsfuldbyrdelse af krav på afhjælpning af mangler.
2. Det kunne overvejes - af pædagogiske grunde - at skrive ændringen om eksegibilitet ind i retsplejelovens § 478, også vedrørende forbrugerklagenævnet.
3. Nævnene bør udvise betydelig skarphed med partsbetegnelser og herunder navnlig sikre, at en "dømt" part ikke kun er betegnet ved butikens eller forretningens kaldenavn, men ved et personnavn med privatadresse eller udtrykkelig selskabsangivelse, hvis der foreligger et sådant.
4. Det bør i lovteksten - og ikke kun i forarbejderne - anføres, at ordningen ikke sigter på tilfælde, hvor forbrugeren bliver dømt til at betale en købesum eller anden regning, fordi hans indsigelse ikke blev taget til følge.
5. Ved fuldbyrddelse (af krav på over 2.500 kr., jfr. retsplejelovens § 492 stk. 2) har forbrugeren mødepligt og det ved den erhvervsdrivendes hjemting, hvilket muligt kan være i strid med de generelle intentioner. Fri proces med advokatbeskikkelse forudsætter efter retsplejelovens § 500 stk. 2, at de økonomiske betingelser er opfyldt.
6. Kravet om forkyndelse synes unødigt restriktivt.
7. Man må i øvrigt ikke undervurdere de praktiske konsekvenser af kravet om egentlig forkyndelse. Det er ikke sjældent en særdeles tidskrævende og besværlig proces. Mange af sagerne må forudsættes at blive mod erhvervsdrivende, der har "drejet nøglen om", og som skal eftersøges.
8. Det bør beskrives, hvordan forbrugeren skal godtgøre, at forkyndelse er sket. Skal det være privat forkyndelse eller forudsættes sekretariatet at iværksætte forkyndelse og herefter overgive beviset for forkyndelse til forbrugeren. Alternativt kunne tænkes, at sekretariatet skal attestere, at forkyndelse er sket. Det vil muligt kræve lovhjemmel, hvis fogedretten skal lægge dette uprøvet til grund.

Med venlig hilsen

Lasse Bødker Nielsen
bestyrelsesmedlem

REALKREDITANKENÆVNET

Forbrugerstyrelsen
Tina Madsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S.

Den 20. februar 2009

Forbrugerstyrelsen har ved brev af 6. februar 2009 anmodet Realkreditankenævnet om at fremkomme med bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager.

Udkastet har været drøftet med Realkreditankenævnets sekretariatschef. De følgende bemærkninger er afgivet af undertegnede Hugo Wendler Pedersen som formand for Realkreditankenævnet.

1. Indledning

Formålet med ændringsforslaget angives at være at sikre forbrugeren et velfungerende og effektivt klagenævssystem samtidig med, at den erhvervsdrivendes retssikkerhed sikres.

Jeg bemærker i tilslutning hertil, at efter § 11, stk. 2, i Vedtægt for Realkreditankenævnet kan et realkreditinstitut tilslutte sig Realkreditankenævnet med den virkning, at det er bundet af Realkreditankenævnets kendelser, medmindre det inden 4 uger efter dateringen af den enkelte kendelse skriftligt meddeler Ankenævnet, at det ikke ønsker at være bundet. Samtlige realkreditinstitutter i Danmark har tilsluttet sig denne ordning, og den praktiske situation på realkreditområdet er, at stort set alle afgørelser efterleves af den erhvervsdrivende.

I skærende kontrast hertil er det, at 10-20 pct. af det offentlige forbrugerklagenævns afgørelser efter det oplyste ikke efterleves af den erhvervsdrivende. En sådan retstilstand er ikke acceptabel og bør søges ændret.

Jeg kan i det hele tilslutte os intentionerne bag forslaget. De efterfølgende bemærkninger tager sigte på at foreslå nogle ændringer og tilføjelser til lovforslaget, der efter min opfattelse vil forbedre forslaget.

2. § 4, stk. 1

2.1. Hvornår skal fristen i § 4, stk. 1, regnes fra.

Efter min opfattelse bør det overvejes at regne fristen fra ankenævnskendelsens datering. Det forekommer unødigt bureaukratisk og omkostningstungt at indføre et forkyndelsessystem på klagenævnsområdet. Den praktiske situation vil være, at et brev transporteret af et postvæsen som

det danske når frem til parterne. De indsigelser om manglende modtagelse af en kendelse, som må antages at fremkomme, foreslås håndteret ved følgende genoptagelsesregel i § 4, stk. 2, 2.pkt.:

”Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes for retten efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives senest 12 uger efter, at parten er blevet bekendt med afgørelsen.” og en lignende genoptagelsesregel i § 4, stk. 3, jf. nedenfor.

2.2 Hvor lang skal fristen være.

Efter min opfattelse er en frist på 6 uger for kort. Beslutning om sagsanlæg indebærer mange overvejelser og praktiske skridt både for forbrugeren og den erhvervsdrivende. Fristen bør efter min opfattelse være på mindst 12 uger.

2.3 Nogle praktiske konsekvenser af, at procesinitiativet flyttes i sager, hvori der gives forbrugeren helt eller delvis medhold.

Flytningen af procesinitiativet i disse sager er efter min opfattelse det virkeligt nye i forslaget. Denne flytning får imidlertid som konsekvens, at den forbruger, der ikke ønsker at fortsætte med en ankenævns sag ved domstolene, løber en risiko for at blive pålagt sagsomkostninger. Dette kan forekomme overraskende og mindre rimeligt i en række situationer. Jeg vil pege på to tilfældegrupper:

1) Nye hidtil ukendte oplysninger, der kommer frem under domstolsbehandlingen, fører til, at forbrugeren taber sagen ved domstolene.

Klagenævnens afgørelser træffes på skriftligt grundlag og som ”første instansafgørelser”. Det kan derfor ikke undgås, at der ved en senere behandling, f.eks. ved mundtlig parts- og vidneforklaringer ved domstolene, vil kunne fremkomme oplysninger, som fører til en ændring af en ankenævns afgørelse.

2) Forbrugeren har fået medhold i et krav om et mindre beløb.

I Realkreditankenævnet forekommer det, at tvisten vedrører et mindre beløb, f.eks. om et realkreditinstitut har hjemmel til at opkræve et gebyr på 200 kr., eller om et gebyr på f.eks. 950 kr. skal nedsættes. Sådanne afgørelser er af mindre økonomisk betydning for den enkelte forbruger, men kan som et led i realkreditinstitutternes gebyrpolitik være af stor betydning for realkreditinstitutterne.

Det er navnlig i sådanne sager, at en afgørelse fra Realkreditankenævnet ikke er efterkommet. I praksis har det haft den konsekvens, at forbrugeren ikke har forfulgt sagen ved domstolene. Når procesinitiativet i sådanne sager lægges på realkreditinstituttet, risikerer forbrugeren at blive involveret i en retssag med omkostninger, der langt overstiger den økonomiske tvist.

Efter min opfattelse bør disse problemstillinger søges undgået ved, at der gives fri proces til forbrugere, der har fået medhold ved Forbrugerklagenævnet eller et godkendt privat klagenævn, uanset om forbrugerne opfylder de økonomiske betingelser herfor i retsplejelovens § 325, stk. 2-5.

En sådan ordning vil helt afgørende styrke nævnenes autoritet. Udgifterne til på denne måde at effektivisere afgørelserne forekommer beskedne i forhold til de udgifter, der er forbundet med at drive Forbrugerklagenævnet og de godkendte private klagenævne.

3. § 4, stk. 2.

I sin nuværende formulering har denne bestemmelse efter min opfattelse nogle konsekvenser, som nærmere bør overvejes.

Som nævnt foran vil nye hidtil ukendte oplysninger kunne føre til, at en ankenævnsafgørelse ikke er rigtig, fordi den er truffet på et ufyldstgørende grundlag. Den foreslåede bestemmelse om retskraft også for forbrugeren, vil i tilfælde af senere fremkomne oplysninger kunne medføre alvorlige retstab for den forbruger, der har tabt sagen ved et ankenævne og undlader at indbringe den for domstolene inden en vis frist. En række problemstillinger, der forekommer navnlig i de finansielle ankenævne som Forsikringsankenævnet, Pengeinstitutankenævnet og Realkreditankenævnet, vil kunne være så komplicerede, at forbrugeren først senere, evt. med sagkyndig bistand, bliver klar over relevansen af forhold, som han ikke ved ankenævnsbehandlingen tillagde vægt.

De netop nævnte hensyn gør sig ikke tilsvarende gældende i forhold til den erhvervsdrivende som den typisk sagkyndige og økonomisk stærkere part.

Det kunne derfor overvejes at udforme stk. 2 således, at retskraft og eksegibilitet kun indtrådte i forhold til den erhvervsdrivende, der undlod at indbringe en ankenævnsafgørelse for domstolene inden en vis frist. Bestemmelsen kunne eksempelvis udformes således:

”En klagenævnsafgørelse får retskraft over for den erhvervsdrivende og kan fuldbyrdes over for denne efter retsplejelovens regler om domme 12 uger efter afgørelsens datering. Dette gælder dog ikke, hvis den erhvervsdrivende inden denne frist har indbragt sagen for domstolene, eller hvis retten undtagelsesvis har tilladt, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, jf. stk. 1, 2. pkt. [i den foreslåede formulering under 2.1]. Det gælder heller ikke, hvis en begæring om genoptagelse skriftligt er indgivet til nævnet inden fristen, eller nævnet undtagelsesvis tillader, at genoptagelsesbegæring kan indgives efter udløbet af fristen, når dette sker senest 12 uger efter, at den erhvervsdrivende er blevet bekendt med afgørelsen, jf. stk. 3.”

4. § 4, stk. 3.

Efter min opfattelse bør fristen i konsekvens af bemærkningerne ovenfor under pkt. 2 være på 12 uger og regnes fra dateringen af ankenævnets afgørelse. En lignende dispensationsregel som foreslået for indbringelse for retten bør gælde for begæring til nævnet om genoptagelse. Der henvises til forslaget gengivet under pkt. 3

Sidste pkt. foreslås udformet således: ” Fristen og retsvirkningerne efter stk. 2 løber herefter først fra datoen for begæringens afvisning eller nævnets afgørelse i genoptagelsessagen.

5. § 5, stk. 2.

Økonomi- og erhvervsministeren har den 5. december 2008 godkendt en ændring af § 7, stk. 1, i Realkreditankenævnets vedtægter, hvorefter de bag Ankenævnet stående organisationer i ekstraordinære tilfælde kan dispensere fra bestemmelsens alderskrav på 70 år. I vedtægterne for Ankenævnet for Forsikring findes der en tilsvarende bestemmelse.

Vi går ud fra, at det ikke har været hensigten at fjerne denne dispensationsbestemmelse i ankenævnets vedtægter. Det henstilles til overvejelse at omtale forholdet i bemærkningerne til bestemmelsen.

Med venlig hilsen

Hugo Wendler Pedersen
Formand

C.c. Forbrugerrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet

**DANSKE
ARKITEKT
VIRKSOMHEDER**

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Att: Tina Madsen

Danske Arkitektvirksomheder
Dampfærgevej 27, 5. sal
DK-2100 København Ø

Tlf +45 32 83 05 00
Fax +45 32 83 05 01
Giro 673 7552

info@danskeark.org
www.danskeark.org

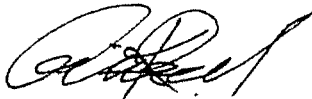
Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

2009-02-19

Danske Arkitektvirksomheder skal hermed bekræfte at have modtaget Forbrugerstyrelsens høringsbrev af 6. Februar 2009.

Danske Arkitektvirksomheder skal i den forbindelse oplyse, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Gitte Kastberg Beck

Konsulent, cand.jur.

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Att. Specialkonsulent Tina Madsen

København, den 20. februar 2009

Høringsvar fra FDIH om ændring af lov om forbrugerklager

FDIH har følgende bemærkninger til det fremsendte lovforslag.

FDIH vurderer, at lovforslaget vil give anke- og klagenævn en reel status som konfliktløsningsorgan, i stedet for den vejledende rolle de har i dag, hvor en lille del af de erhvervsdrivende ikke følger afgørelserne.

Vi kan derfor tilslutte sig lovforslaget hovedformål, fordi det vil øge forbrugernes tillid til ankenævnenes virke som en smidig og hurtig vej til bindende afgørelse af mindre tvister mellem erhvervsdrivende og forbrugere.

Principielt bør der efter FDIHs opfattelse være samme omkostninger for forbruger og erhvervsdrivende ved at indbringe en ankenævnsafgørelse for domstolene. Flere af FDIHs medlemmer er små virksomheder med få ansatte, så udgifter og ressourceforbruget for en lille netbutik ved at indbringe en ankenævnsafgørelse for domstolene står ofte ikke mål med det beløb, der er strid om.

FDIH foreslår derfor, at der i loven tages stilling til den retsafgiftsmæssige behandling af sagen, og at indbringelsen for domstolene gøres afgiftsfri for begge parter, da sagsbehandlingen alt andet lige må være lettere, da domstolen skal tage stilling til rigtigheden af en kendelse.
Det kan ske i form af en ændring af retsafgiftsloven.

Vi har tillige disse bemærkninger til lovforslaget:

Det bør tydeliggøres, at loven kun finder anvendelse for afgørelser truffet af et nævn, hvor betingelserne i forslagens § 2 (lovens § 5, stk. 2) er opfyldt, da det ikke af lovforslaget tydeligt fremgår, at dette krav skal være opfyldt senest 1. oktober 2009.

Vi finder det betænkeligt, at der ikke i loven er angivet nogen grunde til, at afgørelsen trods overskridelse af fristen kan tillades indbragt. Der bør ved frifindelse af den erhvervsdrivende kun være meget få og tungtvejende grunde, der gør, at retten tillader en indbringelse. Det kan være alvorlig sygdom eller andre lignende grunde, der gør det undskyldeligt, at forbrugeren ikke har fået indbragt afgørelsen.
En præcisering vil være hensigtsmæssig, så der ikke kun skal hentes bidrag til fortolkningen i lovforslagets bemærkninger.

Venlig hilsen

FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel

Henrik Theil
Kommunikationschef

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)

Sendt: 19. marts 2009 10:40

Til: Tina Madsen (FS)

Emne: Den Danske Dyrlægeforening Høring - udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager - sag 08/0785-57

Fra: Annette Lychau Petersen [mailto:alp@emdrupvej28a.dk]

Sendt: 20. februar 2009 08:29

Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse

Cc: Marianne Jensen

Emne: Høring - udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager - sag 08/0785-57

Til:

Tina Madsen

Forbrugerstyrelsen

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Forbrugerstyrelsen har den 06. februar 2009 sendt ovenstående udkast i høring. Den Danske Dyrlægeforening har ingen bemærkninger til det fremsendte materiale.

Med venlig hilsen

Annette Lychau Petersen

Cand. med. vet.

Tlf. 39131074/21696084

alp@ddd.dk

Den Danske Dyrlægeforening • www.ddd.dk • Tlf. +45 3871 0888

Emdrupvej 28A • DK-2100 København Ø • Fax +45 3871 0322

Sekretariatets åbningstider: Mandag-torsdag: Kl. 8.30-16.00. Fredag: Kl. 8.30-15.30

FORBRUGERKLAGENÆVNET

FORMANDEN

Forbrugerstyrelsen

Forbrugerstyrelsen har den 6. februar 2009 (sag 08/07485-57) sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager til høring i Forbrugerklagenævnets forretningsudvalg. Det er den 9. februar 2009 meddelt, at høringen rettelig skulle ske af Forbrugerklagenævnet ved formanden.

Forbrugerklagenævnets næstformænd har haft lejlighed til at udtale sig om høringen.

Hvorvidt nævnsafgørelser skal være eksegible, er et politisk spørgsmål, som jeg ikke vil kommentere. Jeg finder dog anledning til at påpege, at nævnsafgørelser ikke træffes under samme retsgarantier som domstolsafgørelser, idet der blandt andet ikke er de samme muligheder for bevisførelse, herunder afhøring af vidner under strafansvar.

Udkastet giver mig anledning til at fremkomme med nedenstående bemærkninger om de problemer, jeg umiddelbart mener, forslaget rejser:

Udkastets § 1, pkt. 1:

§ 4, stk. 1: *Hver af parterne:*

En følge af lovforslaget synes at være et øget antal sagsanlæg, hvilket ikke stemmer med intentionerne bag indførelsen af klagenævn, hvor formålet er at sikre navnlig forbrugeren en "lettere" og billigere adgang til at få sit krav prøvet.

For den forbruger, der ikke får medhold i nævnet, indebærer forslaget, at forbrugeren afskæres fra at få sin sag prøvet ved domstolene, hvis ikke forbrugeren indbringer sagen for retten inden 6 uger, hvilket også er en forringelse af forbrugers retsstilling.

En erhvervsdrivende, der mødes med et muligt uberettiget krav, vil selv skulle anlægge sag ved domstolene, hvilket synes at være en ændring af dansk rets almindelige bevisbyrder.

§ 4, stk. 1: *6 uger:*

Fristen på 6 uger vil for den forbruger, der ikke har fået (fuldt) medhold, være meget kort. Inden for fristen skal sagsanlæg overvejes, advokatbistand opnås, ansøges om fri proces eller retshjælpsdækning og stævning indgives, hvilket i praksis vil være vanskeligt at nå. Samme betænkeligheder vil der være for de erhvervsdrivende, der ikke har en "løbende" kontakt til advokat.

FORBRUGERKLAGENÆVNET FORMANDEN

Jeg finder i denne forbindelse anledning til at bemærke, at det af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (side 5, under overskriften "Forbrugerstyrelsen bistand i forbindelse med en evt. retssag, sidste 2 linjer) synes at kunne udledes, at forbrugere, der opfylder de økonomiske betingelser, er sikret fri proces. Det bemærkes herved, at den økonomiske grænse for at opnå fri proces er forholdsvis lav, således at en forholdsmæssig stor del forbrugere, der ikke har retshjælpsdækning, selv vil komme til at skulle afholde udgifter i forbindelse med en retssag. Hertil kommer, at forbrugeren for at få fri proces skal have en rimelig udsigt til at få medhold under sagen, hvilket ikke vil være tilfældet, hvis forbrugeren ikke har fået medhold i nævnet.

§ 4, stk. 1: *forkyndelse:*

Som lovforslaget er formuleret, synes alle nævnsafgørelser at skulle forkyndes for begge parter, hvilket vil indebære et betydeligt ressourceforbrug med deraf følgende omkostninger.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at det i lovforslagets pkt. 4 er anført, at det ikke vil have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, ligesom det af pkt. 5 fremgår, at der ikke er økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det kunne overvejes, at der kun skal ske forkyndelse i de sager, hvor den erhvervsdrivende ikke har reageret under sagens behandling, idet forbrugeren og den erhvervsdrivende, der reagerer på Forbrugerstyrelsens høring, jo vil være bekendt med, at sagen verserer, og vil få tilsendt afgørelsen med almindelig post.

Fristen på 6 uger regnes fra forkyndelsen for parten, hvilket i en del tilfælde vil indebære til, at fristen for henholdsvis forbrugeren og den erhvervsdrivende regnes fra forskellige tidspunkter. F. eks. vil den erhvervsdrivende, der ikke har svaret i sagen, næppe medvirke til brevforkyndelse, hvor der i stedet vil skulle ske post- eller stævningsmandsforkyndelse, hvilke vil medføre en forskydning af tidspunktet for beregning af fristen for den erhvervsdrivende.

Det fremgår ikke af lovudkastet, hvem og for hvis regning der skal foretage forkyndelse.

§ 4, stk. 2: *retskraft:*

Begrebet retskraft bruges sædvanligvis ikke i lovtekster, og der er i teorien uenighed om, hvad begrebet indebærer, bortset fra at en ny sag om samme spørgsmål skal afvises fra retten. Det bør overvejes at lade ordet udgå/erstatte af anden formulering.

Indbringer den erhvervsdrivende sagen for retten på et tidspunkt, hvor 6 ugers fristen for forbrugeren, jf. ovenfor, er udløbet, fremgår det ikke af lovforslaget, om forbrugeren kan (gen)fremsætte krav, som forbrugeren ikke fik medhold ved nævnet ("delvis medhold"), eller om forbrugeren på grund af "retskraften" er afskåret herfra. Såfremt forbrugeren er afskåret fra at gøre hele sit krav gældende under retssagen, er der også på dette punkt tale om en forringelse af forbrugers retsstilling.

FORBRUGERKLAGENÆVNET

FORMANDEN

§ 4, stk. 3: *genoptagelse:*

Det fremgår ikke, hvorledes det sikres, at en sag, som den ene part har indbragt for retten eller fogedretten ikke samtidig er indbragt af den anden part for nævnet med anmodning om genoptagelse.

§ 4, stk. 3: *begæringen afvist/afgørelse i genoptagelsessagen:*

Det fremgår ikke af lovudkastet, om disse afgørelser skal forkyndes.

Udkastets § 1, pkt. 2 og 3:

§ 5, stk. 2, og § 12, stk. 2,: *skal være dommere og kan være dommere fra de overordnede retter:*

Det er min opfattelse, at den valgte formulering vil indebære, at beskikkelsen af formænd skal forelægges bibeskæftigelsesnævnet, jf. retsplejelovens § 47 b. De nuværende formænd fra de overordnede retter vil næppe blive genbeskikkede, ligesom nye formænd ikke vil blive rekrutteret fra de overordnede retter.

For så vidt angår de nuværende formænd for de private nævn, der ikke er dommere, bør der tages stilling til, om disse efter lovens ikrafttræden den 1. oktober 2009 i en overgangsperiode kan fortsætte, og om afgørelser truffet under medvirken af de pågældende skal være eksegible.

Udkastets § 1, pkt. 4:

§ 14, stk. 4: *forhåndsgodkendte afgørelser:*

Afgørelsesformen er ikke nærmere beskrevet i lovudkastet, hvorfor det ikke er muligt at vurdere, hvorvidt der kan være betænkeligheder ved, at afgørelserne gøres eksegible.

Udkastets § 2:

”Konsekvensændringen” af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 1, er ikke indeholdt i udkastet. Hertil kommer, at der ikke er taget stilling, om og i givet fald hvilke indsigelser der vil kunne gøres gældende i fogedretten, jf. retsplejelovens § 501. Endvidere forekommer det ikke hensigtsmæssigt, hvis en indsigelse mod en nævnsafgørelse både skal kunne prøves af nævnet i forbindelse med anmodning om genoptagelse og af fogedretten.

København, den 20. februar 2009

Margit Stassen

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)

Sendt: 19. marts 2009 10:41

Til: Tina Madsen (FS)

Emne: VS: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Fra: Ulla Sassarsson [mailto:US@FRINET.dk]

Sendt: 19. februar 2009 16:21

Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse

Cc: Simon Kvist Olsen

Emne: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Til Jonna Tøiberg Linnét

Som udgangspunkt har FRI ingen indvendinger mod de foreslåede ændringer og finder dem også rimelige.

Hvis reglen om kun 'undtagelsesvis' at kunne indbringe sagen for retten i op til 6 måneder efter 6 ugers fristens udløb kommer til at fungere, kan det være procesbesparende. Der vil kunne undgås kedelige 'eftersager', hvor de indklagede har opfyldt ankenævnets afgørelse, men klager alligevel går efter mere end den tildelte erstatning og derfor vælger at køre en retssag efterfølgende.

Med venlig hilsen

Ulla Sassarsson, advokat

FRI

Sundkrogskaj 20

2100 København Ø

Tlf.: 35253737

E-mail: US@frinet.dk

Fax: 35253738

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

fs@fs.dk

København, den 19. februar 2008

Høring vedr. ændring af lov om forbrugerklager

InvesteringsForeningsRådet har modtaget Forbrugerstyrelsens høring vedrørende ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven. InvesteringsForeningsRådet har følgende bemærkning til udkastet.

På baggrund af erfaringer fra Ankenævnet for investeringsforeninger virke finder InvesteringsForeningsRådet, at indretningen af det nuværende klagesystem er velfungerende på vore medlemmers virksomhedsområde. InvesteringsForeningsRådet er derfor af den opfattelse, at det forekommer uforholdsmæssigt at bryde med de principper for retsplejen, som de gældende regler bygger på.

Hvis der er spørgsmål til det anførte, står IFR naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

InvesteringsForeningsRådet

Jens Jørgen Holm Møller

Mette Winther Løfquist

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)

Sendt: 19. marts 2009 10:40

Til: Tina Madsen (FS)

Emne: Ankenævnet for Huseftersyn hørings svar

Fra: Lene Holten Petersen [mailto:LHP@husanke.dk]

Sendt: 19. februar 2009 13:51

Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse

Emne: Ankenævnet for Huseftersyns kommenterer til.....

udkast til forslag til lov om ændringer af lov om forbrugerklager.

Det bemærkes indledningsvis, at nævnet som udgangspunkt overlader det til de bagvedliggende organisationer at kommentere forslaget.

Dog skal nævnet bemærke, at reglerne om forkyndelse findes administrativt om omkostningsmæssigt krævende.

Med venlig hilsen

Lene Holten Petersen
Sekretariatschef, cand. jur.
Ankenævnet for Huseftersyn

Direkte tlf. 35 25 02 41

PAKKEREJSE-ANKENÆVNET

Forbrugerstyrelsen
Forbrugerpolitisk Enhed
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Holte, den 19. februar 2009

Ad udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Ved brev af 6. februar 2009 (Sag 08/07485-57) til Pakkerejse-Ankenævnet har Forbrugerstyrelsen anmodet om eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Idet Ankenævnet finder det ønskeligt, at der snarest tilvejebringes et grundlag for umiddelbar tvangsfuldbyrdelse af afsagte kendelser, kan Ankenævnet i det hele tiltræde det udarbejdede udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen
PAKKEREJSE-ANKENÆVNET

Hedegaard Madsen
Formand

Adresse:
Røjelskær 11, 3 sal
2840 Holte

Telefon/fax/bankkonto:
tlf.: 45 46 11 00
fax: 45 87 87 23
konto: Danske Bank 4260-4260342223

E-mail/hjemmeside:
info@pakkerejseankenaevnet.dk
www.pakkerejseankenaevnet.dk

Telefontid hverdage kl. 9-12. Personlig henvendelse kun efter aftale

**Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S.**

Att. Tina Madsen

Høringssvar vedrørende udkast til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Dansk Ejendomsmæglerforening har modtaget ovenstående forslag i høring, og skal hermed fremkomme med følgende kommentarer:

Foreningen er positiv over for, at afgørelserne bliver eksigible og kan tvangsfuldbyrdes ved fogedretten 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne, medmindre en af parterne har valgt at indbringe afgørelsen for domstolene eller begæret sagen genoptaget inden for de 6 uger. Ved at give forbrugeren mulighed for at få tvangsfuldbyrdet sin afgørelse, bliver den erhvervsdrivende nødt til at efterleve afgørelsen, medmindre denne vælger at indbringe afgørelsen for domstolene. Da Dansk Ejendomsmæglerforening via foreningens vedtægter forpligter sine medlemmer til at efterleve Klagenævnet for Ejendomsformidlings afgørelser, er forslaget i tråd med foreningens praksis over for sine medlemmer, hvorfor foreningen finder det positivt, at øvrige erhvervsdrivende tillige bliver forpligtet til at efterleve klagenævnsafgørelser.

Ordlyden af lovforslagets § 4 hindrer ikke, at eksigibiliteten skal gælde for både forbrugeren og den erhvervsdrivende.

Foreningen skal dog bemærke, at bemærkningerne lægger op til, at eksigibiliteten alene gælder for forbrugeren, idet det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at en forbruger i en klagenævnsafgørelse ikke kan pålægges en forpligtelse, der vil kunne tvangsfuldbyrdes. Foreningen er ikke helt enig heri, idet en afgørelse, som ikke giver forbrugeren medhold i eksempelvis en salærtvist netop vil fastslå, at forbrugeren skal betale salær til den erhvervsdrivende. Foreningen mener således, at eksigibiliteten skal gælde begge veje – altså både for den erhvervsdrivende og forbrugeren.

Afslutningsvist skal foreningen bemærke, at der i bemærkningernes afsnit "Nævnsafgørelses retlige status" i sidste linie er anført: "Lovforslaget tilsigter ikke at hindre den fortsatte eksistens af sådanne ordninger". Foreningen går ud fra, at der ved "sådanne ordninger" forstås begge de to ordninger beskrevet ovenfor i afsnittet – altså både garantiordningen og ordningen, hvor den erhvervsdrivende via sin erhvervsorganisation forpligtes til at efterleve en afgørelse.

Islands Brygge 43
2300 København S

T: 7025 0999

F: 3264 4599

E-mail: de@de.dk

Internet:

www.de.dk

Med venlig hilsen

Hanne Delcomyn
Advokat
Mæglerfaglig afdeling
e-mail: hd@de.dk
dir.tlf.: 32644579

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)

Sendt: 19. marts 2009 10:42

Til: Tina Madsen (FS)

Emne: VS: DS Håndværk & industri Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Fra: Bo Andersen [mailto:ban@ds-net.dk]

Sendt: 19. februar 2009 13:41

Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse

Cc: Lars Bode

Emne: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

DS Håndværk & Industri kan give sin støtte til det fremsatte lovforslag med følgende bemærkninger:

DS Håndværk & Industri finder det vigtigt, at det sikres, at den indklagede part gives adgang til at kommentere evt. skønsrapporter og stille supplerende spørgsmål til skønsmanden.

Lovforslaget giver ankenævnsafgørelserne retsvirkning på samme niveau som afgørelser truffet af de civile domstole. Derfor må det sikres, at den indklagede part nyder samme retssikkerhedsgarantier som ved tilsvarende sagers behandling ved civile domstole. I mange af de omhandlede sager, beror klageinstansens afgørelse i vid udstrækning på resultatet af en skønsrapport. Det er derfor af afgørende betydning, at den indklagede får samme mulighed for at påvirke skønsrapporten som ved de civile domstole.

Med venlig hilsen

Bo Andersen

DS Håndværk & Industri

Tlf. 6617 3333, fax 6617 3264

ban@ds-net.dk

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København Ø

Hellerup den 19. februar 2009

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager.

Til orientering for evt. nye ansatte i Forbrugerstyrelsen skal det indledningsvis resumeres, at Danske Møbelhandlere, tidligere Møbelhandlernes Centralforening, har haft et tæt samarbejde med Forbrugerklagenævnet lige siden nævnets oprettelse for mere end 30 år siden. Som bekendt får vi de fleste klager over møbelhandlere oversendt til behandling under Møbelgarantien®, som er en ordning der er uforpligtende og gratis for forbrugeren, men butikkerne skal efterkomme vore afgørelser. Set på denne baggrund skulle der ikke være nogen indvendinger mod hovedsigtet med lovforslaget. Mere herom senere. Danske møbelhandlere behandler i dag ca. 300 sager om året, og kun ganske få går videre til nævnsbehandling. Vort høringssvar skal ses på baggrund af den erfaring vi har fået gennem årene, og som næppe mange andre brancher har tilsvarende.

Generelle bemærkninger til lovforslaget.

Formålet er beskrevet som at sikre forbrugeren et velfungerende og effektivt klagesystem, som samtidig tilgodeser den erhvervsdrivendes retssikkerhed. I indledningen anføres at forbrugeren ikke kan få tvangsfuldbyrdet en afgørelse, nej det er der heller ikke tradition for i dansk retspleje. Det samme anføres i Retsplejerådets betænkning nr. 1402/2002, som der henvises til. Det fremgår flere steder i bemærkningerne til lovforslaget, at forbrugeren kan få hjælp til at føre en rets-sag dels ved fri proces og dels ved at Forbrugerombudsmanden går ind i sagen.

Det burde være indlysende at Danske Møbelhandlere, der selv pålægger sine medlemmer at efterkomme nævnsafgørelser udenretligt, vil opponere mod forslaget om tvangsfuldbyrdelser. Accepten af forslaget forudsætter at nævnsafgørelserne fagligt og sagligt altid er velfunderede, hvilket desværre ikke altid er tilfældet. I praksis bygger nævnets afgørelser for en stor del på den sagkyndiges erklæring. Efter vor opfattelse er nævnets sagkyndige ikke altid er fagligt velfunderede, og måske er de også præget af hvad deres arbejdsgiver, Nævnet, forventer. Det har vi desværre en del eksempler på. Men under alle omstændigheder vil det være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at gøre nævnsafgørelser eksigible, og det vil næppe ændre meget på det generelle billede, således at lovforslaget næppe kan opfylde de politiske intentioner.

Set fra møbelhandlerens side, er muligheden for at indbringe en afgørelse for retten ofte ret teoretisk. Vi har netop "vundet" en sag ved byretten. Et enigt nævn havde givet klager medhold, men indklagede fandt afgørelsen helt urimelig. Den blev da også ændret af byretten. Men desværre anså dommeren ikke sagen for principiel, hvad vi mener den var, og da sagsgenstanden var et mindre beløb blev der tilkendt omkostninger på kr. 3.000,-. Sagsøger fik en regning fra sin advokat på kr. 30.000,-, det samme vil være tilfældet for mange sager. I praksis vil det betyde at butikken nok har mulighed for at få ret i tvivlstilfælde, men altså ikke har råd til det. Erhvervsli-

vets sikkerhed sikres altså ikke ved den påtænkte lovændring som det er forudsat i lovforslaget. Hvis man undrer sig over hvordan et medlem kunne indbringe sagen for retten, er forklaringen, at der er tale om en nyindmeldt butik, og det pågældende møbel var derfor på købstidspunktet ikke omfattet af Møbelgarantien®.

Et andet problem med klagenævnsafgørelser er nævnssammensætningen. Når der i de fleste nævn er en formand der er landsdommer eller højesteretsdommer, kan man godt forestille sig at en byretsdommer efterfølgende ikke altid er lige motiveret for at ændre en afgørelse. I virkeligheden har vi jo vendt systemet på hovedet: vi starter i højesteret og ender i byretten!

Dommerne udgør også et økonomisk problem i forhold til de private, godkendte ankenævn og et krav om flere dommere endda fra de højere domstole gør det ikke billigere, så på den baggrund vil der næppe blive oprettet flere private nævn, det har de små brancher ikke råd til. Vi ser altså heller ikke at dette formål med loven kan blive opfyldt. Hvis butikkerne mod forventning skulle bruge muligheden for at benytte domstolene, vil man blot flytte nogle omkostninger fra nævnet til domstolene, som vist i forvejen har nok at lave.

Danske Møbelhandlere har, som nævnt, igennem mere end 30 år pålagt medlemmerne at efterkomme nævnsafgørelser, men det vil gøre det lettere at få vores egen tvangsfuldbyrdelse accepteret af alle, hvis nævnet tog sig lidt mere af branchens indvendinger, og udvalgte de sagkyndige med større omhu. I sagsbehandlingen kunne man også tage mere hensyn til at parterne ikke altid er juridisk kyndige. Vi har mange eksempler på, at møbelhandlere der yder en service udover det de er forpligtede til, kommer i klemme hvis noget går galt. Branchen mener ikke det er rimeligt, at man ved at besigtige et 4 år gammelt møbel for at undersøge om man evt. kan hjælpe, risikere at have accepteret at være ansvarlig.

Vi finder i øvrigt forslaget velskrevet, og de enkelte punkter giver ikke anledning til yderligere betænkeligheder.

- Vi foreslår at man forinden en endelig vedtagelse ser på tal og økonomi i de private nævn. I hvor mange sager får forbrugeren medhold sammenlignet med klagenævnet, og hvad koster en sag?
- Hvis der er hold i påstanden om, at der kan opnås besparelser for det offentlige ved at oprette flere private ankenævn, kunne der måske spares så meget, at de private nævn fik tilskud til en dommer, og der kunne måske stadig være en fordel for statskassen.
- Vi har tidligere fået oplyst, at en del nævnsafgørelser hvor forbrugeren har fået medhold og som indbringes for retten, ændres til fordel for den indklagede. Til bedømmelse af evt. konsekvenser er det nødvendigt at kende de faktiske tal for disse sager.
- Vi foreslår også at problemet med vundne sager, der alligevel økonomisk tabes, løses. Det gælder i øvrigt også andre steder i retssystemet.
- Vi foreslår at Forbrugerklagenævnet ser på mulighederne for at forbedre kvaliteten af nævnsafgørelserne og frem for alt gør et stykke arbejde for at få så mange afgørelser som muligt, der umiddelbart kan forstås og accepteres af almindelige detailhandlere. Danske Møbelhandlere deltager gerne i et sådant arbejde.

Det kan næppe tage lang tid at få de forhold vi nævner ordentlig belyst, og vi henstiller at forslaget ikke hastes igennem processen. Har man ikke accept fra de berørte parter vil der snart igen opstå et behov for en lovjustering.

Danske Møbelhandlere

Frits Hansen

Forbrugerstyrelsen
Amager Fælledvej 56
2300 København S
Att.: Tina Madsen
Sendt pr. mail: fs@fs.dk

Hotel - Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 92
1900 Frederiksberg C

Tel. +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

19. februar 2009

**Høringsvar – Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven
(tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser)**

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

Forbrugerstyrelsen har ved brev af 6. februar 2009 anmodet om eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

090219 09 08 01

Hovedsigtet med forslaget er at sikre, at de afgørelser, som forbrugerklagenævnet og andre klagenævn træffer, kan tvangsfuldbyrdes overfor klageren (gøres eksigible). I dag kan en forbruger, som har fået medhold hos et klagenævn ikke være sikker på, at den pågældende virksomhed, som har fået en kendelse i mod sig, faktisk også efterlever denne. Det betyder, at forbrugeren i dag er nødt til at indbringe kendelsen for en domstol, for at gennemtvinge kendelsen overfor virksomheden. Det foreslås, at forbrugeren fremover med nævnets kendelse i hånden kan få fogedretten til at gennemtvinge kendelsen.

HORESTA er positiv overfor forslaget, som vil være en betydelig styrkelse af hele klagenævnsinstituttet, og være med til at sikre de forbrugere, som har fået medhold ved et klagenævn.

På hotel- og restaurationsområdet afgøres forbrugerklager af Ankenævnet for Hotel, Restaurant og Turisme. Ankenævnet er etableret og drives af HORESTA og Forbrugerklagenævnet i fællesskab. HORESTA har samtidig etableret en såkaldt garantiordning, som betyder, at hvis et medlem af HORESTA ikke efterlever en kendelse fra klagenævnet, dvs. typisk ikke giver forbrugeren det aftalte afslag eller det beløb retur for en mangelfuld ydelse, som følger af kendelsen, så betaler HORESTA forbrugeren dette beløb, og gør efterfølgende regres mod den pågældende virksomhed.

HORESTA vil på trods af forslagets mulighed for tvangsfuldbyrdelse fastholde garantiordningen, som efter HORESTAs opfattelse stiller forbrugeren endnu bedre, end det som forslaget lægger op til, idet forbrugeren i kraft af garantiordningen ikke behøver at anmode om fogedrettens bistand til fuldbyrdelse af afgørelsen.

Det fremgår af lovforslaget, at formanden og næstformanden for et godkendt anke- eller klagenævn skal være dommere. Formanden for Ankenævnet for Hotel, Restaurant og Turisme er dommer. Der ses dog fortsat ikke at være noget krav om, at der skal udpeges en næstformand for et klagenævn. HORESTA har ikke intentioner om at udpege en næstformand for Ankenævnet for Hotel, Restaurant og Turisme, og ser derfor gerne, at der heller ikke fremtidigt stilles krav om, at der skal udpeges en næstformand.

Det fremgår videre, at det i bekendtgørelsesform vil blive præciseret, at forvaltningslovens principper og regler også gælder for behandlingen hos de private anke- og klagenævn. HORESTA opfatter dette således, at man allerede anser disse principper/regler for at finde anvendelse ved klagesagsbehandlingen, og implementeringen derfor i praksis ikke vil give anledning til faktiske ændringer i den sagsbehandling, som anke- og klagenævnene i dag udfører.

Med venlig hilsen

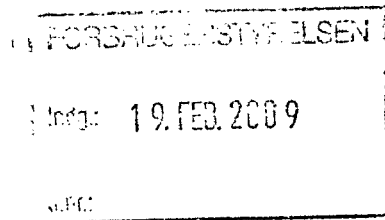

Lone Njor Hulth
adm. direktør

Ankenævnet for Forsikring

Anker Heegaards Gade 2 · Postboks 360 · 1572 København V · Tlf. 33 15 89 00 · Fax 33 15 89 10 · Giro 9 07 86 30 · Telefontid 10-13

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Den 18. februar 2009

mhp/hj/kd

Ankenævnet for Forsikring har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af forbrugerklager i høring.

Udkastet er gennemgået med nævnets sekretariat, og Ankenævnet for Forsikring har følgende bemærkninger til forslaget:

Overordnet set må formandskabet udtrykke stor betænkelighed ved at lade nævnsafgørelser blive eksigible i fogedretten, idet nævnene uanset disses fortræffeligheder ikke frembyder de samme retssikkerhedsgarantier som ved domstolene. Nævnet kan ikke lade parter og vidner afhøre, ikke afholde egentlig syn og skøn med afhjemling, nævnet kan ikke forelægge sager for Retslægerådet osv.

Forslaget fremsættes med henblik på at forbedre forbrugernes retsstilling ved at sikre en effektiv forbrugerbeskyttelse. Det fremgår ikke af lovudkastet, at forbrugernes retsstilling på nogle områder forringes, men det vil efter nævnets opfattelse være tilfældet, hvis forslaget gennemføres i den foreliggende form. I Ankenævnet for Forsikring taber ca. 85 % af forbrugerne deres sag i nævnet. I dag kan disse forbrugere i ro og mag vurdere, om de vil forfølge deres krav ved domstolene, idet de i henhold til forældelseslovens § 21, stk. 3, i alle tilfælde har et år til at indbringe sagen for domstolene. Den nu foreslåede ordning bryder helt med dette princip.

I den forbindelse må det tages i betragtning, at de fleste forbrugere ikke har advokatbistand i forbindelse med klagenævnbehandlingen. Hvis en forbruger kun har 6 uger som forudsat i udkastet til at indbringe sagen for retten for at undgå retskraft, vil det være meget svært for mange at nå at reagere tids nok. At finde en advokat, få tid hos denne, lade denne gennemgå sagen, søge fri proces eller retshjælpsdækning, få svar herpå og udtage stævning vil næppe kunne nås inden for de 6 uger.

Således synes der at være så store ulemper forbundet med forslaget, at det bør overvejes, om det ikke er en for stor pris at betale for at få de relativt få erhvervsdrivende, der ikke følger nævnsafgørelser til i større omfang at gøre dette. I Ankenævnet for Forsikring har vi som bekendt siden 1981 haft en ordning, hvor kendelserne er bindende for forsikringssselskaberne, medmindre de inden 4 uger har anfægtet afgørelsen. Anfægtelsesprocenten har de sidste 15 år ikke oversteget 10. I 2007 var procenten 5,2 svarende til 17 sager ud af 329. I øvrigt var afgørelserne bindende for

Ankenævnet for Forsikring

forsikringselskaber de første 6 år af nævnets levetid, men dette blev ændret på Forbrugerrådets foranledning.

Det fremgår af lovudkastet, at det ikke er tilsigtet at hindre den fortsatte eksistens af den eksisterende 4 ugers/30 dages anfægtelsesordning. Det er imidlertid efter nævnets opfattelse uhyre tvivlsomt, om forsikringselskaberne ønsker at have en ordning, hvor der gælder to forskellige anfægtelsessystemer.

Det forekommer også tungt, at man tilsyneladende vil indføre visse judicielle pligter i et nævnsystem. Således forudsættes det, at afgørelserne skal forkyndes for parterne, hvor de i dag blot skal tilsendes parterne. Ankenævnet for Forsikring afsiger ca. 2000 afgørelser om året. At få forkyndt disse - dvs. ca. 4000 forkyndelser for de to parter - er en meget omkostningstung løsning. Både for så vidt angår den direkte udgift, men også til et sekretariat, der nu individuelt på hver sag skal sende til forkyndelse, påse, om der er forkyndt, og notere forkyndelsestidspunktet fra afleveringsattester.

Den korte frist til at anlægge sag må antages at få mange forbrugere til at henvende sig til nævnene for at få yderligere hjælp med henblik på at indbringe sagen for retten, og de vil formentlig vanskeligt kunne forstå, at nævnets sekretariat ikke kan hjælpe dem med at finde advokat eller udfærdige processkrifter (hvis sagen kan køre efter reglerne i småsagsprocessen). En sådan hjælp må antages at være uforeneligt med nævnets neutrale stilling mellem parterne. Men frustrationerne over ikke at kunne nå at komme videre i sagen må forventes at blive rettet mod nævnene. Hertil kommer, at indgivelse af en klage til et ankenævn virker overkommeligt for de fleste. Derimod er der mange forbrugere, der ikke har prøvet at skulle henvende sig til advokat, endsige føre retssager. Hvis forbrugeren har fået medhold i Ankenævnet, men hvor selskaberne indbringer sagen for domstolene, tvinges de nu i retten. De forbrugere med de svageste intellektuelle resurser risikerer at negligere opfordringer til at svare eller give møde i retten med idømmelse af sagsomkostninger til følge.

I forslaget anføres, at der ikke kan træffes afgørelser, der pålægger forbrugeren en betalingspligt. I praksis vil det næppe opleves på denne måde. Hvis en forbruger har indgivet en klage over et opkrævet præmiebeløb, selvriskobeløb eller et tilbagebetalingskrav, og forbrugeren ikke får medhold, vil afgørelsen få retskraft, hvis ikke forbrugeren indgiver stævning eller begærer sagen genoptaget inden 6 uger. Dette indebærer, at forbrugeren er afskåret fra materielle indsigelser mod kravet, når forsikringselskabet efterfølgende må skaffe sig et udlægsgrundlag for sit krav.

Langt de fleste af nævnets afgørelser, der afsiges til fordel for forbrugeren, er anerkendelses spørgsmål - enten en fortolkning af en policebestemmelse, et skøn over pensionsberettigelse, om et forhold ved en bygning udgør en skade. Eksempelvis kan en kendelse vedrørende ejerskifteforsikring være formuleret således:

"Selskabet.... skal anerkende, revnerne og sætningerne i soveværelset, stuen og fordelingsgangen udgør dækningsberettigende skader og skal i konsekvens heraf opgøre erstatningen herfor."

I en sag om kritisk sygdom:

"Selskabet..... skal foretage en helbredsbedømmelse af klageren, sådan som helbredsoplysningerne forelå den 1/9 2006."

Ankenævnet for Forsikring

Og i en livsforsikring:

"Selskabet skal anerkende klagerens erhvervsevnetab som dækningsberettigende."

Kun sjældent har nævnet grundlag for at afsige en kendelse, der går ud på, at selskabet skal betale et bestemt beløb. På det sidst afholdte nævnsmøde, hvor der blev afgjort 69 sager, fik klageren helt eller delvis medhold i 7 sager. Kun 1 af sagerne havde en konklusion, der var eksigibel. De øvrige afgørelser vil ikke kunne sendes i fogedretten, og nævnet vil oftest ikke have mulighed for at afsige kendelser om betaling af et bestemt beløb. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Forsikringsankenævnet meget ofte behandler sager om meget store sagsgenstande (totalskadede ejendomme, pensionskrav osv.), og nævnet har ingen økonomisk overgrænse. Nævnet kan således konstatere, at den overvejende del af de afgørelser, hvor forbrugerne får medhold, under alle omstændigheder ikke vil være eksigible.

Ankenævnet for Forsikring har i sine vedtægter (§ 11, stk. 5) mulighed for at træffe formandsafgørelser. Efter lovudkastets ordlyd vil sådanne afgørelser være omfattet af forslaget. Men efter bemærkningerne forudsættes afgørelserne at være truffet i møder med mulighed for dialog. Uanset at formandsafgørelser fremlægges på møder, så nævnsmedlemmerne har mulighed for at standse disse, kan afgørelserne ikke siges at være truffet på den måde, det er forudsat i bemærkningerne. Det må derfor afklares, om sådanne formandsafgørelser skal være omfattet af den foreslåede ordning. Formandsafgørelser udgør ca. 30 % af de afgjorte sager. Bliver der ikke længere adgang til at træffe sådanne afgørelser, vil sagsbehandlingstiden for disse 30 % af det samlede sagsantal blive forlænget med minimum 6 uger.

I forslaget lægges der op til, at formand og næstformand i nævnet skal være dommer. Det bør efter vor opfattelse ændres til, at formand og næstformand skal opfylde betingelserne for at være dommer. Ankenævnet ønsker at have mulighed for at beholde en formand eller næstformand, der har oparbejdet specialkompetence på området, selv om denne vælger at forlade dommergerningen eller bliver pensioneret.

Med hensyn til fristen for genoptagelse må nævnet forstå udkastet således, at det ikke længere vil være muligt at behandle anmodninger om genoptagelse, der fremsættes efter 6 ugers fristen. Dette vil være en forringelse i forhold til i dag, hvor nævnet modtager og behandler anmodninger om genoptagelse, der fremsættes meget sent f.eks. på grund af sygdom. Når afgørelserne så hurtigt bliver bindende, må det endvidere befrygtes, at der kommer flere genoptagelsesansøgninger fra forbrugerne for at få den fornødne tid til at overveje resultatet af nævnsafgørelsen.

Såfremt der pålægges de private nævn flere forpligtelser end nu, må der forventes længere sagsbehandlingstid

Hertil kommer, at der synes at være flere uklarheder i forslaget.

Hvordan forestiller man sig, at der skal forholdes med afgørelser, der giver en part delvis medhold. Kan klageren i retten påstå højere erstatning henholdsvis selskabet påstå mindre erstatning? Hvis nævnet eksempelvis har pålagt forsikringsselskabet at betale 75.000 kr. ud fra klagerens påstand på 100.000 kr., og selskabet indbringer sagen for retten, kan forbrugeren da - uden selv at have indgivet sagen for retten inden 6 ugers fristen - nedlægge påstand om betaling af 100.000 kr.? Og omvendt, hvis det er forbrugeren, der indbringer sagen for retten med påstand om betaling af

Ankenævnet for Forsikring

100.000 kr., kan selskabet da - uden selv at have indbragt sagen - nedlægge påstand om betaling af et mindre beløb end 75.000 kr.?

Hvem skal i de private nævn tage stilling til genoptagelse? Det må befrygtes, at der modtages mange af den slags, da alternativet til indgivelse af stævning vil være begæring om genoptagelse for at vinde tid.

Endelig skal nævnet pege på, at det næppe vil være muligt at indføre de meget omfattende ændringer i sagsbehandlingen i sekretariaterne til det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt.

Samlet set er det således Ankenævnet for Forsikrings opfattelse, at den foreslåede ordning ikke bør gennemføres på forsikringsområdet,

- da den allerede gældende ordning, hvorefter forsikringselskaberne bliver bundet af Ankenævnets afgørelse, hvis selskaberne ikke gør indsigelse inden 4 uger efter nævnets afgørelse, yder forbrugerne en god beskyttelse,
- da hovedparten af de afgørelser, der giver forbrugeren medhold, er anerkendelsesafgørelser, der heller ikke efter de foreslåede regler vil kunne tvangsfuldbyrdes,
- at forbrugernes retsstilling vil blive væsentligt forringet, da der reelt indføres en forældelsesfrist for deres krav på 6 uger, hvis de ikke får medhold ved Ankenævnets afgørelse, og
- at det vil indebære en ganske betydelig arbejdsbyrde og meromkostninger for sekretariatet at skulle forkynde ca. 4.000 meddelelser om året.

Med venlig hilsen
Ankenævnet for Forsikring

På formandskabets vegne
Marianne Højgaard Pedersen

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)
Sendt: 19. marts 2009 10:46
Til: Tina Madsen (FS)
Emne: VS: Svar Dansk Kørelærer-Union - ingen bem.
Vedhæftede filer: Høringsliste.pdf; Høringsbrev.pdf; Lovforslag.pdf

Fra: R. Arnt [mailto:arnts@dk-u.dk]
Sendt: 18. februar 2009 19:32
Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse
Emne: VS: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Til Forbrugerstyrelsen

Dansk Kørelærer-Union skal hermed meddelem at vi finder lovforslaget positivt og ikke har yderlige bemærkninger til det modtagne.

Med venlig hilsen

Dansk Kørelærer-Union
 René Arnt
 Landsformand
 telefon +45 40 84 45 42
 mail: landsformand@dk-u.dk
 www.dk-u.dk

Fra: "Jonna Tøiberg Linnét (FS)" [mailto:JT@fs.dk]
Sendt: 6. februar 2009 16:53
Emne: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.dk> og indeholder ikke virus!

Hermed fremsendes høring af forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager jf. vedhæftede høringsbrev.

Det bemærkes, at fristen for kommentarer til forslaget er **fredag den 20. februar 2009** til Forbrugerstyrelsen, fs@fs.dk

Med venlig hilsen
 f/Tina Madsen

Jonna Linnét
 sekretær

Tina Madsen (FS)

Fra: Georg Ferdinandsen (KS)

Sendt: 18. februar 2009 11:38

Til: Jonna Tøiberg Linnét (FS)

Emne: Svar fra Ankenævnet på Energiområdet samt organisationerne bag

På baggrund af Forbrugerstyrelsens høring af Ankenævnet på Energiområdet vedrørende høring over forslag til lov om ændring om forbrugerklager (Tvangsfuldbyrdelse af klagenævnsafgørelser) har ankenævnet konsulteret ankenævnets forretningsudvalg og de bag ankenævnet stående organisationer.

Ankenævnet har ingen kommentarer til det foreliggende forslag og kan i det hele støtte lovforslaget. Det bemærkes dog, at Forbrugerrådet er selvstændig høringspart og derfor alene har tilsluttet, at ankenævnet ikke har bemærkninger.

Når det endelige lovforslag er fremsat, skal vi anmode om - vis muligt - at få tilsendt 5 eksemplarer af særtrykket af lovforslaget med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Georg Ferdinandsen

Specialkonsulent / Special Adviser

Ankenævnet på Energiområdet / Energy Suppliers Complaint Board

Nyropsgade 30

DK-1780 København V

Tlf. +45 7226 8000

Fax +45 3318 1429

Dir. tlf. +45 7226 8201

E-mail: gff@ks.dk

Fra: Jonna Tøiberg Linnét (FS)

Sendt: 6. februar 2009 16:53

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; arf@arf.dk; ah@fbr.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; mail@abtm.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; info@fondsmaegler-foreningen.dk; kontakt@hrt-ankenaeavn.dk; info@husanke.dk; anke@el-vvs-anke.dk; 1 - KS Center for energi; ae@aeraadet.dk; info@arriva.dk; ark@ark-ada.dk; post@bat.dk; info@begravelsedanmark.dk; info@bfbe.dk; bfe@bfe.dk; info@byggerietsankenaeavn.dk; cad@cad.dk; daf@daf.dk; daf@aktiveforbrugere.dk; dff@fotobranchen.dk; do@optikerforeningen.dk; drf@travelassoc.dk; bm@skohandlerforening.dk; sport@dsf-sport.dk; da@da.dk; info@dbfu.dk; info@danskbyggeri.dk; de@de.dk; de@danskenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; di@di.dk; dansk-it@dansk-it.dk; dk-u@dk-u.dk; dmf@flytning-dmf.dk; sekretariat@postordre.org; mail@dtu.com; lsa@bechbruun.com; info@danskeark.org; kontakt@bedemand.dk; info@danskecykelhandlere.dk; dt@datatilsynet.dk; bil@di.dk; sektion3.kbh@domstol.dk; ddd@ddd.dk; info@fondsmaeglerforeningen.dk; handel@di.dk; hphg@mail1.stofanet.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; kundecenter@dongenergy.dk; ds@ds-net.dk; ens@ens.dk; fdb@fdb.dk; kontakt@fdih.net; hoering@fdm.dk; feha@feha.dk; post@finansforbundet.dk; fm@fm.dk; mail@finansraadet.dk; finanstillynet@ftnet.dk; Gitte Albrecht Pedersen (FS); Carsten Strøjer (FS); Henrik Saugmandsgaard Øe (FS); hoeringer@fbr.dk; bb@daisy.net; jl@fdim.dk; fri@frinet.dk; fp@forsikringogpension.dk; fynbus@fynbus.dk; info@ejendomsf.dk; hk@hk.dk; ks@hng.dk; horesta@horesta.dk; info@hvanke.dk; hvr@hvr.dk; ravn@hvr.dk; pa@hvr.dk; info@ifr.dk; itb@itb.dk; itek@di.dk; jm@jm.dk; kml@danskerhverv.dk; info@ejendomsmaeglernaevnet.dk; kemin@kemin.dk; kj@auto.dk; kl@kl.dk; margit@stassen.dk; mb@fbr.dk; midttrafik@midttrafik.dk; fvm@fvm.dk; info@garanti.dk; ngf@ngf.dk; info@ntmail.dk; info@pakkerejseankenaeavn.dk; sekretariat@parcelhus.dk; ddd@ddd.dk; mail@realkreditforeningen.dk; rr@realkreditraadet.dk; hs@sjp.dk; jm@jm.dk; birthe.madsen@startour.dk; rigsrevisionen@rigsrevisionen.dk; skad@skad.dk; dcaa@slv.dk; post@sydtrafik.dk; tekniq@teknIQ.dk; teleanke@teleanke.dk; post@teleindu.dk; movia@moviatrafik.dk;

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S.

17. februar 2009

Vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Dansk Detail og Danmarks Skohandlerforening har modtaget ovennævnte forslag i høring og afgiver nedenfor fælles høringssvar. Opmærksomheden henledes indledningsvis på, at Dansk Textil Union har skiftet navn til Dansk Detail. Vi beder Dem rette navnet til brug for fremtidige henvendelser.

Kommentarer til lovforslaget

Organisationerne er positive over for, at afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet gøres eksigible. Det er vores opfattelse, at det vil være med til at sikre en mere smidig konfliktløsning mellem forbrugerne og enkeltvirksomheder. Ligeledes ser organisationerne positivt på, at butikkerne imødekommes med en ankefrist på 6 uger, lige som det er positivt, at en anke har opsættende virkning.

Når man med lovforslaget fjerner sekretariatets mulighed for at træffe afgørelser, skal man af hensyn til butikkernes omkostninger være opmærksom på, at der ikke på den baggrund opstår regulære sagspukler i Forbrugerklagenævnet, der efterfølgende søges finansieret.

Endelig finder organisationerne grund til at fremhæve, at det er meget omkostnings tungt at drive private klagenævn. For organisationerne er private klagenævn for tøj og sko ikke særskilte mål set i forhold til det samlede sagsantal og det fælles vejledende reklamationskodeks, der gælder i skobranchen.

Målet er i stedet at vejlede medlemsbutikkerne så godt, at antallet af sager for Forbrugerklagenævnet mindskes. Det sker gennem informationsmateriale, kurser samt for skobranchens vedkommende et fælles reklamationskodeks, lige som en grundig vejledning om procesøkonomien ved at lade en sag behandle ved Forbrugerklagenævnet indgår i rådgivningen af medlemsvirksomhederne.

På den baggrund finder organisationerne det problematisk, at oprettelsen af godkendte private klagenævn gøres til et væsentligt mål for regeringens forbrugerpolitik. Oprettelse af godkendte, private klagenævn skal i stedet ske frivilligt på områder, der selvstændigt kan bære økonomien i et sådant privat klagenævn.

Med venlig hilsen

Jens Birkeholm
Direktør
jb@dansk-detail.dk

Dansk detail
Svanemøllevej 41
Postbox 34
2900 Hellerup

Telefon +45 33 12 17 08
Fax +45 33 93 17 08
CVR-NR. 15266414

mail@dansk-detail.dk
www.dansk-detail.dk

Sekretariatet

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S
Att.: Tina Madsen

17. februar 2009

Bemærkninger til Udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Teleankenævnet har modtaget Forbrugerstyrelsens brev af den 6. februar 2009 vedrørende høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager vedrørende bl.a. tvangsfuldbyrdelse af afgørelser fra godkendte private klagenævne. Teleankenævnet har som sådan ikke bemærkninger til, at der indføres en ordning, hvorefter visse afgørelser fra bl.a. private ankenævne gøres eksigible. Forslaget vil dog i sin udformning medføre nogle uhensigtsmæssige konsekvenser i Teleankenævnets klagebehandling. Endvidere skal det nævnes, at langt den overvejende del af ankenævnets afgørelser ind til dato er blevet efterlevet og at antallet af ikke-efterlevede afgørelser i ankenævnets levetid alene udgør promiller af det samlede antal afgørelser.

Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 1, at der foreslås indført en 6 ugers "ankefrist" for en afgørelse efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne, og at afgørelsen tillægges retskraft for såvel klager som indklagede, medmindre den inden denne frist er indbragt for domstolene eller er begæret genoptaget.

Efter Teleankenævnets vurdering synes der ikke at være afgørende grunde, der taler for, at en afgørelse fra et privat ankenævn skal tillægges retskraft for en forbruger med den virkning, at forbrugeren alene vil kunne indbringe sagen for domstolene, hvis dette sker indenfor fristen på 6 uger. Teleankenævnet bemærker i den forbindelse, at forbrugerne i praksis så godt som aldrig er repræsenteret ved advokat ved behandling af nævnssager. Det forekommer derfor mindre rimeligt at indsætte en så kort frist til at vurdere, hvorvidt sagen skal indbringes for domstolene, blandt andet fordi et sådant skridt kan få omkostningsmæssige konsekvenser.

I øvrigt indskrænker forslaget forbrugernes rettigheder i forhold til den gældende retstilling.

Det fremgår ikke af forslaget, hvilken instans der skal varetage opgaven med at forkynde afgørelser ligesom der ikke er taget stilling til, hvilken form for forkyndelse der skal benyttes. Hvis det er tanken, at det er de enkelte ankenævne, der skal varetage denne opgave, vil forslaget medføre, at der fremover skal anvendes betydeligt flere administrative og økonomiske ressourcer på en opgave, der i dag løses ved, at afgørelserne sendes til parterne med almindelig post.

Såfremt lovforslaget ændres som anført vedrørende retskraft for forbrugeren, vil behovet for at forkynde afgørelsen for forbrugeren forsvinde. Benyttelsen af forkyndelse vil således kunne indskrænkes til alene at gælde i forhold til den erhvervsdrivende part. Teleankenævnet foreslår i den forbindelse, at lovforslaget åbner mulighed for, at den erhvervsdrivende part generelt eller i den enkelte sags indledende fase skal kunne give afkald på at modtage forkyndelse med den retsvirkning, at 6 ugers fristen regnes fra den dato, afgørelsen fremsendes til den erhvervsdrivende (og forbrugeren).

Endelig skal det bemærkes, at det er Teleankenævnets forventning, at en vis del af ankenævnets afgørelser ikke vil kunne eksekveres af fogedretterne, selv om forbrugeren har fået medhold. Dette skyldes, at det ikke i alle Teleankenævnets sager er muligt umiddelbart at fastlægge de præcise økonomiske konsekvenser af en truffen afgørelse. Det har hidtil været op til de indklagede udbydere at omsætte ankenævnets afgørelser, hvilket i praksis ikke har givet anledning til problemer.

Med venlig hilsen

Marianne Bundgaard
direktør

Tina Madsen (FS)

Fra: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse**Sendt:** 17. februar 2009 14:17**Til:** Tina Madsen (FS)**Emne:** Svar fra Ejendomsforeningen - ingen bem.Mvh
Susanne

Fra: Mette Petersen [mailto:mep@ejendomsforeningen.dk]**Sendt:** 17. februar 2009 14:14**Til:** 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse**Emne:** Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Forbrugerstyrelsen har den 6. februar 2009 sendt ovennævnte udkast i høring. Ejendomsforeningen Danmark har gennemgået udkastet, der ikke giver anledning til bemærkninger.

Venlig hilsen

Mette Petersen
Sekretær

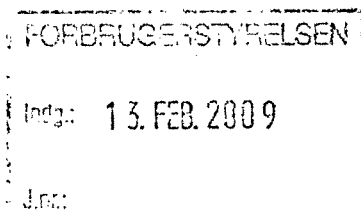
Ejendomsforeningen Danmark
Erhvervsorganisationen for ejere, udlejere og administratorer af fast ejendom
Nørre Voldgade 2, 1358 København K
Telefon: 33 12 03 30. Fax: 33 12 62 75. www.ejendomsforeningen.dk

Fra: Jonna Tøiberg Linnét (FS) [mailto:JT@fs.dk]**Sendt:** 6. februar 2009 16:53**Til:** samfund@advokatsamfundet.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; arf@arf.dk; ah@fbr.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; mail@abtm.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; info@fondsmaegler-foreningen.dk; kontakt@hrt-ankenaevn.dk; info@husanke.dk; anke@el-vvs-anke.dk; post@energianke.dk; ae@aeraadet.dk; info@arriva.dk; ark@ark-ada.dk; post@bat.dk; info@begravelsedanmark.dk; info@bfbe.dk; bfe@bfe.dk; info@byggerietsankenaevn.dk; cad@cad.dk; daf@daf.dk; daf@aktiveforbrugere.dk; dff@fotobranschen.dk; do@optikerforeningen.dk; drf@travelassoc.dk; bm@skohandlerforening.dk; sport@dsf-sport.dk; da@da.dk; info@dbfu.dk; info@danskbyggeri.dk; de@de.dk; de@danskeenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; di@di.dk; dansk-it@dansk-it.dk; dk-u@dk-u.dk; dmf@flytning-dmf.dk; sekretariat@postordre.org; mail@dtu.com; lsa@bechbruun.com; info@danskeark.org; kontakt@bedemand.dk; info@danskecykelhandlere.dk; dt@datatilsynet.dk; bil@di.dk; sektion3.kbh@domstol.dk; ddd@ddd.dk; info@fondsmaeglerforeningen.dk; handel@di.dk; hphg@mail1.stofanet.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; kundecenter@dongenergy.dk; ds@ds-net.dk; ens@ens.dk; fdb@fdb.dk; kontakt@fdih.net; hoering@fdm.dk; feha@feha.dk; post@finansforbundet.dk; fm@fm.dk; mail@finansraadet.dk; finanstillsynet@ftnet.dk; Gitte Albrecht Pedersen (FS); Carsten Strøjer (FS); Henrik Saugmandsgaard Øe (FS); hoeringer@fbr.dk; bb@daisy.net; jl@fdim.dk; fri@frinet.dk; fp@forsikringogpension.dk; fynbus@fynbus.dk; Ejendomsforeningen Danmark; hk@hk.dk; ks@hng.dk; horesta@horesta.dk; info@hvanke.dk; hvr@hvr.dk; ravn@hvr.dk; pa@hvr.dk; info@ifr.dk; itb@itb.dk; itek@di.dk; jm@jm.dk; kml@danskerhverv.dk; info@ejendomsmaeglernaevnet.dk; kemin@kemin.dk; kj@auto.dk; kl@kl.dk; margit@stassen.dk; mb@fbr.dk; midttrafik@midttrafik.dk; fvm@fvm.dk;

Forbrugerstyrelsen
Att.: Tina Madsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S.

12. februar 2009
J.nr. 57.435
kht/-

VEDR.: FORLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF LOV OM FORBRUGERKLAGER.

D·A·F har modtaget ovennævnte forslag om ændring af lov om forbrugerklager til høring, Deres j.nr.: 08/0785-57.

D·A·F kan ikke tilslutte sig forslaget § 1, nr. 1, hvorefter en afgørelse fra Forbrugerklagenævnet kan tvangsfuldbyrdes ved fogedretten. D·A·F har eksempler på, at den sagsbehandling, som foregår i Forbrugerklagenævnet, kan være mangelfuld. Videre anser D·A·F det ikke for betryggende, at en afgørelse truffet, uden at parterne har haft adgang til at udtale sig for nævnet, siden kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse gennem fogedretten. Meget ofte afgøres bilklager i Forbrugerklagenævnet på baggrund af en sagkyndig rapport og meget ofte er klager og/eller indklagede ikke enige i rapportens konklusioner eller fortolkningen heraf. Der er ej heller for nævnet mulighed for at stille yderligere spørgsmål til netop den sagkyndige, som har udfærdiget rapporten og som har besigtiget genstanden, hvorm striden står. D·A·Fs repræsentant i Forbrugerklagenævnet har således ofte været med til at træffe afgørelser, hvor nævnet lægger en fortolkning af den sagkyndige rapport til grund, som nævnet har været i tvivl om eller har haft supplerende, men ubesvarede spørgsmål til. D·A·Fs bekymring går således i retning af, at sager, som ikke er tilstrækkeligt oplyste, kan tvangsfuldbyrdes.

For så vidt angår forslaget § 1, nr. 2 er det D·A·Fs opfattelse, at en regel om, at formand og næstformand for et klagenævn, dels er unødvendig og dels vil virke hæmmende på etablering af nye private klagenævne. Det er D·A·Fs erfaring fra både Forbrugerklagenævnet og fra deltagelse i Ankenævn for Biler, at formandsopgaven varetages mindst lige så godt af en formand, der ikke er dommer, som af en formand, som er dommer. Ankenævn for Biler er pt. ikke godkendt, men har som erklæret formål at opnå godkendelse. En bestemmelse om, at ankenævnets formand skal være dommer, vil således vanskeliggøre en godkendelse af klagenævnet yderligere.

Ankenævn for Biler har eksisteret siden december 2007 og har behandlet og afgjort en lang række sager. Det er D·A·Fs opfattelse, at der ligger en høj grad af kvalitet i nævnbehandlingen og at dette især skyldes nævnets nuværende formand, profes-

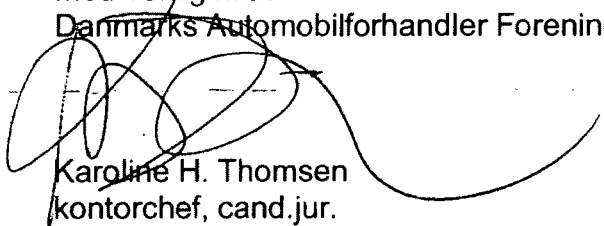

sor lic.jur. Palle Bo Madsen, Århus Universitet. Et af nævnets formål er at gennemføre en hurtig sagsbehandling, hvilket betyder, at nævnet holder møde hver måned med formandens deltagelse. En fortsat hurtig sagsbehandling nødvendiggør et betydeligt tidsforbrug for formanden, hvilket mange dommere formentlig ikke er i stand til at ofre ved siden af hvervet som dommer.

Det er videre D·A·Fs opfattelse, at det vil være betydelig lettere for andre brancher at etablere private godkendte klagenævn, såfremt det fortsat er muligt at rekruttere en formand og næstformand, der ikke nødvendigvis skal være dommere. En vækst i andelen af klagenævn, hvor brancher selv tager hånd om problemerne, vil efter D·A·Fs opfattelse blive unødigt bremset, såfremt der stilles krav om, at formand og næstformand skal være dommer.

Det er D·A·Fs forslag, at bestemmelsen ændres således, at der alene opstilles en betingelse, hvorefter formand og næstformand skal opfylde kravene for at kunne blive udnævnt til dommer.

Med venlig hilsen
Danmarks Automobilforhandler Forening

Karoline H. Thomsen
kontorchef, cand.jur.

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Sendt til: fs@fs.dk

16. februar 2009

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K
CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2009-112-0166
Sagsbehandler
Tina Susanne Nielsen
Direkte 3319 3229

Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Ved e-post af 6. februar 2009 har Økonomi- og Erhvervsministeriet, Forbrugerstyrelsen anmodet om Datatilsynet bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Datatilsynet skal herefter meddele, at det fremsendte lovforslag ikke givet Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Tina Susanne Nielsen

Forbrugerstyrelsen
Amagerfælledvej 56
DK-2300 København S

fs@fs.dk

16. februar 2009

Sag 09/00888-2

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven

Forbrugerstyrelsen har den 6. februar 2009 sendt ovennævnte lovforslag i høring hos Forbrugerombudsmanden.

Forbrugerombudsmanden har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Andreas Weidemann
Specialkonsulent, cand. jur.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Amagerfælledvej 56
2300 København S

Tlf. 32 66 90 00

Fax 32 66 90 45

CVR-nr. 10 29 48 19

forbrugerombudsmanden@fs.dk

www.forbrugerombudsmanden.dk

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)

www.icpen.org

Forbrugerstyrelsen varetager
Forbrugerombudsmandens
sekretariatsopgaver

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)
Sendt: 19. marts 2009 10:49
Til: Tina Madsen (FS)
Emne: Retten i Holbæk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Lis Hævdholm [mailto:LISHA@domstol.dk]
Sendt: 16. februar 2009 14:01
Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse
Cc: Anette Rahr Codam
Emne: høring vedrørende lov om ændring af forbrugerklagelov

Indledningsvis skal jeg bemærke, at det findes forkasteligt at sende et så vidtrækkende lovforslag i høring med en frist på mindre end 4 dage.

P.g.a. den korte frist nødsages jeg til at svare ganske kortfattet.

Dernæst skal jeg oplyse, at som fungerende retspræsident ved Retten I Holbæk skal jeg udtale mig imod den foreslåede ændring. Den vil medføre, at en administrativ myndighed kan afsige eksegible afgørelser, og det findes særdeles betænkeligt og i strid med retssikkerheden, hvorefter alene domstolene, med de retssikkerheds garantier, der gælder for dem, med bindende virkning kan træffe afgørelse i tvister.

Venlig hilsen

Lis Hævdholm
Dommer
Retten i Holbæk
Smedelundsgade 16
4300 Holbæk
tlf. direkte 59458078

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)
Sendt: 19. marts 2009 10:48
Til: Tina Madsen (FS)
Emne: VS: Svar Nordsøenheden

Fra: Lene Borch Frøtlund [mailto:LBF@nordsoeen.dk]
Sendt: 16. februar 2009 14:49
Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse
Cc: Peter Helmer Steen
Emne: SV: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Til Forbrugerstyrelsen

Nordsøenheden har ingen bemærkninger til det fremsendte udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager.

Med venlig hilsen

Lene Borch Frøtlund
Specialkonsulent, cand. jur.
Telefon +45 7226 5750
Direkte +45 7226 5752
e-mail: lbf@nordsoeen.dk

Nordsøenheden

Statens andele af olie- og gaslicenser
Amaliegade 44, 1256 København K
CVR nr. 31 41 22 42, EAN nr. 5798000893528
www.nordsoeen.dk

Klima- og Energiministeriet

Fra: Sagos, Heidi Branth [mailto:hebsa@kemin.dk]
Sendt: 9. februar 2009 15:10
Til: Administrationssekr.; GEUS; DMI; Nordsøenhedens officielle postkasse; Elsparefonden; Energiklagenævnet
Emne: VS: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Tvf.

Heidi Branth Sagos
Kontorfuldmægtig

Mail: hebsa@kemin.dk
Direkte: +45 3392 2827

Klima- og Energiministeriet
Økonomi- og Personalsekretariatet
Stormgade 2-6

19-03-2009

Forbrugerstyrelsen
Att.: Specialkonsulent Tina Madsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

13. februar 2009
kmn/ig

Svar sendt pr. e-mail til: fs@fs.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Forbrugerstyrelsen har pr. brev af 6. februar 2009 anmodet Dansk Fjernvarme om eventuelle bemærkninger til det ovenfor nævnte udkast til lovforslag.

Dansk Fjernvarme har nu gennemset forslaget og kan oplyse, at vi ikke har bemærkninger hertil.

For god ordens skyld skal vi bemærke, at høringer fremover bedes sendt til Dansk Fjernvarme, Merkurvej 7, 6000 Kolding. Vores e-mail adresse er: mail@danskfjernvarme.dk.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Karen Marie Nygaard

Forbrugerstyrelsen
Att. Tina Madsen

Sendt pr. e-mail fs@fs.dk

Realkreditforeningens hørings svar vedrørende forslag om ændring af lov om forbrugerklager

Realkreditforeningen har modtaget udkast til forslag til ændring af lov om forbrugerklager i høring.

I lovudkastet foreslås at ankenævnskendelser, der er afsagt af Forbrugerklagenævnet eller et af de godkendte private ankenævn, og som giver en forbruger medhold, gøres endelige og eksigible. Dermed kan forbrugeren få tvangsfuldbyrdet afgørelsen ved fogedretten 6 uger efter, at afgørelsen er forkyndt for parterne, medmindre den erhvervsdrivende forinden har indbragt sagen for domstolene eller begæret sagen genoptaget.

Det anføres som bestemmende for ændringsforslaget, at 10-20 pct. af Forbrugerklagenævnet afgørelser ikke efterleves af de erhvervsdrivende. Dette er utilfredsstillende, og på den baggrund er det forståeligt at Forbrugerrådet og Dansk Erhverv i forening har rettet henvendelse til Ministeriet med forslag om en løsning for Forbrugerklagenævnet.

Realkreditforeningen stiller sig derimod mere uforstående overfor, hvorfor forslaget tillige skal omfatte kendelser afsagt af de private godkendte ankenævn. Fx har Realkreditankenævnet kompetence i en branche, der er gennemreguleret og som omfatter virksomheder, der er under tilsyn. Så vidt ses, er der endvidere på realkreditområdet en høj grad af efterlevelse på nævnsafgørelser, som går realkreditinstituttet imod. Allerede derfor findes det ikke dækkende eller rimeligt, at lade de statistiske oplysninger fra Forbrugerklagenævnet i lovudkastet danne grundlag for en påstand om en generelt dårlig efterlevelse af ankenævnenes kendelser fra de berørte branchers side.

Faktisk er Realkreditforeningen af den opfattelse, at Realkreditankenævnet er velfungerende samt at branchen i meget høj grad respekterer de afgørelser, der træffes i Realkreditankenævnet. Lovforslaget skønnes derfor - såfremt det gennemføres - ikke at få betydning for den måde, hvorpå realkreditinstitutterne forholder sig til nævnsafgørelser, der går institutterne imod.

Realkreditforeningen hæfter sig på et mere overordnet plan ved Retsplejerådets betænkeligheder ved at give adgang til, at afgørelser truffet af godkendte private klage- og ankenævn skal kunne tvangsfuldbyrdes på lige fod med domme.

12. februar 2009

Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3336 1311
Fax 3393 0260

mail@realkreditforeningen.dk
www.realkreditforeningen.dk

Journalnr. 343/12
Dok. nr. 213274-v1

Det er Retsplejerådets opfattelse, at tvangsfuldbyrdelse af afgørelser af privatretlige tvister om udgangspunkt alene bør ske, hvis afgørelsen er truffet af domstolene og behandlet i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom. Realkreditforeningen deler principielt denne opfattelse.

En væsentlig forskel mellem klage- og ankenævn og domstolene er, at der i ankenævnene ikke er bevisumiddelbarhed, ligesom der ikke afgives mundtlig forklaring af parter og vidner under straffeansvar som ved domstolene.

Realkreditforeningen er derfor af den opfattelse, at ændringsforslaget bryder med den traditionelle opdeling mellem domstolenes og de godkendte private klage- og ankenævns arbejdsområder.

Endelig skaber forslaget rod i instansordningen, hvor det netop med domstolsreformen er gjort lettere at få gennemført domstolsbehandling af sager i den såkaldte småsagsproces, som det også nævnes i lovforslagets almindelige bemærkninger. Alligevel lægges med dette initiativ op til at etablere en ny underinstans, som ikke passer ind i systemet.

Realkreditforeningen vil klart foretrække, at det gøres lettere for klagerne at anlægge sagerne ved de almindelige domstole – fx ved at gøre opfølgende sagsanlæg afgiftsfrie og ved at sikre klagerne adgang til fri proces til at føre denne type sager.

Realkreditforeningen uddyber naturligvis gerne dette høringssvar, dersom der er behov for det.

Med venlig hilsen

Trineke Borch Jacobsen

Direkte 3370 1115

tbj@realkreditforeningen.dk

Forbrugerstyrelsen
Tina Madsen
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Landgreven 4
Postboks 9009
1022 København K

Tlf. 33 92 84 00
Fax 33 11 04 15

rr@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Høring af forslag til Lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven

11. februar 2009

Forbrugerstyrelsen har den 9. februar sent forslag til Lov om ændring af lov om forbrugerklager og retsplejeloven i høring.

Kontor: C3

J.nr.: 2009-3640-1

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser om statslige regnskabs- eller revisionsforhold. Rigsrevisionen har derfor ingen bemærkninger.

Til orientering for:
Departementet

Med venlig hilsen

Louise Devantier
Fuldmægtig

Tina Madsen (FS)

Fra: Jette Lone Andersen [JLA@da.dk] på vegne af Dansk Arbejdsgiverforening [DA@da.dk]

Sendt: 9. februar 2009 09:38

Til: Jonna Tøiberg Linnét (FS)

Emne: svar Dansk Arbejdsgiverforening - ingen bem.

Kære Tina Madsen

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af d.d. vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jette L. Andersen
 Chefsekretær

Fra: Jonna Tøiberg Linnét (FS) [mailto:JT@fs.dk]

Sendt: 6. februar 2009 16:53

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; arf@arf.dk; ah@fbr.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; mail@abtm.dk; 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse; info@fundsmaegler-foreningen.dk; kontakt@hrt-ankenavn.dk; info@husanke.dk; anke@el-vvs-anke.dk; post@energianke.dk; ae@aeraadet.dk; info@arriva.dk; ark@ark-ada.dk; post@bat.dk; info@begravelsedanmark.dk; info@bfbe.dk; bfe@bfe.dk; info@byggerietsankenavn.dk; cad@cad.dk; daf@daf.dk; daf@aktiveforbrugere.dk; dff@fotobranchen.dk; do@optikerforeningen.dk; drf@travelassoc.dk; bm@skohandlerforening.dk; sport@dsf-sport.dk; Dansk Arbejdsgiverforening; info@dbfu.dk; info@danskbyggeri.dk; de@de.dk; de@danskenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; di@di.dk; dansk-it@dansk-it.dk; dk-u@dk-u.dk; dmf@flytning-dmf.dk; sekretariat@postordre.org; mail@dtu.com; lsa@bechbruun.com; info@danskark.org; kontakt@bedemand.dk; info@danskecykelhandlere.dk; dt@datatilsynet.dk; bil@di.dk; sektion3.kbh@domstol.dk; ddd@ddd.dk; info@fundsmaeglerforeningen.dk; handel@di.dk; hphg@mail1.stofanet.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; kundecenter@dongenergy.dk; ds@ds-net.dk; ens@ens.dk; fdb@fdb.dk; kontakt@fdih.net; hoering@fdm.dk; feha@feha.dk; post@finansforbundet.dk; fm@fm.dk; mail@finansraadet.dk; finanstillsynet@ftnet.dk; Gitte Albrecht Pedersen (FS); Carsten Strøjer (FS); Henrik Saugmandsgaard Øe (FS); hoeringer@fbr.dk; bb@daisy.net; jl@fdim.dk; fri@frinet.dk; fp@forsikringopension.dk; fynbus@fynbus.dk; info@ejendomsf.dk; hk@hk.dk; ks@hng.dk; horesta@horesta.dk; info@hvanke.dk; hvr@hvr.dk; ravn@hvr.dk; pa@hvr.dk; info@ifr.dk; itb@itb.dk; itek@di.dk; jm@jm.dk; kml@danskerhverv.dk; info@ejendomsmaeglernaevnet.dk; kemin@kemin.dk; kj@auto.dk; kl@kl.dk; margit@stassen.dk; mb@fbr.dk; midttrafik@midttrafik.dk; fvm@fvm.dk; info@garanti.dk; ngf@ngf.dk; info@ntmail.dk; info@pakkerejseankenavn.dk; sekretariat@parcelhus.dk; ddd@ddd.dk; mail@realkreditforeningen.dk; rr@realkreditraadet.dk; hs@sjp.dk; jm@jm.dk; birthe.madsen@startour.dk; rigsrevisionen@rigsrevisionen.dk; skad@skad.dk; dcaa@slv.dk; post@sydtrafik.dk; teknik@teknik.dk; teleanke@teleanke.dk; post@teleindu.dk; movia@moviatrafik.dk; trm@trm.dk
Cc: aik@di.dk; iht@jm.dk; ctn@jm.dk; 2-FS Ledelsen; Lotte Vibild Schønau (DEP); Martin Bresson (DEP); Katrine Ring Andreassen (DEP); Peter Fogh Knudsen (FS); Tina Madsen (FS)
Emne: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Hermed fremsendes høring af forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager jf. vedhæftede høringsbrev.

Det bemærkes, at fristen for kommentarer til forslaget er **fredag den 20. februar 2009** til Forbrugerstyrelsen, fs@fs.dk

Med venlig hilsen
 f/Tina Madsen

Jonna Linnét
 sekretær

Tina Madsen (FS)

Fra: Tina Madsen (FS)
Sendt: 19. marts 2009 10:47
Til: Tina Madsen (FS)
Emne: hørings svar GEUS
Vedhæftede filer: Høringsliste.pdf; Høringsbrev.pdf; Lovforslag.pdf

Fra: Pedersen, Anette [mailto:anp@geus.dk]
Sendt: 10. februar 2009 14:16
Til: 1 - FS Forbrugerstyrelsens Officielle Postkasse
Emne: VS: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

GEUS har ingen kommentarer

Mvh Anette Pedersen

Fra: Pedersen, Anette
Sendt: 10. februar 2009 14:13
Til: Pedersen, Anette
Emne: VS: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Fra: Sagos, Heidi Branth [mailto:hebsa@kemin.dk]
Sendt: 9. februar 2009 15:10
Til: Energistyrelsen; GEUS; DMI; nordsoeen@nordsoeen.dk; Elsparefonden; Energiklagenævnet
Emne: VS: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklager

Tvf.

Heidi Branth Sagos
Kontortuidmægler

Mail: hebsa@kemin.dk
Direkte: +45 3392 2827

Klima- og Energiministeriet
Økonomi- og Personalesekretariatet
Stormgade 2-6
DK-1470 København K
TLF +45 3392 2800 / www.kemin.dk / www.cop15.dk

Fra: Jonna Tøiberg Linnét (FS) [mailto:JT@fs.dk]
Sendt: 6. februar 2009 16:53

19-03-2009